วท. 3559
ป6236
ก3

ความคิดเห็นของครูพลศึกษาเกี่ยวกับรายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์ที่มีผลต่อการสอนพลศึกษา ระดับมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร

ปริญญานิพนธ์
ของ
นิภา ยอดธงชัย

11 ธ.ค. 2541

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา
พฤษภาคม 2541
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

.....ประธาน

(รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพฤนท์)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภาคภูมิ รัตนโรจนากุล)

คณะกรรมการสอบ

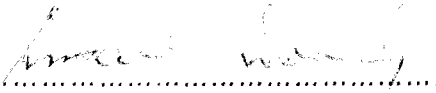

.....ประธาน

(รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพฤนท์)

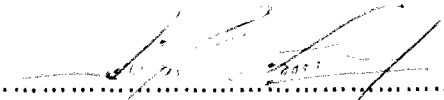

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภาคภูมิ รัตนโรจนากุล)

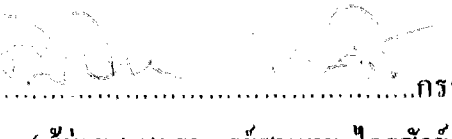

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมชาย ไกรสังข์)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์นับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

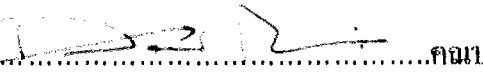

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ศาสตราจารย์ ดร. เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

วันที่....1....เดือน.....พ.ศ. 2541

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยความกรุณาจากรองศาสตราจารย์ เทเวศร์ พิริยะพฤนท์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภาคภูมิ รัตนโรจนากุล ประธานและกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ตลอดจน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สมชาย ไกรสังข์ กรรมการสอบเพิ่มเติมที่ได้สละเวลาเป็นอย่างมาก ในการให้คำปรึกษา ให้ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นต่าง ๆ จนทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ชนินทร์ ยุกตะนันทน์ อาจารย์สุทธิ พานิชเจริญนาม อาจารย์ศศิภา เอี่ยวเจริญ และอาจารย์ประโยชน์ เทียนศาสตร์ ที่ได้กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจแบบสอบถาม และให้คำแนะนำ ขอขอบคุณ อาจารย์พลศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจนสำเร็จได้ด้วยดี

ขอขอบคุณ คุณภาณุพล ขุณิกากรณ์ คุณกรรณิการ์ อุโฆษกุล และคุณสุทาสินี ยอดธงชัย ตลอดจนคณะเจ้าหน้าที่ประจำห้องคอมพิวเตอร์ กองวิเคราะห์และประเมินผล การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ที่ให้ความช่วยเหลือเป็นอย่างดี

ท้ายสุดนี้ ผู้วิจัยขอน้อมระลึกถึงพระคุณของบุพการี และครูอาจารย์ทุกท่านที่ได้อบรมสั่งสอนและถ่ายทอดความรู้ต่าง ๆ และขอขอบคุณเพื่อน PE. 4 ภาคพิเศษ ตลอดจนผู้มีพระคุณอีกหลายท่านที่สนับสนุนให้กำลังใจเสมอมา จนงานวิจัยนี้สำเร็จได้ด้วยดี

นิภา ยอดธงชัย

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	คำนำ	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	4
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	5
	นิยามศัพท์เฉพาะ	5
2	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย	6
	หลักสูตรศึกษาระดับมัธยมศึกษา	6
	ลักษณะการติดต่อสื่อสาร	8
	ความหมายสื่อมวลชน	11
	สื่อมวลชนเพื่อการพัฒนาการพลศึกษาและการกีฬา	16
	ความหมายของโทรทัศน์	17
	ความสำคัญของโทรทัศน์ทางการศึกษา	18
	ประเภทของรายการโทรทัศน์	22
	รูปแบบของรายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษาและการเรียนการสอน	22
	การวิจัยที่เกี่ยวข้อง	23
	การวิจัยในต่างประเทศ	23
	การวิจัยในประเทศ	25
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	29
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	29
	เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	31
	ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ	32
	วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล	32
	วิธีจัดกระทำข้อมูล	33

บทที่ หน้า

4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลศึกษาค้นคว้า..... 34
การวิเคราะห์ข้อมูล..... 34
ผลการศึกษาค้นคว้า..... 35

5 บทย่อ สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ..... 54
บทย่อ..... 54
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า..... 54
วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล..... 54
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล..... 54
วิธีจัดกระทำกับข้อมูล..... 55
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า..... 55
อภิปรายผล..... 58
ข้อเสนอแนะ..... 61
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป..... 61

บรรณานุกรรม..... 62

ภาคผนวก..... 68

ประวัติย่อของผู้วิจัย..... 82

บัญชีตาราง

ตาราง หน้า

1 กลุ่มตัวอย่างของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร..... 30

2 จำนวนร้อยละข้อมูลทั่วไปของครูพลศึกษา จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาที่ทำการสอน จำนวนครั้งในการชมรายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์ต่อสัปดาห์ สาเหตุการชมรายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์ ระยะเวลาในการชมรายการ..... 35

3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนความคิดเห็นของครูพลศึกษาเกี่ยวกับรายการกีฬา และการออกกำลังกายทางโทรทัศน์ที่มีผลต่อการสอนพลศึกษาในด้านความรู้ทางพลศึกษา..... 38

4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตราฐานของคะแนนความคิดเห็นของครูพลศึกษาเกี่ยวกับรายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์ ให้แนวทางต่อการเพิ่มพูนเทคนิคและทักษะทางกีฬาและการออกกำลังกาย..... 40

5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็น ของครูพลศึกษาเกี่ยวกับรายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์ แสดงให้เห็นถึงความมีน้ำใจนักกีฬา..... 42

6 เปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนเฉลี่ย ของความคิดเห็นเกี่ยวกับรายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์ ระหว่างครูพลศึกษาชายกับครูพลศึกษาหญิงในด้านความรู้..... 43

7 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย ของความคิดเห็นเกี่ยวกับรายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์ ระหว่างครูพลศึกษาชาย กับครูพลศึกษาหญิงด้านแนวทางในการเพิ่มพูนเทคนิค และทักษะทางกีฬา และการออกกำลังกาย..... 45

8 เปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนเฉลี่ย ของความคิดเห็นเกี่ยวกับรายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์ ระหว่างครูพลศึกษาชายกับครูพลศึกษาหญิงในด้านแสดงให้เห็นถึงการมีน้ำใจนักกีฬา..... 47

ตาราง หน้า

9 เปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนเฉลี่ย ของความคิดเห็นเกี่ยวกับรายการกีฬาและการออกกำลังการทางโทรทัศน์ ระหว่างครูพลศึกษา ที่มีประสบการณ์สอนต่ำกว่า 15 ปี กับครูพลศึกษาที่มีประสบการณ์สอนมากกว่า 15 ปี ในด้านความรู้ทางพลศึกษา..... 48

10 เปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนเฉลี่ย ของความคิดเห็นเกี่ยวกับรายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์ ระหว่างครูพลศึกษาที่มีประสบการณ์สอนต่ำกว่า 15 ปี กับครูพลศึกษา ที่มีประสบการณ์สอนมากกว่า 15 ปี ในด้านแนวทางการเพิ่มพูนเทคนิคและทักษะกีฬาและการออกกำลังกาย..... 50

11 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย ของความคิดเห็นเกี่ยวกับรายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์ ระหว่างครูพลศึกษา ที่มีประสบการณ์สอนต่ำกว่า 15 ปี กับครูพลศึกษาที่มีประสบการณ์สอนมากกว่า 15 ปี ในด้านแสดงให้เห็นถึงความมีน้ำใจนักกีฬา..... 52

บทที่ 1
บทนำ

<u>คำนำ</u>

ในการพัฒนาประเทศเป้าหมายสำคัญที่สุด คือ การพัฒนาประชากรให้มีคุณภาพเพราะถ้าประชากรขาดคุณภาพ ย่อมมีผลให้เศรษฐกิจโดยรวมตกต่ำ สังคมเสื่อมโทรมขาดเสถียรภาพ มีปัญหานานาชนิด กลายเป็นภาระหนักของรัฐบาล การศึกษาเป็นส่วนสำคัญที่จะขจัดการขาดคุณภาพของประชากรให้หมดไปได้ ดังคำกล่าวที่ว่า มนุษย์เป็นทรัพยากรที่มีคุณค่ายิ่งของสังคม ทุกประเทศจึงได้พยายามดำเนินการทุกวิถีทางในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของชนชาติตนเองให้มีคุณภาพกล่าวคือ เป็นผู้ที่มีความสมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจและสติปัญญา สามารถเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี (สุพัฒน์ ธีรเวชเจริญชัย. 2521 : 24) ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และการศึกษา ดังนั้นในการพัฒนาประชากรของประเทศให้มีคุณภาพมากที่สุดย่อมขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาของชาติ (ปิ่น มาลากุล. 2518 : 6) การศึกษาจึงเป็นเครื่องมือสำคัญที่สุดอย่างหนึ่งที่ผู้ปกครองประเทศใช้ในการพัฒนาประชากรให้มีคุณภาพเหมาะสมกับยุคสมัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งยุคแห่งเทคโนโลยีสารสนเทศ

การพลศึกษาเป็นส่วนประกอบหนึ่งที่สำคัญของการศึกษา ที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาคนให้เป็นทรัพยากรที่มีคุณค่า เป็นยอดปรารถนาของทุกคนที่จะมีร่างกายแข็งแรง จิตใจมีคุณธรรม สติปัญญาเฉียบแหลมทันคน (พลศึกษา,กรม. 2525 : 1) การจัดการศึกษาด้านพลศึกษาส่วนมากใช้กิจกรรมกีฬาเป็นสื่อ การพลศึกษาจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยเสริมสร้างให้ประชากรทุกเพศทุกวัยได้มีการพัฒนาการด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างดีและมีประสิทธิภาพ (วรศักดิ์ เพียรชอบ. 2531 : 1) การส่งเสริมกีฬาเป็นการพัฒนากำลังคนให้มีสุขภาพพลานามัยสมบูรณ์ มีระเบียบ วินัย และสมัครสมานสามัคคี ในประเทศใดบุคคลในชาติมีร่างกายสมบูรณ์และมีจิตใจเป็นนักกีฬา ประเทศนั้นย่อมประกอบไปด้วยประชากรที่มีคุณค่าทั้งสติปัญญา สามารถสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้าและธำรงค์เอกราชให้แก่บ้านเมืองอย่างเต็มที่ (เปรม ติณสูลานนท์. 2525 : 7) การกีฬาจึงเป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญต่อบุคคลและพลเมืองของชาติที่มุ่งเน้นให้ผู้เข้าร่วม ได้มีการพัฒนาในเรื่องดังกล่าวและสามารถนำประสบการณ์หรือสถานการณ์จริงไปใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น การรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย เคารพต่อกติกาของการเล่น มีความรับผิดชอบ มีระเบียบวินัย และยังเป็นการฝึกทักษะให้อวัยวะทุกส่วนของร่างกายเจริญเติบโต เป็นการฝึกสมาธิ และเรียนรู้สภาพชีวิตจริง ดังพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชที่ทรง

ตรัสไว้ว่า การกีฬาเป็นของจำเป็นแก่ทุกคนเพราะกีฬาย่อมช่วยเสริมสร้างสุขภาพกายและจิตใจเป็นอย่างยิ่ง ผู้ที่เล่นกีฬาได้ออกกำลัง ทำให้ร่างกายแข็งแรงและร่วมมือกับผู้อื่น ทำให้รู้จักแพ้ รู้จักชนะ หนักแน่น มีความสามัคคี คุณสมบัติต่าง ๆ เป็นประโยชน์ในการช่วยครองชีวิตและประกอบการงานอย่างสำคัญ (ส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย, องค์การ. 2520 : คำนำ)

การกีฬาจึงเป็นที่สนใจของบุคคลในทุกอาชีพโดยเฉพาะสื่อมวลชนในฐานะเป็นสื่อกลางของสังคม ซึ่งมีหน้าที่นำเสนอข้อมูลข่าวสารและการบันเทิงรูปแบบต่าง ๆ ในทุกวันนี้จะเห็นได้ว่าการแข่งขันกีฬาเกือบทุกระดับและเกือบทุกประเภท มักมีสื่อมวลชนเข้าไปเกี่ยวข้องเสมอไม่ทางตรงก็ทางอ้อม โดยนำเสนอหลากหลายรูปแบบ เช่น หนังสือพิมพ์ นิตยสาร ภาพยนตร์ วิทยุ และโทรทัศน์ ซึ่งทำหน้าที่นำความรู้ ความคิดเห็น ข่าวสาร ตลอดจนความบันเทิงไปสู่มวลชน บทบาทของสื่อมวลชนจึงมีอิทธิพลต่อสังคมอย่างมาก ดังนั้น สื่อมวลชนควรจะต้องตระหนักถึงความรับผิดชอบต่อวิชาชีพ โดยจะต้องนำเสนอข่าวสารอย่างตรงไปตรงมา เพื่อสร้างสรรค์สังคมและในส่วนของการนำเสนอข่าวสารทางพลศึกษาและการกีฬา สื่อมวลชน ควรตระหนักถึงความรับผิดชอบของตนเอง และจะต้องระลึกถึงความสำคัญของการพลศึกษาและกีฬาที่มีต่อการพัฒนาสังคมมนุษยชาติและศีลธรรม จรรยา (วรศักดิ์ เพียรชอบ. 2531 : 59)

สื่อมวลชนด้านวิทยุ โทรทัศน์และภาพยนตร์ เป็นเหมือนครูสอนที่มีอิทธิพลมากต่อการเรียนรู้ของประชาชนโดยไม่รู้สึกตัว (ชำนาญ รอดเหตุภัย. 2522 : 86) แต่อย่างไรก็ตามความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีทำให้สื่อโทรทัศน์มีความสำคัญและมีอิทธิพลต่อประชาชนมากกว่าสื่อชนิดอื่น (ปรีชา กลิ่นรัตน์. 2536 : 227) โทรทัศน์จึงเป็นสื่อชนิดหนึ่งที่เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันของมนุษย์มากยิ่งขึ้นโดยเฉพาะเยาวชน โทรทัศน์เป็นสื่อในการเผยแพร่ข่าวสารที่มีอิทธิพลอย่างมาก เพราะเป็นสื่อมวลชนที่ผู้ชมสามารถเห็นภาพที่มีการเคลื่อนไหว พร้อมกับได้ยินเสียงที่สอดคล้องหรือเสียงประกอบ ผู้ชมจึงเชื่อถือและสามารถจดจำและคล้อยตามเรื่องราวข่าวสารต่าง ๆ ที่ได้รับผ่านทางโทรทัศน์ได้ดี และนอกจากนี้ โทรทัศน์ยังเป็นสื่อที่เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายถึงในบ้าน การได้รับข่าวสารผ่านทางโทรทัศน์จึงสามารถทำได้อย่างสะดวกสบายสำหรับผู้ชม จึงยิ่งเพิ่มความสำคัญของโทรทัศน์ในฐานะเครื่องมือในการเผยแพร่ข่าวสาร (ลดาวัลย์ ยมจินดา. 2530 : 187)

การชมโทรทัศน์เป็นกิจกรรมนันทนาการที่เยาวชนทั้งชาย หญิง และบุคคลทั่ว ๆไป ให้ความสนใจ เพราะช่วยผ่อนคลายความตึงเครียดและยังได้รับความรู้จนมีความนิยมสูงขึ้นเรื่อย ๆ ความนิยมชมโทรทัศน์ที่มากขึ้นนี้ สืบเนื่องมาจากการขยายตัวของการถ่ายทอดและคุณสมบัติพิเศษที่เหนือกว่าสื่อชนิดอื่น ๆ ตรงที่ได้เห็นทั้งภาพและได้ยินเสียง โทรทัศน์เป็นเครื่องมือเทคโนโลยีทางการศึกษาที่เป็นที่นิยมแพร่หลายทั่วไป แม้กระทั่งในโรงเรียน และระดับมหาวิทยาลัย เพราะโทรทัศน์มีคุณสมบัติเฉพาะตัวที่เปรียบเสมือนการนำสื่อ 3 ประเภท คือ หนังสือพิมพ์ ภาพยนตร์

และวิทยุมารวมกันขณะที่ออกอากาศ จึงได้รับความนิยมและความสนใจมากกว่าสื่อชนิดอื่นๆ แม้แต่ผู้ที่ไม่มีเครื่องรับก็ยังไปหาชมตามสถานที่ต่างๆ หรือตามที่สาธารณะ อิทธิพลของโทรทัศน์อาจโน้มน้าวจิตใจ ความรู้สึก ทัศนคติ ความประพฤติ กิริยาท่าทาง รสนิยมของผู้ชมทีละเล็กละน้อย โดยผู้ชมไม่มีโอกาสทราบหรือรู้สึกว่าตนเองถูกชักจูง (ศิริรัตน์ เจริญศักดิ์. 2513 : 8)

โทรทัศน์เข้ามามีบทบาทในวงการศึกษาขึ้นมาเป็นลำดับ โดยเฉพาะในทศวรรษนี้โทรทัศน์เพื่อการศึกษาไม่เพียงแต่รับสัญญาณออกอากาศเท่านั้น แต่รวมถึงโทรทัศน์วงจรปิด โทรทัศน์ทางสายเคเบิ้ล และจากสัญญาณที่ส่งผ่านดาวเทียม โปรแกรมต่าง ๆ ทั้งจากวิดีโอและวีดีโอดิสก์ก็มีอยู่มากมาย จนทำให้รายการโทรทัศน์ที่มีอยู่พร้อมที่จะเรียกหรือนำมาใช้ได้ง่ายเหมือนเทปบันทึกเสียงหรือแผ่นเสียง นอกจากนั้น เครื่องบันทึกเทปวีดีโอยังช่วยให้ผู้สอนและผู้เรียนได้มีโอกาสผลิตโปรแกรมของตนเองได้ด้วย จึงเป็นที่ประจักษ์ชัดว่า โทรทัศน์นั้นเป็นแหล่งทรัพยากรอันยิ่งใหญ่สำหรับการสอนและการฝึกอบรม (วารินทร์ รัศมีพรหม. 2531 : 124)

ปัจจุบันรายการกีฬาทางโทรทัศน์ตลอดจนรายการต่าง ๆ ได้พัฒนาขึ้นอย่างรวดเร็ว และได้รับความนิยมจากผู้ชมเป็นจำนวนมาก เพราะสื่อมวลชนสามารถที่จะเข้าถึงตัวบุคคลได้ทุกคนอย่างรวดเร็วและได้ผล ตลอดจนมีการปรับปรุงทางด้านเทคโนโลยีต่าง ๆ ทำให้ผู้ชมได้มองเห็นภาพเหมือนธรรมชาติจริง ๆ และยิ่งนับวันยิ่งจะขยายให้กว้างออกไปทุกขณะไม่ว่าจะเป็น วิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ หนังสือพิมพ์ วารสาร นิตยสาร สิ่งตีพิมพ์ รวมทั้งรายการโฆษณาต่าง ๆ ฉะนั้น จึงควรพิจารณาถึงการใช้สื่อเหล่านี้ให้เป็นประโยชน์และนำมาเป็นเครื่องช่วยทางการศึกษาในทุกระดับ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาในทางการเรียนการสอนให้มากที่สุด และในส่วนของกีฬาซึ่งเป็นกิจกรรมสื่อของการเรียนการสอนพลศึกษา โทรทัศน์ยังคงมีบทบาทโดยทำหน้าที่เป็นสื่อในการถ่ายทอดสดและบันทึกเทปมาเผยแพร่แก่ประชาชนทั่วไป ที่ให้ทั้งความรู้ความบันเทิง ซึ่งเกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ครูพลศึกษาควรจะได้ใช้สื่อจากรายการกีฬาทางโทรทัศน์ในการพัฒนาและปรับปรุงด้านความรู้ เพิ่มพูนเทคนิคและทักษะทางกีฬาของตนเองให้ทันยุคพร้อมทั้งใช้เป็นประโยชน์แก่การสอนของตนเอง โดยมอบหมายให้นักเรียนใช้แหล่งความรู้จากสื่อชนิดนี้ เพื่อประกอบการเรียนรู้ทางวิชาพลศึกษาของตนเองอีกทางหนึ่งด้วย ซึ่งเป็นการสนองตอบต่อวัตถุประสงค์ข้อหนึ่งของแผนพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ.2540 - 2544) ที่มุ่งเน้นการเสริมสร้างศักยภาพของคนทุกคนทั้งในด้านร่างกายและสติปัญญา ให้มีสุขภาพพลานามัยแข็งแรง มีความรู้ ความสามารถ และทักษะในการประกอบอาชีพ และสามารถปรับตัวให้ทันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมและการปกครอง

ผู้วิจัยจึงมีความประสงค์ที่จะศึกษาความคิดเห็นของครูพลศึกษา เกี่ยวกับรายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์ที่มีผลต่อการสอนพลศึกษา ระดับมัธยมศึกษา ของครูพลศึกษาสังกัด

กรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร เพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นโดยใช้ประโยชน์จากรายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูพลศึกษา เกี่ยวกับรายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์ที่มีผลต่อการสอนพลศึกษา ระดับมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร

2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูพลศึกษาชายกับครูพลศึษาหญิง เกี่ยวกับรายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์ที่มีผลต่อการสอนพลศึกษา ระดับมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร

3. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูพลศึกษาที่มีประสบการณ์การสอนไม่เกิน 15 ปี กับครูพลศึกษาที่มีประสบการณ์การสอนมากกว่า 15 ปี เกี่ยวกับรายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์ ที่มีผลต่อการสอนพลศึกษา ระดับมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ทำให้ทราบความคิดเห็นของครูพลศึกษา เกี่ยวกับรายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์ที่มีผลต่อการสอนพลศึกษา ระดับมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร

2.ทำให้ทราบว่ารายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์ ในปัจจุบันสามารถให้ประโยชน์เป็นเครื่องช่วยสอน เพื่อส่งเสริมและพัฒนาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ระดับมัธยมศึกษา

3.ผลการวิจัยนี้ อาจเป็นแนวทางการเสนอแนะให้ปรับปรุงคุณภาพรายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์ให้มีความถูกต้องเหมาะสมแและเกิดประโยชน์ต่อวิชาพลศึกษาในโอกาสต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็ นครู พลศึ กษา สังกัดโรงเรียนกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร จำนวน 115 แห่ง มีครูพลศึกษาทั้งหมด 1,131 คน (ชาย 667 คน หญิง 464 คน)

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ครูพลศึกษาจำนวน 350 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) จากตารางกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างสำหรับศึกษาสัดส่วนของประชากร (P) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% เมื่อยอมให้ความคลาดเคลื่อน (E) ของการประมาณค่าสัดส่วนเกิดขึ้นได้ในระดับ $\pm$ 5 % (ศิริชัย กาญจนวาสี และคณะ. 2537 : 105)

3. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่

3.1 ตัวแปรต้น คือ

3.1.1 เพศ

3.1.2 ประสบการณ์การสอน

3.2 ตัวแปรตาม คือ ความคิดเห็นของครูพลศึกษา เกี่ยวกับรายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์ที่มีผลต่อการสอนพลศึกษา สังกัดโรงเรียนกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร

นิยามศัพท์เฉพาะ

ความคิดเห็น หมายถึง ความสนใจ ความเชื่อ ความศรัทธา การคิดค้น และการแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ ซึ่งไม่ได้มีการใช้เครื่องมือวัดว่าถูกหรือผิด ในที่นี้หมายถึงการแสดงออกมาในการตอบแบบสอบถาม

ครูพลศึกษา หมายถึง ครูที่สอนวิชาพลศึกษา ระดับมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร

รายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์ หมายถึง รายการกีฬาและการออกกำลังกายที่ทางสถานีโทรทัศน์จัดเสนอแก่ผู้ชม ทั้งรายการประจำและรายการพิเศษที่ถ่ายทอดสดมาแพร่ภาพ รวมทั้งข่าวกีฬาประจำวัน

การสอนพลศึกษา หมายถึง การสอนพลศึกษาทุกรายวิชา ทั้งที่เป็นวิชาบังคับแกนบังคับเลือก และเลือกเสรี ที่เปิดสอนในโรงเรียนมัธยมศึกษาตามหลักสูตรมัธยมศึกษา ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2533

บทที่ 2
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและสรุปผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ เพื่อนำมาเป็นแนวทางสนันสนุนการศึกษาครั้งนี้ พอสรุปได้ดังนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้อง

1.1 หลักสูตรพลศึกษาระดับมัธยมศึกษา

1.1.1 หลักสูตรพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)

1.1.2 หลักสูตรพลศึกษาระดับมัธยมตอนปลาย พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)

1.2 ลักษณะของการติดต่อสื่อสาร

1.3 ความหมายสื่อมวลชน

1.4 ชนิดและบทบาทหน้าที่ของสื่อมวลชน

1.5 แนวคิดในเรื่องการสร้างสารให้ตรงกับความต้องการของผู้รับสารในประเทศกำลังพัฒนา

1.6 ความหมายของโทรทัศน์ทางการศึกษา

1.7 ความสำคัญของโทรทัศน์ทางการศึกษา

1.8 ประเภทของรายการโทรทัศน์

1.9 รูปแบบของรายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษาและการเรียนการสอน

2. งานวิจัยในประเทศ

3. งานวิจัยต่างประเทศ

หลักสูตรพลศึกษาระดับมัธยมศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการโดยกรมวิชาการได้ปรับปรุงหลักสูตรพลศึกษา ทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 และมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ในปี พ.ศ. 2533 ดังนี้คือ

หลักสูตรพลศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ได้กำหนดวิชาดังนี้

ในวิชาบังคับแกน จัดให้ภาคเรียนละ 1 วิชาต่อ 1 คาบ โดยกำหนด 6 วิชาตามลำดับ คือ ยิมนาสติกเบื้องต้น เทเบิลเทนนิส กรีฑา กระบี่กระบองเบื้องต้น วอลเล่ย์บอล บาสเกตบอล หรือเลือกกิจกรรมอื่นที่มีคุณค่าเท่าเทียมกับวิชาดังกล่าว เพื่อเน้นเรื่องกีฬาเพื่อสุขภาพ (Sport For Health)

กลุ่มวิชาบังคับเลือก ให้เลือกจัดภาคเรียนละ 1 วิชาต่อ 1 คาบ ทั้งนี้ภายใน 6 ภาคเรียน จะต้องเลือกกิจกรรมกีฬาบุคคลหรือคู่ 1 กิจกรรม กิจกรรมกีฬาทีม 1 กิจกรรม ส่วนอีก 4 ภาคเรียนที่เหลือในแต่ละภาคเรียนอาจจัดกิจกรรมพลศึกษากิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งหรือหลายกิจกรรมก็ได้ และอาจเลือกกิจกรรมซ้ำกับที่เคยเลือกมาแล้วก็ได้ สำหรับกรณีที่เลือกซ้ำจะต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในระดับสูงขึ้น โดยเน้นกีฬาเพื่อพัฒนาทักษะทางกีฬา (Basic Sport) จากรายวิชาต่อไปนี้

กิจกรรมกีฬาบุคคลหรือคู่	**กิจกรรมกีฬาทีม**	**กิจกรรมกีฬาหรือกิจกรรมพลศึกษาอื่น**
ยิมนาสติก	บาสเกตบอล	กระบี่
กรีฑา	วอลเล่ย์บอล	กิจกรรมเข้าจังหวะ
เทเบิลเทนนิส	ฟุตบอล	แอโรบิคดานซ์
เทนนิส	ตะกร้อ	กีฬานันทนาการ
ว่ายน้ำ	เนตบอล	
แบตมินตัน	แชร์บอล	

กลุ่มวิชาเลือกเสรี แล้วแต่นักเรียนจะเลือกเรียนในวิชาต่อไปนี้ ยิมนาสติก กรีฑา เทเบิลเทนนิส ว่ายน้ำ บาสเกตบอล วอลเลย์บอล ฟุตบอล ตะกร้อ เซปักตะกร้อ ดาบสองมือ กิจกรรมเข้าจังหวะ กายบริหาร แอโรบิกดานซ์ กีฬานันทนาการ ฟลอเอ็กเซอร์ไซด์ กระบี่ ศิลปะป้องกันตัว แฮนด์บอล จักรยาน เนตบอล ยกน้ำหนัก เปตอง ยิมนาสติกลีลาใหม่ ซอฟท์บอล ยูโด โดยเน้นกีฬาเพื่อการแข่งขัน (Top Sport) (สามัญศึกษา, กรม. 2535 : 98)

หลักสูตรวิชาพลศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ได้กำหนดวิชาไว้ดังนี้

กลุ่มวิชาบังคับเลือก ให้เลือกจัดภาคเรียนละ 1 วิชาต่อ 1 คาบ จากรายวิชาต่อไปนี้ ห่วงข้ามตาข่าย แฮนด์บอล วอลเล่ย์บอล เนตบอล แบดมินตัน ดาบสองมือ พลอง ศิลปะป้องกันตัว

ฟุตบอล การบริหารร่างกายประกอบดนตรี ยูโด ซอฟท์บอล กิจกรรมเข้าจังหวะ ฮอกกี้สนาม ยิมนาสติก เซปักตะกร้อ เทนนิส ว่ายน้ำ และกิจกรรมสำรวจทางพลศึกษา

กลุ่มวิชาเลือกเสรี แล้วแต่นักเรียนจะเลือกเรียน ได้แก่ ยิมนาสติก (ประกอบอุปกรณ์) กรีฑา เทเบิลเทนนิส แบดมินตัน เทนนิส ว่ายน้ำ วอลเล่ย์บอล ฟุตบอล ยกน้ำหนัก มวยไทย มวยสากล ฟลอร์เอ็กเซอร์ไซด์ จักรยาน บาสเกตบอล ตะกร้อ รักบี้ฟุตบอล เซปักตะกร้อ ศิลปป้องกันตัว แอโรบิกดานซ์ กีฬานันทนาการ ฮอกกี้สนาม เปตอง ยิมนาสติกลีลาใหม่ ยูโด และซอฟท์บอล (สามัญศึกษา, กรม. 2535 : 84 - 88.)

จากการศึกษาหลักสูตรพลศึกษา ระดับมัธยาศึกษา พบว่า กิจกรรมที่กำหนดไว้ในหลักสูตรเป็นกิจกรรมกีฬาเกือบทั้งหมด เพราะกีฬาเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมทางพลศึกษาที่มีบทบาทสำคัญที่ครูพลศึกษาใช้เป็นสื่อในการสอนและให้ความรู้ทางทักษะ ปลูกฝังค่านิยมและคุณธรรมต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องน้ำใจนักกีฬา

ลักษณะของการติดต่อสื่อสาร

การติดต่อสื่อสารหรือการสื่อความหมาย (Communication) นั้นนับได้ว่าเป็นพื้นฐานของกระบวนการทางสังคมมนุษย์ ไม่ว่าเขาเหล่านั้นจะอยู่ในสังคมที่ยังล้าหลังหรือสังคมที่ทันสมัยก็ต้องอาศัยการติดต่อ หรือการสื่อความหมายต่อกันในกลุ่มสังคมของตนเองและกับกลุ่มอื่น ๆ พื้นฐานในการติดต่อก็ต้องอาศัยคำพูด สัญญลักษณ์ สัญญาณ ตลอดจนท่าทางที่สามารถเข้ากันได้

ดังนั้น การติดต่อสื่อสาร จึงเป็นการถ่ายทอดข่าวสาร (Information) แนวความคิด ทัศนคติจากบุคคลหนึ่งหรือหลายคนไปยังอีกบุคคลหนึ่งหรือหลายคนนั่นเอง ถ้าหากว่าเป็นการติดต่อระหว่างบุคคลไม่ว่าจะเป็นคำพูด กลิ่น รส สัมผัส ถือว่าเป็นการติดต่อ ระหว่างบุคคล (Inter - personal Communication) เช่น การเขียนจดหมาย โทรศัพท์ โทรเลข โดยผู้ส่งสารและผู้รับสารเป็นคนละคน ตรงกันข้ามกับการติดต่อสื่อสารของคนใดคนหนึ่งภายในตัวเขาเองนั้น เป็นการพูดกับตัวเอง (talk to himself) เราเรียกว่าเป็นการติดต่อภายในตัวเอง (Intra-personal Communication) และเมื่อใดก็ตาม ที่การติดต่อสื่อสารต้องอาศัยเครื่องมือสื่อสารมวลชน (Mass Media) ไปยังคนเป็นจำนวนมาก ซึ่งอยู่ในที่ต่าง ๆ กัน เช่น ผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ใช้วิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ หนังสือพิมพ์ หรือนิตยสารเป็นเครื่องมือเพื่อนำสาร (Message) ไปยังประชาชนเราเรียกว่าเป็นการสื่อสารมวลชน (Mass Communication) ซึ่งมวลชนอาจมีลักษณะรวมกันอยู่ ณ ที่แห่งหนึ่ง (Assembled Audience) เช่นการเข้าไปชมภาพยนตร์ใน โรงฉาย

ภาพยนตร์ ส่วนมวลชนที่กระจัดกระจาย (non - assembled audience) อยู่ในที่ต่าง ๆ อาจจะอยู่ในบ้าน ที่ทำงาน ในชนบท ในเมือง กำลังฟังรายการข่าวจากวิทยุ หรือกำลังอ่านหนังสือพิมพ์

การสื่อสารระหว่างบุคคล หากสามารถมองเห็นกันได้เรียกว่าการสื่อสารแบบเผชิญหน้า (Face - to - Face Communication) ซึ่งมีข้อได้เปรียบอยู่ประ การหนึ่งคือ ถ้าหากว่าการติดต่อของอีกฝ่ายหนึ่งไม่เป็นที่เข้าใจ ก็อาจแสดงให้อีกฝ่ายหนึ่งทราบว่าไม่เข้าใจหรือไม่เห็นด้วย หรือต้องการจะเพิ่มเติมข้อคิดเห็น กรณีเช่นนี้ เราถือได้ว่าการ สื่อสารมีผล (Reaction or, Reponse, or Feedback) ต่อผู้ส่งสารในทันที ซึ่งผิดกับการสื่อสารมวลชน ผู้ส่งสารจะยังไม่ทราบปฏิกิริยาโต้กลับ (Reaction) ได้ในทันที แต่จะทราบได้จากการสำรวจวิจัย (Survey or Research) การสังเกต (Observation) ซึ่งแสดงออกทางหน้าหนังสือพิมพ์หรือปฏิกิริยาอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น การเดินขบวนหลังจากได้รับสารจากสื่อมวลชนไปแล้ว อาจมีการบริจาคทุนสมทบกิจการอย่างใดอย่างหนึ่ง เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม การติดต่อสื่อสารไม่ว่าจะเป็นการติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคลหรือการสื่อสารมวลชนจะสัมฤทธิ์ผลมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ร่วม (Common Experience) มีภูมิหลัง (Background or Experience or Frame of Reference) เกี่ยวกับเรื่องที่เขาอ่าน หรือแสดงว่าเพียงพอ จึงจะสามารถเข้าใจเรื่องราวที่เสนอไปนั้นได้ แต่ถ้าหากว่าเรื่องราวที่เสนอไปนั้นเป็นเรื่องที่ผู้รับมีภูมิหลังอยู่บ้างแต่ก็ไม่สามารถเข้าใจได้ทั้งหมด ก็อาจจะเป็นเพราะมีสิ่งรบกวน (Noise) หรืออุปสรรค เช่น มีเสียงรบกวนขณะฟังรายการวิทยุ เสียงมอเตอร์ไซด์วิ่งขณะครูสอน ภาพที่ปรากฏทางจอโทรทัศน์ไม่ชัดเจน หรือตัวพิมพ์เล็กไป หรือมีสิ่งทำให้อ่านลำบาก อุปสรรคเหล่านี้เรียกว่า Channel Noise และถ้าหากว่าการติดต่อสื่อสารที่ใช้ภาษาไม่เป็นที่เข้าใจของผู้อ่านหรือผู้ชมหรือฟังไม่เป็นที่เข้าใจ เรียกว่า Semantic Noise

ลักษณะของการติดต่อสื่อสาร พอสรุปได้ว่าเป็นกระบวนการส่งสาร จากแหล่งของข่าวสาร (Source) ซึ่งเป็นผู้ส่งสาร (Sender) โดยผ่านช่องทาง (Channel)ไปยังผู้รับคือ(Audience or Receiver) ตัวอย่างเช่น ผู้พูดเป็นต้นตอหรือแหล่งข่าวสาร คือผู้ส่ง เสียงของผู้พูด ถือได้ว่าเป็นช่องทาง ที่จะนำสารไปยังผู้รับ ซึ่งคือผู้ฟัง

ความแตกต่างของการติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคล และการติดต่อสื่อสารมวลชน

1. การส่งสารไปยังมวลชนนั้นยากลำบาก เพราะมวลชนเป็นผู้มีลักษณะแตกต่างกันมากทั้งวัย เพศ การศึกษา ฯลฯ ผู้ส่งสารไม่อาจที่จะทราบแน่ชัดว่า ผู้รับสารเป็นใคร อยู่ที่ไหน ไม่อาจทราบแน่ชัดว่าสารนั้นจะไปถึงผู้ที่เราต้องการให้เขาหรือไม่ ส่วนการสื่อสารระหว่างบุคคลนั้น ระบุได้แน่ชัดว่าเขาเป็นใครมีภูมิหลังเป็นอย่างไร

2. ระบบการติดต่อสื่อสารมวลชนนั้น ไม่อาจที่จะทราบปฏิกิริยาโต้กลับ (Feedback) ได้ทันทีเหมือนการติดต่อระหว่างบุคคล การติดต่อสื่อสารมวลชนนั้น จะทราบปฏิกิริยาได้จากการวิจัย การสำรวจ

3. ผู้รับสารของการสื่อสารมวลชน มีลักษณะการรับสารต่างจากผู้รับสารที่มีการติดต่อระหว่างบุคคล ซึ่งสามารถเปลี่ยนเรื่องสนทนากันได้ตามความประสงค์ ตามรสนิยม ตามทัศนคติ ฯลฯ แต่ผู้รับสารทางสื่อมวลชนหากไม่ชอบอ่านเรื่องใดในหนังสือพิมพ์ ก็จะเลิกอ่านหันไปสนใจอย่างอื่น ผู้ชมรายการเพลงลูกทุ่ง หากไม่ชอบใจก็ปิดโทรทัศน์ได้

4. การสื่อสารมวลชนนั้น ผู้รับสารสามารถเลือกรับสารเฉพาะที่ตนชอบ เช่น หนังสือพิมพ์มีหลายคอลัมน์ เมื่อไม่ชอบอ่านข่าวอาชญากรรมก็หันไปอ่านข่าวการเมืองที่ตนชอบ เป็นต้น

ลักษณะของผู้รับสาร (characteristics of audience) ประกอบด้วยคุณสมบัติคือ

1. การศึกษา (Education) จากการศึกษาพบว่า ผู้ที่มีการศึกษาดีจะหาประโยชน์จากสื่อสารต่าง ๆ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ของตนมากขึ้น และจะอ่านหนังสือเป็นจำนวนมาก

2. การเศรษฐกิจ (Economic) ผู้มีฐานะทางเศรษฐกิจดี จะให้ความสนใจในการอ่านหนังสือ อ่านนิตยสารมาก และชอบอ่านบทบรรณาธิการ หรือเรื่องราวเกี่ยวกับกิจการบ้านเมือง ปัญหาทางสังคม เศรษฐกิจ และวิทยาการ จากการศึกษาพบว่า ผู้มีฐานะทางเศรษฐกิจดีประมาณ 90% นิยมอ่านนิตยสาร

3. วัย (Age) ผู้มีอายุมากขึ้นนิยมรับสารที่เป็นทางการมากกว่าการรับสารประเภทบันเทิง และสนใจการบ้านการเมืองอย่างจริงจังกว่าผู้มีอายุอ่อนวัย เช่น นิยมฟังรายการข่าวทางวิทยุ ฟังรายการอภิปราย ศาสนา การตอบปัญหา ในขณะที่เด็กวัยรุ่นชอบฟังเพลงป๊อบปู่ล่า ฯลฯ

4. เพศ (Sex) เพศหญิงสนใจอ่านหรือฟังหรือชมรายการแม่บ้าน และรายการบันเทิง ขณะที่เพศชายนิยมกีฬาทุกชนิด ฯลฯ

5. ศาสนา (Religion) ในสังคมเดียวกันอาจมีผู้นับถือศาสนาต่างกัน การเสนอเรื่องราวอันเป็นการขัดแย้งทางศาสนา จึงเป็นสิ่งพึงละเว้น

6. ที่อยู่อาศัย ผู้รับสารในแต่ละท้องถิ่น ในแต่ละภาค ในแต่ละประเทศ ย่อมมีความสนใจในบางสิ่งบางอย่างต่างกัน เพราะการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

7. ทัศนคติ ความเชื่อ และแนวความคิด (Attitude, Believe and Idea) ของแต่ละบุคคลย่อมมีความเห็นต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดแตกต่างกันไป

การทำความเข้าใจถึงลักษณะของการรับสาร หรือผู้ฟัง ผู้ชม ผู้อ่าน จะช่วยให้ผู้ส่งสารได้พิจารณาเลือกสารให้เหมาะสมกับลักษณะของกลุ่มเป้าหมาย (Target Group) ที่ผู้ส่งสารประสงค์จะให้สารไปถึงและมีประสิทธิผลสมความตั้งใจ (จงจิตร ศรีพรรณ. 2524 : 1-6)

ความหมายของสื่อมวลชน

สื่อมวลชน (Mass media) หมายถึงเครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่เป็นตัวการในการสื่อสาร เพื่อนำ "สาร" จากแหล่งกำเนิดไปสู่ "มวลชน"

ดังนั้น "สื่อมวลชน" ก็คือปัจจัยสำคัญที่ก่อให้เกิดการสื่อสารมวลชน หากปราศจาก "สื่อมวลชน" เสียแล้ว การสื่อสารมวลชนย่อมจะเกิดขึ้นมิได้

คำว่า "การสื่อสาร"นี้นักทฤษฎีต่างก็ได้ให้คำจำกัดความเอาไว้แตกต่างกันเป็นหลายแนว แต่ก็พอสรุปตามแนวของ ยอร์จ มิลเลอร์ (George A. Miller) นักจิตภาษาศาสตร์ (Psycho - Linguistics) และ ราล์ฟ เวบ (Ralph Webb) ให้เข้าใจได้ง่าย ๆ ดังนี้ " การสื่อสารหมายถึงกระบวนการของการส่งและการรับสารหรือการที่ข่าวสารผ่านจากที่แห่งหนึ่งไปยังที่อีกแห่งหนึ่ง" (ชำนาญ รอดเหตุภัย. 2522 : 106 - 107)

มวลชน หมายถึง ประชาชนทั้งหลายซึ่งไม่สามารถจำกัดจำนวน เพศ วัย สถานะทางสังคมและระดับการศึกษาได้อย่างชี้เฉพาะ หรืออาจกล่าวได้ว่ามวลชนคือ ประชาชนทั้งหลายทั้งปวงทั่ว ๆ ไปนั่นเองดังนั้น "การสื่อสารมวลชน"จึงหมายถึงการส่งสารผ่านสื่อเพื่อให้ไปถึงมวลชน

ชนิดของสื่อมวลชน คือ

1. หนังสือพิมพ์ (Newspaper)
2. นิตยสารหรือหนังสือรายต่าง ๆ (Magazines)
3. วิทยุกระจายเสียง (Radio Broadcasting)
4. วิทยุโทรทัศน์ (Television)
5. ภาพยนตร์ (Motion Pictute)

บทบาทหน้าที่ของสื่อมวลชน

สื่อมวลชนทั้ง 5 ประเภทมีบทบาทหน้าที่โดยสรุปดังนี้

1. หน้าที่เสนอข่าว

การเสนอข่าวเป็นหน้าที่สำคัญอย่างหนึ่งของสื่อมวลชนทั่ว ๆ ไป ซึ่งทำให้ประชาชนมีหูตากว้างไกล ตามทันความก้าวหน้าของโลก การเสนอข่าวของสื่อประเภทต่าง ๆ มีลักษณะที่แตกต่างกันไป คือมีเทคนิคของแต่ละประเภทโดยเฉพาะ

2. หน้าที่เสนอความคิดเห็น

การเสนอแต่เพียงข่าวหรือข้อเท็จจริงเพียงอย่างเดียวยังนับว่าไม่เป็นการเพียงพอ สื่อมวลชนจะต้องมีการสอดแทรกความคิดเห็น บทวิเคราะห์วิจารณ์เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ประชาชนเกิดความคิด เกิดวิจารณญานในสิ่งต่าง ๆ ด้วย

3. หน้าที่เสนอความบันเทิง

หน้าที่เสนอความบันเทิงนับได้ว่าเป็นหน้าที่ที่สำคัญมากของสื่อมวลชน ทำให้มวลชนผ่อนคลายความตึงเครียดจากสภาพแวดล้อมต่าง ๆ และยังเป็นสิ่งดึงดูดใจของมวลชนให้มีความสนใจติดตาม รับ " สาร " จากสื่อมวลชนอยู่ตลอดเวลา หากสื่อมวลชนชนิดใดละเลยหน้าที่ทางด้านนี้ ก็ย่อมเป็นเรื่องยากที่จะให้มวลชนรับสารด้านอื่น ๆ จากสื่อมวลชนชนิดนั้น

4. หน้าที่เสนอความรู้ทางวิชาการ

ความรู้ทางวิชาการเปรียบเสมือนอาหารที่ไปหล่อเลี้ยงบำรุงสมอง สื่อมวลชนที่ดีจะต้องพยายามใช้กลวิธีเสนอความรู้ทางด้านต่าง ๆ ให้แก่ประชาชนโดยไม่ทำให้ประชาชนเกิดความรู้สึกว่าแห้งแล้ง ยาก น่าเบื่อหน่าย ความรู้ทางวิชาการดังกล่าว มีหลายประเภท หลายระดับ นับตั้งแต่เรื่องใกล้ตัวที่สุด เช่น เรื่องเกี่ยวกับสุขอนามัย ไปจนเรื่องที่ไกลตัวมาก ๆ เช่น เรื่องเกี่ยวกับต่างประเทศ เรื่องของโลกและจักรวาลเป็นต้น

5. หน้าที่โฆษณาประชาสัมพันธ์

หน้าที่ด้านนี้เป็นประโยชน์โดยตรงสำหรับสื่อมวลชน คือ ทำให้สื่อมวลชนมีรายได้จากการโฆษณาประชาสัมพันธ์ซึ่งถือได้ว่าเป็นรายได้หลักที่สำคัญมาก สำหรับประชาชนโดยทั่วไปก็ย่อมได้รับประโยชน์ทางด้านนี้ด้วย ทำให้รู้จักสินค้าชนิดต่าง ๆ มีโอกาสตัดสินใจเลือกซื้อได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้ทราบแหล่งที่จะหางานทำ แหล่งที่จะขอรับบริการทางด้านต่าง ๆ และทราบข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจเรื่องปากท้องทั่ว ๆ ไป

6. หน้าที่ให้บริการสาธารณะ

การให้บริการสาธารณะทำให้สื่อมวลชนเป็นประโยชน์และเข้าถึงมวลชนได้มากยิ่งขึ้น การให้บริการทางด้านนี้ขอบข่ายกว้างขวางเป็นอันมาก เช่น การช่วยประกาศแจ้งความ การขอร้อง การบอกบุญ การเรี่ยไร การเชิญชวนให้บำเพ็ญประโยชน์ เป็นต้น

หน้าที่ทั้ง 6 ประการของสื่อมวลชนดังได้กล่าวมาแล้วนั้น ย่อมจะมีน้ำหนักแตกต่างกันไปในสื่อมวลชนแต่ละประเภท อย่างไรก็ตามสื่อมวลชนที่ดีก็ควรจะทำหน้าที่ดังกล่าวให้ครบถ้วนจะมากบ้างน้อยบ้างก็ควรจะอยู่ในสัดส่วนที่เหมาะสม ไม่หนักไปทางใดทางหนึ่งจนเกินพอดี

อิทธิพลของสื่อมวลชน

1. อิทธิพลทางด้านสติปัญญา คือ ทำให้สติปัญญาของประชาชนเฉียบแหลมแตกฉานกว้างขวางมากยิ่งขึ้น และเป็นประโยชน์ในการดำรงชีวิต

2. อิทธิพลทางด้านค่านิยมและทัศนคติ สื่อมวลชนมีอิทธิพลที่จะน้อมนำความรู้สึกนึกคิดของประชาชนได้โดยง่าย เพราะประชาชนโดยทั่วไปมีความศรัทธาสูงในสื่อมวลชน มีแนวโน้มที่จะคล้อยตามความคิดเห็นของสื่อมวลชนอยู่แล้ว เพราะเหตุนี้สื่อมวลชนจะชักจูงประชาชนให้หันเหความคิดไปทางไหนก็ย่อมทำได้ จะทำให้ชอบหรือทำให้เกลียด จะทำให้เกิดความร่วมมือหรือเกิดความรู้สึกต่อต้านก็ย่อมจะทำได้ ในทางการเมืองจึงได้ให้ความสำคัญแก่สื่อมวลชนอย่างยิ่ง เพราะถือว่าสื่อมวลชนคือกระบอกเสียงที่จะช่วยให้อยู่ในตำแหน่งได้รอดปลอดภัย

3. อิทธิพลทางด้านอารมณ์ สื่อมวลชนสามารถผ่อนคลายจิตใจของประชาชนให้มีความเพลิดเพลินสนุกสนาน มีสุขภาพจิตที่ดีขึ้นได้ ในขณะเดียวกันสื่อมวลชนก็สามารถทำให้มวลชนเกิดความบ้าคลั่ง ร้อน รุนแรง จนถึงกับระเบิดออกมาเป็นพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนาได้เช่นเดียวกัน อย่างเช่น กรณี 14 ตุลาคม 2516 เป็นต้น

4. อิทธิพลทางด้านคุณธรรม สื่อมวลชนมีคุณภาพสามารถที่จะยกจิตใจของมวลชนให้สู่ระดับของคุณธรรมได้โดยไม่ยากจนเกินไป ในทางตรงกันข้ามสื่อมวลชนที่ปราศจากความรับผิดชอบต่อสังคมก็อาจฉุดชักพาให้ศีลธรรมเสื่อมไปจากจิตใจของประชาชนอย่างง่ายดาย

5. อิทธิพลทางด้านพฤติกรรม ประชาชนทั่วไปโดยเฉพาะเยาวชนของชาติมักมีพฤติกรรมเลียนแบบพฤติกรรมที่ปรากฏในสื่อมวลชน จากผลการวิจัยของนักศึกษาทั้งของไทยและของต่างประเทศพบว่า เด็กในชั้นประถมศึกษามีความประทับใจในพฤติกรรมของซุปเปอร์แมน หรือวีรบุรุษในโทรทัศน์ โดยเฉพาะเด็กที่มีฐานะครอบครัวปานกลางจะชอบมนุษย์มหัศจรรย์มากที่สุดมีลักษณะที่หลงใหลเพราะเป็นวัยที่ถูกล่อลวงทางความคิดได้มากจนถึงกับแสดงพฤติกรรมเลียนแบบ ซึ่งก่อให้เกิดอันตรายแก่ตัวเด็กเอง ส่วนผู้ใหญ่ก็เช่นกันมักจะมีพฤติกรรมเลียนแบบไปโดยไม่รู้สึกตัว พฤติกรรมที่เลียนแบบนี้มีทั้งแง่บวกและแง่ลบ ขึ้นอยู่กับว่าพฤติกรรมอย่างไหนในสื่อมวลชนจะสร้างความประทับใจให้แก่ผู้ชมได้มากกว่ากัน

6. อิทธิพลทางด้านการใช้ภาษา สื่อมวลชนมีอิทธิพลต่อประชาชนทั่วไปทางด้านการใช้ภาษาเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะสื่อมวลชนประเภทวิทยุ โทรทัศน์และภาพยนตร์ สื่อประเภทนี้เป็นครูสอนภาษาที่มีอิทธิพลมาก ประชาชนเรียนรู้ภาษาจากสื่อมวลชนโดยไม่รู้สึกตัว และมักจะใช้ตามอย่างไปโดยอัตโนมัติ ภาษาที่เรียนจากสื่อมวลชนประเภทนี้ส่วนใหญ่จะเป็นภาษาพูด จากผลการวิจัยของ รัญจวน มีนประดิษฐ์ เรื่อง " อิทธิพลของโทรทัศน์ที่มีต่อนักเรียนระดับประถมศึกษาตอน

ปลาย ซึ่งมาจากครอบครัวที่มีฐานะแตกต่างกัน " ทำให้ได้หลักฐานยืนยันว่า ภาษาจากสื่อมวลชนประเภทนี้มีอิทธิพลต่อเด็กในวัยดังกล่าวเป็นอันมาก โดยเฉพาะภาษาสแลง (Slang) เด็ก ๆ จะพากันจดจำและนำมาใช้ในชีวิตประจำวัน ทำให้เกิดเป็นปัญหา เพราะเด็ก ๆ จะนำมาใช้โดยไม่รู้จักกาลเทศะ (ชำนาญ รอดเหตุภัย. 2522 : 106 - 111)

<u>แนวความคิดในเรื่องการสร้างข่าวสารให้ตรงกับความต้องการของผู้รับข่าวสารในประเทศกำลังพัฒนา</u>

ในการพัฒนาชาตินั้น สื่อสารมวลชนจะมีหน้าที่สำคัญอยู่ 4 ประการ คือ หน้าที่แจ้งข่าวสาร หน้าที่ชี้แจงนโยบาย หน้าที่ให้การชี้แนะหรือให้การศึกษา และหน้าที่ในการเปลี่ยนแปลงทัศนะ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. หน้าที่ให้ข่าวสาร (Information or Watchman Function) โดยความหมายของหน้าที่นี้นั้น สื่อมวลชนก็จะทำหน้าที่ค้นคว้าหาข่าวสารความเป็นไปแล้วรายงานให้ประชาชนได้ทราบ ในการรายงานนั้นก็จะเป็นผู้ให้สีสันว่ามีอะไรเกิดขึ้นที่ไหน เมื่อไร และมีความสำคัญอย่างไร

1.1 เปิดโลกทัศน์ของประชาชนในประเทศชาติให้กว้างไกล ได้รับรู้ทั้งภายในและภายนอก

1.2 ช่วยให้เกิดความสนใจในเรื่องที่สำคัญ การเล่นข่าว การเสนอข่าวของสื่อมวลชน โดยการวางข่าวไว้หน้าหนึ่ง การพาดหัวตัวใหญ่ การเสนอข่าวต่อเนื่องกันหลายวัน การเสนอข่าวทางวิทยุโทรทัศน์และวิทยุกระจายเสียงบ่อย ๆ จะทำให้ข่าวนั้นกลายเป็นสิ่งที่น่าสนใจและประชาชนทั่วประเทศติดตามศึกษาหารายละเอียดเกี่ยวกับข่าว เพราะฉะนั้นถ้าเราอยากให้การเปลี่ยนแปลงใด ๆ เกิดขึ้นก็สามารถที่จะใช้การเล่นข่าวของสื่อมวลชนสร้างความสำคัญให้แก่การเปลี่ยนแปลงนั้นได้

1.3 ช่วยยกระดับความทะเยอทะยาน โดยการเสนอภาพในอุดมคติ การเสนอผลสำเร็จของความก้าวหน้า เสนอประวัติบุคคลที่มีความก้าวหน้าในการงาน หรือเก่งทางกีฬา โดยอาศัยเทคโนโลยีหรือนวกรรมใหม่ ๆ จะช่วยทำให้เกิดความรู้สึกอยากจะก้าวออกไปจากสภาพชีวิตที่เป็นอยู่ สลัดความรู้สึกเรื่องพรหมลิขิตและชะตากรรมออกไปจากแนวปรัชญาชีวิต ทำให้เกิดความต้องการอยากเป็นขึ้นมาบ้าง

1.4 ช่วยสร้างบรรยากาศของการพัฒนา เรื่องราวข่าวสารต่าง ๆ เกี่ยวกับความสำเร็จ ความก้าวหน้า เป็นสิ่งที่ทำให้คนอยากก้าวไปจากจุดที่เป็นอยู่ การชี้แนะปัญหาของสภาวะในปัจจุบัน ทำให้คนรับรู้ปัญหาของสภาวะที่เป็นอยู่แล้วอยากเปลี่ยนแปลง การรายงานข่าวความสำเร็จเป็นช่วง ๆ

ทำให้เกิดกำลังใจ และอยากชี้แนะกระตุ้นความร่วมมือกับโครงการต่าง ๆ ทำให้บรรยากาศของการพัฒนาดำเนินไปด้วยดี

2. หน้าที่ชี้แจงนโยบาย (Policy Function) ในประเทศที่กำลังพัฒนาการกระจายข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องนโยบาย การส่งเสริมเพื่อให้เกิดการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพ เป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่ง เพราะการชี้แจงนโยบายจะทำให้เกิดการร่วมมือกันในหมู่ประชาชนทุกระดับโดยหน้าที่นี้สื่อมวลชนที่จะเอาข้อมูลจากประชาชนไปสู่ผู้ตัดสินใจวางนโยบายและในทางเดียวกันก็สามารถชี้แจงนโยบายให้แก่ประชาชนได้รับทราบ และเกิดการยอมรับ ทำให้เกิดความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียว กันของคนทั้งประเทศที่จะร่วมมือร่วมใจในการพัฒนาวงการ ถ้าจะมองกันโดยละเอียดแล้ว ในหน้าที่ชี้แจงนโยบายนั้นสื่อสารมวลชนจะปฏิบัติการได้ดังต่อไปนี้

2.1 ช่วยเปลี่ยนแปลงทัศนคติและค่านิยม ดังที่ได้กล่าวมาแล้วว่าทัศนคติและค่านิยมที่ฝังใจประชาชนอยู่นั้นมีอยู่ไม่น้อยที่มีอุปสรรคต่อการพัฒนา

2.2 ช่วยก่อให้เกิดการยอมรับสถานภาพ บุคคลก็ดี นโยบายก็ดี จะมีบทบาทในการพัฒนาอย่างมีสัมฤทธิผล ก็ต่อเมื่อประชาชนยอมรับความเป็นผู้นำและความสามารถของบุคคล

3. หน้าที่ให้การศึกษา (Teaching Function) เมื่อการพัฒนาประเทศก้าวไป การเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ เกิดขึ้น คนในประเทศทุกคนกำลังเรียนรู้เกี่ยวกับนวกรรมและการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ประชาชนกำลังต้องการการศึกษาทางตรงและทางอ้อม สื่อมวลชนจะทำหน้าที่เป็นผู้เผยแพร่ความรู้ในขบวนการทางสังคม หรือการเตรียมคนเข้าสู่สังคมใหม่ มีทักษะใหม่ มีทัศนคติใหม่ มีค่านิยมใหม่ และมีความเชื่อใหม่ พร้อมจะใช้ชีวิตในสังคมที่พัฒนาแล้วด้วยความสบายใจ ในหน้าที่สื่อสารมวลชนทำได้มากทีเดียว เช่น

3.1 เป็นผู้ให้ความรู้แก่ประชาชน การเล่นกีฬาแต่ละชนิดโดยผ่านทางสื่อมวลชน เช่น วิทยุกระจายเสียง โทรทัศน์ บทความ และหนังสือพิมพ์

3.2 เป็นผู้สอนทักษะ นอกจากจะให้เกิดความรู้ความเข้าในแล้ว ขั้นตอนในการปฏิบัติในการดำเนินงานก็ได้ถูกนำมาเผยแพร่ในสื่อมวลชนด้วย

3.3 ช่วยให้การเรียนรู้เร็วขึ้น ปัจจุบันนี้คนในประเทศ และต่างประเทศสามารถรับรู้ข่าวสารต่าง ๆ ได้รวดเร็วพอ ๆ กัน โดยอาศัยวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ ตลอดจนข่าวผ่านดาวเทียม

4. หน้าที่เปลี่ยนแปลงทัศนะ (Transformation Function)ในการที่เราได้รับรู้ข่าวสารต่าง ๆ จากสื่อมวลชนมากมาย วิธีการเสนอเนื้อหาสาระของสื่อมวลชน ไม่ว่าจะเป็นลีลา น้ำเสียง การเลือกรูปแบบ และเทคนิคการสร้างเนื้อหายังมีส่วนที่จะปรับอารมณ์ความรู้สึกท่าทีที่เราจะมีต่อสิ่งเร้าในสังคมได้ด้วย เนื้อหาที่ดี ๆ แต่ขาดการเสนอที่ดี ก็อาจทำให้เราปฏิเสธข้อมูลเหล่านั้น แต่วิธี

การนำเสนอที่ดีจะทำให้เราประทับใจและเกิดอารมณ์คล้อยตาม การเปลี่ยนทัศนะที่สื่อมวลชนกระทำนั้นอาจเกิดขึ้นโดยสิ่งต่อไปนี้

4.1 การใช้ลีลาและองค์ประกอบของการสร้างเนื้อหาสภาวะอารมณ์ คนเราจะทำอะไรได้ต้องมีสภาวะอารมณ์ (Mood) ดนตรี ภาพยนตร์ กีฬา ข่าวในสื่อมวลชนหลายครั้งสร้างสภาวะอารมณ์ทำให้เราพร้อมต่อการแสดงออกซึ่งพฤติกรรมบางอย่าง เช่น สนุกสนานกับการแข่งขันเพลิดเพลินกับการเล่นกีฬาแต่ละชนิด

4.2 การชี้มุมมองใหม่ให้แก่ประชาชน คนเราบางทีมีข่าวสารอยู่ในมือแต่มองอะไรในมุมเดิมทัศนคติก็อยู่อย่างเดิมไม่เปลี่ยนแปลง แต่ถ้าเราเปลี่ยนมุมมองจะทำให้เราเกิดทัศนคติใหม่ๆ เช่น อุปกรณ์เทคนิคการกีฬาจากต่างประเทศ จะทำให้เราเกิดความรู้สึกเปลี่ยนมุมมองใหม่ขึ้นได้

สำหรับการสร้างสารให้ตรงกับความต้องการของผู้รับสารตามแนวคิดของ Wilber Schramm (1964) นั้น Schramm ได้สรุปสิ่งที่สื่อมวลชนสามารถทำได้เพื่อสนองความต้องการของผู้รับสารในประเทศกำลังพัฒนาในแง่มุมต่าง ๆ ดังนี้

1. สื่อมวลชนเปรียบเสมือน " Wacthman " เนื่องจากสื่อนั้นมีความสามารถในการรายงานและให้ข่าวสารต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงนับว่ามีความจำเป็นอย่างยิ่งในการให้บริการด้านข่าวสารต่าง ๆ สำหรับประเทศกำลังพัฒนา

2. สื่อมวลชนสามารถเปิดโลกให้กว้างขวางออกไปจากเดิม เป็นตัวเชื่อมโยงระหว่างวัฒนธรรมประเพณี และสังคมสมัยใหม่ให้เข้ามามีบทบาทต่อการพัฒนาประเทศ

3. สื่อมวลชนสามารถสร้างจุดเน้น เพื่อสร้างความสนใจในเรื่องต่าง ๆ อย่างชัดเจน เพื่อการแก้ปัญหาและพัฒนาประเทศ

4. สื่อมวลชนสามารถเสริมความตั้งใจในด้านต่าง ๆ ของคนในประเทศกำลังพัฒนาได้มากขึ้น

<u>สื่อมวลชนเพื่อการพัฒนาการพลศึกษาและการกีฬา</u>

ความคิดเห็นของนักวิชาการหลายสาขา ต่างก็มีความคิดเห็นต่อสื่อมวลชนแตกต่างกันเช่น เลอเนอร์ (Lerner, D. 1958 : 136) เห็นว่า สื่อมวลชนทำให้เกิดความทันสมัย แคปเปอร์ (Klapper, Joseph T. 1960 : 53) มีความเห็นว่า สื่อมวลชนเป็นเพียงเครื่องมือถ่ายทอดข่าวสารความรู้และกระตุ้นให้เกิดความคิดเห็นบางอย่างกับประชาชนเท่านั้น แต่ถ้าจะทำให้สื่อมวลชนได้ผลในเชิงของการสื่อสารโน้มน้าวใจ หรือให้เกิดผลถึงขั้นเปลี่ยนพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งก็ควรจะทำร่วมกับสื่อบุคคล (Roger, Everett M. 1983 : 273)

นักพลศึกษาจำเป็นต้องใช้สื่อมวลชนที่เหมาะสม เพื่อทำให้การพลศึกษาและการกีฬาสามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคล ทั้งสุขภาพกายและสุขภาพใจ ด้วยการคัดเลือกและเสนอข่าวสารทางพลศึกษา การกีฬา และการออกกำลังกายที่มีคุณค่า และเป็นประโยชน์เสนอให้เยาวชนและประชาชน (ปรีชา กลิ่นรัตน์. 2536 : 232)

สื่อมวลชนที่เหมาะสมต่อการพัฒนาการพลศึกษาและการกีฬา ควรประกอบด้วยหนังสือพิมพ์ นิตยสาร วิทยุ และโทรทัศน์ (จะไม่กล่าวถึงภาพยนตร์ เพราะปัจจุบันสื่อมวลชนด้านวิทยุโทรทัศน์ กับวิดิโอทัศน์ได้เข้ามามีบทบาทแทนภาพยนตร์มากขึ้นโดยลำดับ) แต่อย่างไรก็ตาม ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ทำให้สื่อโทรทัศน์มีความสำคัญและมีอิทธิพลต่อประชาชนมากกว่าสื่อชนิดอื่น ๆ (ปรีชา กลิ่นรัตน์. 2536 : 227)

ความหมายของโทรทัศน์

โทรทัศน์ตรงกับภาษาอังกฤษว่า Television หมายถึงการส่งภาพและเสียงโดยเครื่องส่งและเครื่องรับอีเลกทรอนิกส์ออกอากาศด้วยคลื่นวิทยุที่ใช้พลังไฟฟ้าเป็นคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าจากเครื่องส่งไปยังเครื่องรับที่อยู่ห่างไกลหรือส่งหรือรับทางสายเคเบิลก็ได้ (สุโขทัยธรรมาธิราช. 2531 : 288) โทรทัศน์ เป็นสื่อสารมวลชนที่เกิดขึ้นตั้งแต่ ค.ศ.1926 ภายหลังการมีวิทยุกระจายเสียง แต่โทรทัศน์ได้รับการพัฒนาให้ก้าวหน้ารวดเร็วกว่าวิทยุกระจายเสียง ทั้งนี้เนื่องจากอิทธิพลของโทรทัศน์มีอยู่มากมาย โทรทัศน์เป็นสื่อที่ให้ทั้งเสียงและภาพที่เคลื่อนไหว สามารถเข้าถึงผู้ชมได้มาก การรับสารมีลักษณะเป็นรูปภาพ โทรทัศน์จึงเข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันของมนุษย์มากมาย (เสาวณีย์ สิกขาบัณฑิต. 2532:191)

ประเทศไทยได้มีการพัฒนาสื่อมวลชนและเทคโนโลยีมาเป็นลำดับ ทั้งด้านวิทยุ โทรทัศน์ และวีดีโอเทป โดยเฉพาะด้านสื่อโทรทัศน์มีการสำรวจพบว่า ความต้องการของประชาชนด้านการรับชมรายการโทรทัศน์เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว จากรายงานผลเบื้องต้นของการสำรวจโทรทัศน์ทั่วราชอาณาจักรของสำนักงานสถิติแห่งชาติปี พ.ศ. 2518 พบว่าประเทศไทยมีเครื่องรับโทรทัศน์จำนวน 761,000 เครื่อง แต่ในการสำรวจปี พ.ศ. 2534 พบว่าประเทศไทยมีเครื่องรับโทรทัศน์เพิ่มขึ้นอย่างมาก เป็น 7,593,301 เครื่อง จากจำนวนครัวเรือนทั้งหมด 7,997,484 ครัวเรือนทั่วประเทศ หรือเท่ากับร้อยละ 95 และพบว่าประมาณร้อยละ 63 ของประชาชนที่มีอายุตั้งแต่ 6 ปีขึ้นไป รับชมรายการโทรทัศน์เป็นประจำ นอกจากนี้ ในปัจจุบันยังมีปัจจัยหลายประการที่บ่งชี้ถึงการขยายตัวของความต้องการเครื่องรับโทรทัศน์ คือ การที่รัฐบาลมีโครงการขยายบริการไฟฟ้า สำหรับ

ประชาชน ให้ครอบคลุมทั่วถึงทุกหมู่บ้าน และการขยายเครือข่ายทั่วประเทศของสถานีโทรทัศน์ช่องต่าง ๆ ตลอดจนการจัดตั้งสถานีโทรทัศน์เพิ่มขึ้น ทั้งเพื่อการบันเทิงและการศึกษา

เมื่อมีการนำโทรทัศน์มาใช้ในการศึกษาจึงทำให้เกิดคำว่า โทรทัศน์เพื่อการศึกษาขึ้น ซึ่งตามความหมายนี้โทรทัศน์เป็นเพียงสื่อหรือช่องทางเพื่อนำข้อมูลความรู้ไปยังผู้เรียน มิใช่ เป็นตัวของการศึกษาหรือบรรจุความรู้อยู่ในตัวเองแต่เป็นการใช้โทรทัศน์เพื่อวัตถุประสงค์ทางการศึกษา (กิดานันท์ มลิทอง. 2531 : 125 : อ้างอิงมาจาก Wood and Wylie. 1979 : 3) หรืออาจกล่าวได้ว่า โทรทัศน์เพื่อการศึกษา เป็นผลของการนำรูปแบบและเทคนิคของสื่อโทรทัศน์มาประยุกต์ใช้ร่วมกัน เพื่อธุรกิจทางการศึกษาอันเป็นลักษณะหนึ่งของเทคโนโลยีทางการศึกษา (วิรุฬ ลีลาพฤทธิ. 2530:12) นอกจากนี้ยังได้นำโทรทัศน์มาใช้ในการให้ความรู้เฉพาะเจาะจงทั้งเนื้อหาตามหลักสูตรและกลุ่มผู้ชม ซึ่งเรียกว่าโทรทัศน์เพื่อการเรียนการสอนอีกด้วย (ประศักดิ์ หอมสนิท. 2529 : 13)

นับตั้งแต่ปี ค. ศ. 1980 เป็นต้นมา ได้มีการนำโทรทัศน์มาใช้ในวงการศึกษาอย่างกว้างขวางเพิ่มมากขึ้น ซึ่งไม่เฉพาะแต่การออกอากาศในระบบวงจรเปิดเท่านั้น แต่รวมไปถึงการส่งโทรทัศน์วงจรปิด การส่งสัญญาณทางสายเคเบิลและการส่งสัญญาณผ่านดาวเทียม นอกจากนี้แล้วยังมีการใช้วีดีโอเทปและวีดีโอดิสก์ เพื่อช่วยในการแพร่ภาพอีกด้วย ดังนั้น จึงทำให้โทรทัศน์เป็นสื่อการสอนที่สามารถนำมาใช้ได้อย่างสะดวกสบายแพร่หลาย เช่นเดียวกับสื่อการสอนชนิดอื่น ๆ (กิดานันท์ มลิทอง. 2531 : 125) และในปี พ.ศ. 2533 รัฐบาลได้ประกาศเชิญชวนเอกชนเป็นผู้ลงทุนในโครงการดาวเทียมสื่อสารแห่งชาติขึ้น บริษัทชินวัตรแซทเทลไลท์ จำกัด เป็นผู้ได้รับสัมปทานดำเนินการโครงการดาวเทียมสื่อสารแห่งชาติ เมื่อวันที่ 11 กันยายน 2534 เป็นเวลา 30 ปี ซึ่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมพระราชทานชื่อดาวเทียมของประเทศไทยดวงแรกนี้ว่า ดาวเทียม " ไทยคม (นาคม) " ซึ่งดาวเทียมดวงนี้สามารถให้บริการในด้านต่าง ๆ ได้แก่ โทรทัศน์ วิทยุกระจายเสียง โทรศัพท์ การสื่อสารข้อมูล และบริการด้านอื่น ๆ (การศึกษานอกโรงเรียน, กรม. 2536 : 61)

ความสำคัญของโทรทัศน์ทางการศึกษา

ปัจจุบันนิยมนำสื่อโทรทัศน์มาใช้ประกอบการเรียนการสอน เนื่องจากโทรทัศน์เป็นสื่อที่ได้รับการยอมรับว่าเหมาะสมสำหรับการให้การศึกษาอย่างยิ่ง ไม่ว่าจะเป็นการเสริมความรู้หรือการให้ความรู้แก่ผู้ชมทั่วไป หรือนำมาใช้ในการเรียนการสอนโดยตรง เพราะโทรทัศน์นอกจากจะเป็นสื่อที่เข้าถึงมวลชนโดยเสมอภาคกัน ทำให้เกิดประสบการณ์อย่างกว้างแล้ว ยังมีคุณสมบัติเฉพาะตัว คือ ทำให้ผู้ชมหรือผู้เรียนได้เห็นภาพที่เคลื่อนไหวและได้ยินเสียงพร้อม ๆ กัน การมีทั้งภาพ

และเสียงที่สมบูรณ์ครบถ้วนจะดึงดูดความสนใจ ทำให้เกิดความสนใจในการเรียนรู้ได้ง่ายและลึกซึ้งสามารถจำบทเรียนได้นาน (สุโขทัยธรรมาธิราช. 2528 : 139) เนื่องจากมนุษย์เรามีการเรียนรู้โดยผ่านประสาทสัมผัสทางตาสูงขึ้นถึง 80เปอร์เซนต์ ทางหู 11 เปอร์เซนต์ ทางจมูก 3.5 เปอร์เซนต์ ทางกาย 1.5 เปอร์เซนต์ และทางลิ้น 1 เปอร์เซนต์ (เสาวณีย์ สิกขาบัณฑิต. 2532 : 130)โทรทัศน์จึงเป็นสื่อช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากโทรทัศน์ได้ง่ายกว่าสื่ออื่น ๆ เอการ์ เดลล์ (Dale. 1959 : 50) ได้จัดเอาโทรทัศน์ไว้ในกรวยประสบการณ์อันดับ 7 ทั้งนี้เพราะนักการศึกษาและนักโสตทัศนศึกษาได้ตระหนักถึงการเรียนรู้ที่ว่า ในสภาพการเรียนรู้ใด ๆ ก็ตาม ถ้าเร้าประสาทสัมผัสได้มากชนิดเท่าไร ผู้เรียนย่อมเรียนได้เร็วและเข้าใจได้ดีเท่านั้น โทรทัศน์จึงกลายเป็นสื่อชนิดหนึ่งที่ได้รับความนิยมอย่างมาก เพราะเป็นเครื่องมือที่สามารถจะใช้ในการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งในด้านการเรียนรู้และปริมาณของผู้เรียน สามารถที่จะให้ความรู้ทุกรูปแบบตั้งแต่ความรู้ง่าย ๆ จนถึงขบวนการสลับซับซ้อนและใช้ได้กับผู้เรียนได้ทุกระดับ ตั้งแต่ระดับอนุบาล ประถม มัธยมศึกษา อุดมศึกษา และการศึกษานอกโรงเรียน ทั้งนี้เนื่องจากโทรทัศน์ใช้เครื่องมือ (Equipment) และเทคนิค (Technique) ในการสร้างภาพอย่างหลากหลาย (Klein and Hockly. 1972 : 17) สื่อประเภทโทรทัศน์หากนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสมย่อมก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนการสอนอย่างมากไม่แพ้การเรียนการสอนโดยวิธีอื่น (สุรชัย สิกขาบัณฑิต. 2526 : 2)

เบอร์ค (Burke. 1971 : 5) กล่าวว่า ผู้เรียนสามารถจะเรียนรู้ได้มากกว่า ถ้ามีการนำเอาโทรทัศน์เข้ามาใช้ในการเรียนการสอน ดังนั้น โทรทัศน์จึงเข้ามามีบทบาทต่อการศึกษามาขึ้น (Howell. 1970 : 6 - 7) เพราะ

1. สามารถสื่อสารไปยังประชาชนกลุ่มใหญ่ที่กระจัดกระจายได้ โดยไม่จำกัดจำนวนและในเวลาเดียวกัน นอกจากนี้ยังสามารถสื่อสารได้ไกลมากพอสมควร

2. สามารถให้ประสบการณ์กับผู้ชมได้มากมาย ทำให้ผู้ชมเกิดความรู้ทั้งในด้านการดำรงชีวิตอย่างมีความสุขและความรู้ในด้านวิชาชีพ

3. โทรทัศน์มีคุณสมบัติครบถ้วนในทางโสตทัศนศึกษา คือ ให้ข่าวกับผู้ชมทั้งในด้านประสาทสัมผัสทางตาและทางหู สามารถสร้างประสบการณ์ที่เป็นรูปธรรมได้ดี

ฉลองชัย สุรวัฒนบูรณ์. (2528 : 301 - 302) ได้กล่าวถึงคุณค่าของโทรทัศน์ต่อการศึกษาไว้ว่า

1. ขยายภาพให้เห็นชัดเจน จะขยายใหญ่เพียงใดหรือชัดเจนเพียงใดจากต้นฉบับต่าง ๆ โดยอาศัยเลนส์ของกล้องตามที่ต้องการใช้งานได้

2. สามารถรับภาพจากแหล่งเดียวกันในเวลาเดียวกัน ทำให้ผู้เรียนจำนวนมากได้เห็นการนำเสนอบทเรียนในเวลาเดียวกันและได้รับประสบการณ์ร่วมกัน

3. เครื่องโทรทัศน์จะอยู่ห่างจากกล้องถ่ายโทรทัศน์เท่าไรก็ได้ และสามารถส่งบทเรียนไปได้ทุกแห่ง

4. ในการแสดงภาพให้เห็นนั้น สามารถรวมภาพต่าง ๆ จากแหล่งต่าง ๆ เข้าด้วยกันได้ เช่น นำภาพ 2 ภาพจากที่ต่างกันให้เห็นบนจอเดียวกัน หรือซ้อนข้อความเข้ากับภาพได้

5. สามารถเก็บข่าวสารโดยการบันทึกวีดีโอเทปแล้วจะเปิดหรือฟังดูเมื่อไรก็ได้ สามารถนำวีดีโอเทปไปใช้ในห้องเรียนหรือห้องปฏิบัติการภาคสนามหรือบันทึกการประกอบกิจกรรมการเรียนของผู้เรียนก็ได้ และสามารถฉายดูผลการปฏิบัติเพื่อการปรับปรุงแก้ไขได้สะดวก

6. รายการถ่ายทอดสดต่าง ๆ ทำให้เห็นเหตุการณ์ได้ทันที

7. โทรทัศน์ช่วยในการสื่อความหมายในการเรียนการสอนได้หลายประการดังนี้

7.1 เครื่องรับโทรทัศน์ ทำให้ผู้เรียนตั้งใจเรียนมากขึ้น เพราะว่าเครื่องรับโทรทัศน์มีทั้งภาพและเสียงในเวลาเดียวกัน

7.2 ครูที่สอนบทเรียนทางโทรทัศน์ที่ดีจะทำให้ผู้เรียนมีความรู้สึกเป็นกันเอง คล้ายๆ ครูพูดกับนักเรียนแบบในชั้นเรียน ด้วยวิธีการมองเลนส์กล้องถ่ายโทรทัศน์

7.3 โทรทัศน์ช่วยในการสอนได้ฉับพลัน บทเรียนที่เสนอได้ฉับพลันราวกับว่า เหตุการณ์ในบทเรียน กำลังเกิดขึ้นตามเวลาที่กำหนดนั้นจริง ๆ

7.4 โทรทัศน์ช่วยในการสอนเนื้อหาได้เป็นกลุ่มเป็นหมวดหมู่หรือสรุปได้ง่ายขึ้น เช่น โดยวิธีวิเคราะห์เหตุการณ์หรือวัตถุสิ่งของ สามารถลำดับความคิดรวบยอดที่กระจัดกระจายให้เป็นกลุ่มที่มีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกันเป็นส่วนรวมได้

8.โทรทัศน์ช่วยทำให้ครูได้มีเวลาสำหรับจัดการเรียนการสอนได้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เช่น ใช้สอนนักเรียนเป็นกลุ่มย่อย หรือดูบทเรียนจากวีดีโอเทป หรือทำงานที่มอบหมาย หรือเรียนเป็นรายบุคคลสำหรับนักเรียนคนอื่น ๆ อีกก็ได้

จากการวิจัยเกี่ยวกับสื่อมวลชนประเภทต่าง ๆ สื่อมวลชนประเภทโทรทัศน์ก่อให้เกิดผลดังนี้คือ

1. ขณะที่ออกอากาศจะได้รับความนิยมมากกว่าสื่ออื่น ๆ

2. โทรทัศน์เป็นทั้งภาพยนตร์ วิทยุกระจายเสียงและหนังสือพิมพ์รวมกัน

3. โทรทัศน์เข้าถึงผู้ดูในบ้านและมีอิทธิพลมากขึ้นทุกที

4. ผู้ปกครองมีโอกาสได้ชมร่วมกับเด็กมากกว่าภาพยนตร์ที่ฉายตามโรง ฉะนั้นจึงมีโอกาสอธิบายและชี้แจงแก่เด็ก ตลอดจนควบคุมการดูของเด็ก (ภาวิดี สัมมาสติ. 2527 : 44)

สาเหตุที่โทรทัศน์เข้ามามีบทบาทแพร่หลายทั่วไป โดยเฉพาะด้านการศึกษา เนื่องจาก

1.โทรทัศน์เป็นสื่อการสอนที่สามารถนำเอาสื่อการสอนหลายอย่างมาใช้รวมกันอย่างสะดวก เป็นการใช้สื่อที่เรียกว่า สื่อประสม ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่สมบูรณ์ สื่อประสมที่นำมาใช้ เช่น ภาพยนตร์ สไลด์ ฟิล์มสตริป เทปบันทึกเสียง รูปภาพ แผนภูมิ แผนสถิติ ของจริง หุ่นจำลอง หรืออุปกรณ์อื่น ๆ ร่วมกับการสอนทางโทรทัศน์ได้เป็นอย่างดี

2. โทรทัศน์เป็นอุปกรณ์การสอนที่สำคัญในการสอนและการเรียนของนักเรียน โดยใช้ได้กับนักเรียนทุกระดับชั้น ตั้งแต่ชั้นประถม มัธยม วิทยาลัย และชั้นอุดมศึกษา

3. เป็นแหล่งวิทยาการอันสมบูรณ์ โทรทัศน์เป็นแหล่งเผยแพร่การสอนไปได้ไกลและกว้างขวาง นักเรียนมีโอกาสรับประสบการณ์จากบทเรียนที่ครูสอนทางโทรทัศน์ได้เลือกสรรแล้วเป็นอย่างดี

4. ช่วยปรับปรุงการสอนของครูประจำชั้น ครูประจำชั้นสามารถจดจำตัวอย่างหรือกลวิธีในการสอนที่ดี หรือแขนงวิชาที่ตนไม่ถนัดจากครูสอนทางโทรทัศน์ ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญในแต่ละสาขาวิชาเหล่านั้น แล้วนำไปปรับปรุงการสอนของตนให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น ทำให้เกิดผลดีแก่นักเรียนอีกทางหนึ่งด้วย

5. ใช้ในการสาธิตอย่างได้ผลในบทเรียนที่มีการแสดง และเป็นตัวอย่างทางวิชาการที่มีการปฏิบัติจริง ๆ เช่น การทดลองในวิชาวิทยาศาตร์ ชีววิทยา เคมี ศิลปะ ขับร้อง ดนตรี ละคร หรือการแสดงกิจกรรมในวิชาอื่น ๆ ผู้เรียนจากโทรทัศน์ก็สามารถเรียนได้ดีเช่นเดียวกับการสอนจากครูจริง ๆ นอกจากนี้โทรทัศน์ยังช่วยการสอนแบบจุลภาค และช่วยนักศึกษาฝึกฝนการสอนจากอาจารย์นิเทศก์ โดยถ่ายเป็นเทปโทรทัศน์แล้วนำออกฉายเพื่อประเมินผลการสอนของตนจะได้หาทางปรับปรุงแก้ไขการสอนของตนให้ดียิ่งขึ้นตามลำดับ

6. สามารถบันทึกเทปโทรทัศน์ในการออกรายการโทรทัศน์นั้น สามารถทำการสอนล่วงหน้า แล้วบันทึกเทปโทรทัศน์ออกรายการภายหลังได้ สามารถกำจัดข้อผิดพลาดในการสอนโดยลบทิ้งแล้วอัดเทปใหม่ ก่อนที่จะนำเทปนั้นไปออกรายการการสอนที่สถาบันอื่นได้ในภายหลัง โดยผู้สอนไม่ต้องเดินทางไปสอนจริง ๆ

7. สามารถผลิตรายการได้ทั้งในและนอกห้องส่ง บทเรียนโทรทัศน์ที่อยู่ในหรือนอกห้องเรียน อาจถ่ายทอดไปยังเครื่องรับที่อยู่ในห้องหรือไปยังเครื่องรับในที่ใด ๆ แม้เป็นระยะทางไกล ๆ และอาจใช้แลกเปลี่ยนรายการระหว่างสถานีของแต่ละสถาบันได้อีกด้วย

8. โทรทัศน์ใช้สอนนักเรียนเป็นจำนวนมาก บทเรียนทางโทรทัศน์ที่มีครูสอนเพียงคนเดียวอาจถ่ายทอดรายการไปยังนักเรียนจำนวนมาก เช่น ห้องเรียนขนาดใหญ่หรือห้องอื่น ๆ พร้อมกันหลายห้อง นับว่าประหยัดในด้านเวลาและอุปกรณ์ จำนวนครูผู้สอน และด้านการเงินเป็นอย่างมาก (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. 2523 : 327 - 328)

โดยสรุปแล้วสื่อประเภทโทรทัศน์ เป็นสื่อที่มีบทบาทสำคัญมากในการให้ความรู้ เพราะสามารถแสดงให้เห็นถึงภาพและเสียงในเวลาเดียวกัน และสามารถที่จะให้ความรู้ได้ทุกรูปแบบ ตั้งแต่ความรู้ง่าย ๆ ไปจนถึงกระบวนการที่ยุ่งยากซับซ้อนและทุกระดับการศึกษา โทรทัศน์การสอนจึงเป็นสื่อที่นำมาใช้ในการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งในแง่ของการเรียนรู้ และปริมาณของผู้เรียน

ประเภทของรายการโทรทัศน์

นิพนธ์ ศุขปรีดี (2528 : 157 - 158) ได้กล่าวถึงประเภทของรายการโทรทัศน์ไว้ดังนี้

1. รายการโทรทัศน์เพื่อการค้า (Commercial Television) เป็นรายการโทรทัศน์ที่มีจุดมุ่งหมายทางธุรกิจ การบันเทิง และการโฆษณาสินค้าเป็นส่วนใหญ่

2 รายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษา (Education Television) เป็นรายการโทรทัศน์ที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ความรู้ทั่วไปแก่ประชาชนในด้านต่าง ๆ เช่น ข่าวสาร ศิลปวัฒนธรรม สังคมวิทยา กฎหมาย อาชีพ โดยไม่จำกัดจำนวนผู้ชมและไม่คำนึงถึงอายุ เพศ วัย ระดับความรู้ หรือเจาะจงเฉพาะกลุ่ม

3. รายการโทรทัศน์เพื่อการเรียนการสอน (Instructional Television) เป็นรายการโทรทัศน์ที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อการเรียนการสอนในห้องเรียนโดยตรงตามหลักสูตรให้กับผู้ชมรายการเฉพาะกลุ่ม หรือระดับใดระดับหนึ่งโดยเฉพาะ ทั้งในโรงเรียนและนอกระบบโรงเรียน มีทั้งระบบวงจรเปิดและระบบวงจรปิด

รูปแบบของรายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษาและการเรียนการสอน

วิจิตร ภักดีรัตน์ (2531 : 31) ได้กล่าวถึงรูปแบบของรายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษาและการเรียนการสอนไว้ 3 ประการคือ

1. รูปแบบรายการที่ผลิตขึ้นเพื่อการสอน (Teaching Format) เป็นกลุ่มรายการที่มุ่งใช้เพื่อการเรียนการสอนตามหลักสูตร รูปแบบของรายการมีบทบาทในการสอนมากกว่าการจูงใจ

2. รูปแบบรายการเพื่อการเรียน (Learning Format) เป็นกลุ่มรายการที่มุ่งใช้เพื่อการเรียนการสอนตามหลักสูตรแบบกลุ่มแรก อาจใช้เพื่อการศึกษาโดยทั่วไปก็ได้แต่เป็นรายการที่ต้องสร้างแรงจูงใจแก่ผู้ชมมากขึ้น ต้องให้ผู้ชมสนใจ อยากติดตามโดยผู้ชมไม่มีความรู้สึกว่ารายการที่ผลิต

ขึ้นนั้นมุ่งหมายเพื่อมาสอนตน แต่กลับรู้สึกเองว่าเป็นรายการที่ดีมีประโยชน์น่าเรียนรู้และเต็มใจชมโดยตลอด การผลิตรายการในรูปแบบนี้ต้องอาศัยความปราณีต และเทคนิควิธีที่มีประสิทธิภาพสูง

3. รูปแบบรายการเพื่อเผยแพร่ข่าวสาร (Information Format) เป็นรายการที่มุ่งใช้เป็นสื่อสนเทศแก่ประชาชนทั่วไปเพื่อตอบสนองความสนใจใคร่รู้ เพื่อความทันสมัยทันเหตุการณ์และสามารถปรับตนเองให้เข้ากับความเจริญก้าวหน้าของสังคมได้อย่างถูกต้องเหมาะสม รายการในรูปแบบนี้ต้องสร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้ชมมากที่สุด การผลิตต้องปราณีตและใช้เทคนิควิธีที่มีประสิทธิภาพสูงด้วยมิฉะนั้นผู้ชมจะหันไปชมรายการประเภทบันเทิงได้ง่าย

การวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาค้นคว้าพบว่า มีการวิจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการวิจัย ครั้งนี้ ดังต่อไปนี้

การวิจัยต่างประเทศ

การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับโทรทัศน์การสอน ได้มีการศึกษาวิจัยตั้งแต่อดีตมาถึงปัจจุบันมีจำนวนมาก ดังนั้น ผู้วิจัยได้นำเสนองานวิจัยที่น่าสนใจในต่างประเทศไว้พอสังเขปดังนี้

คุสตาฟส์สัน (Gustavsson. 1957 : 59-62) ได้ทดลองใช้โทรทัศน์สอนในโรงเรียนอาชีวศึกษาในประเทศสวีเดน (Sodertaje Vocatinal School) ผลของการทดลองปรากฏดังนี้

1. โทรทัศน์เป็นนิมิตรใหม่ที่จะใช้เป็นสื่อได้อย่างดี

2. นักเรียนสนใจ และประหยัดเวลาในการสอน เพิ่มเปอร์เซนต์ในการรับรู้แก่นักเรียนถึง 25-30 เปอร์เซนต์

3. สามารถแสดงเทคนิคต่าง ๆ ได้อย่างชัดเจน

4. ประสิทธิภาพการสอนของครูเพิ่มขึ้น

โฮล์ม (Holmes. 1960 : 238-239) ได้เปรียบเทียบผลการเรียนระหว่างโทรทัศน์กับการเรียนจากครูในชั้นเรียนที่มหาวิทยาลัยมิชิแกน เพื่อศึกษาว่าการสอนทางโทรทัศน์จะช่วยแก้ปัญหาการขาดแคลนครูได้เพียงใด ผลการศึกษาพบว่า 90 เปอร์เซนต์ของนักเรียนที่เรียนทางโทรทัศน์กับนักเรียนที่เรียนในชั้นธรรมดา มีผลการเรียนที่ไม่แตกต่างกัน การสอนทางโทรทัศน์ได้ผลดีในการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ การสอนแบบเดิมจะได้ผลดีในวิชาภาษาอังกฤษ เด็กฉลาดชอบเรียนแบบเดิม เด็กที่สติปัญญาปานกลางและต่ำชอบเรียนทางโทรทัศน์ เขาสรุปไว้ว่าโทรทัศน์สามารถนำมาแก้ปัญหาการขาดแคลนครูที่มีความสามารถได้

ชวาร์ซวอลเดอร์ (Schwarzwalder. 1961 : 1 - 29) ได้ศึกษาวิธีต่าง ๆในการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ของโทรทัศน์ ผลปรากฏว่าครูผู้สอนในโทรทัศน์สามารถช่วยแบ่งเบาภาระของครูที่สอนในชั้นธรรมดา ในด้านการจัดหาอุปกรณ์ต่าง ๆ ไปได้มาก และทัศนวัสดุที่ครูผู้สอนในโทรทัศน์ใช้ประกอบการสอนช่วยให้นักเรียนได้รับความรู้เพิ่มขึ้นมากกว่าทัศนวัสดุที่ครูในชั้นเรียนใช้ประกอบการสอน เขาสรุปได้ว่า นักเรียนที่เรียนจากโทรทัศน์ได้รับความรู้มากกว่านักเรียนที่เรียนในชั้นเรียนธรรมดา

เลมเลอร์ (Lemler. 1961 : 10 - 11) ได้รวบรวมผลการวิจัยการสอนโดยโทรทัศน์ ของโฮเดยา คูมาตะ (Hideya Kumata) สรุปว่า

1. นักเรียนกลุ่มที่เรียนจากโทรทัศน์ เรียนได้ดีพอ ๆกับนักเรียนที่เรียนในชั้นเรียนตามปกติ

2. บางกรณีกลุ่มที่เรียนจากโทรทัศน์ได้ผลดีกว่ากลุ่มที่เรียนตามปกติ

3. เกี่ยวกับความจำ ปรากฏว่ากลุ่มที่เรียนจากโทรทัศน์จำได้ดีเช่นเดียวกับกลุ่มที่เรียนตามปกติ

4. การสอนโดยโทรทัศน์ ได้ผลดีกว่าการสอนปกติ ถ้าเนื้อหาวิชาจัดเป็นกลุ่มย่อย ๆ

5. การสอนโดยโทรทัศน์ ได้ผลดีเท่ากับการสอนแบบปาฐกถา หรือแบบตัวต่อตัว

6. การเรียนจากภาพยนตร์ที่ถ่ายจากรายการโทรทัศน์โดยตรงได้ผลเท่ากับการเรียนจากรายการโทรทัศน์

7. การสอนทางโทรทัศน์ มีประโยชน์ต่อผลการเรียนเกี่ยวกับทักษะมากกว่าวิธีอื่น ๆ

8. การฝึกครูที่สอนทางโทรทัศน์ที่ดีสามารถทำได้ในระยะเวลาอันสั้น

มหาวิทยาลัยเปอร์ดู (Purdue University. 1967 : 146 - 150) ได้ทำการวิจัย เพื่อพิจารณาดูเจตคติของนิสิตที่มีต่อการสอนโดยใช้โทรทัศน์วงจรปิดในวิชาวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และวิชาการปกครอง โดยสอนกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนิสิตชั้นต่าง ๆ จำนวน 21 - 51 คน ผลการวิจัยโดยเฉพาะวิทยาศาสตร์ ซึ่งสอนวิชาแบคทีเรียทั่วไป พบว่าผู้เรียนวิชานี้รู้สึกว่าพวกเขาเรียนรู้ได้มาก วิชาน่าสนใจ โทรทัศน์ช่วยให้เห็นได้ใกล้ชิดยิ่งขึ้น คือ มีคุณค่ามากในการสาธิตช่วยให้เรียนด้วยความตั้งใจได้ง่ายขึ้น

ไบเลย์ (Bailey. 1975 : 28 - 29) วิจัยเพื่อศึกษาผลการเรียนรู้วิชาฟิสิกส์ที่สอนทางโทรทัศน์ และศึกษาเจตคติที่มีต่อโทรทัศน์การศึกษา โดยใช้นิสิตจำนวน 40 คน ที่กำลังเรียนวิชาฟิสิกส์เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยแยกเป็นสองกลุ่ม ให้เรียนจากโทรทัศน์การศึกษากับให้เรียนโดยการสอนตามปกติ ผลการทดลองปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาฟิสิกส์ที่เรียนจากโทรทัศน์การศึกษากับที่เรียนโดยการสอนตามปกติ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เกี่ยวกับเจตคติแล้วนิสิตไม่ชอบการสอนทางโทรทัศน์และไม่เห็นด้วยว่าโทรทัศน์จะทำให้สมาธิดีขึ้น แต่ยอมรับว่าโทรทัศน์ช่วยให้ดูการสาธิตได้ใกล้ชิดยิ่งขึ้น

การวิจัยในประเทศ

งานวิจัยเกี่ยวกับรายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษาและการสอน ได้มีผู้ทำการวิจัยอย่างจริงจังมาตั้งแต่ปีการศึกษา 2511 โดยในระยะเริ่มต้นหรือเริ่มแรกของการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงสำรวจและค้นหาความต้องการของผู้ชมโทรทัศน์ ต่อมามีการพัฒนารูปแบบการวิจัยมาเป็นเชิงทดลอง ซึ่งงานวิจัยเกี่ยวกับรายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษาและการสอน ตั้งแต่อดีตมาจนถึงปัจจุบันที่น่าสนใจมีดังนี้

ทัศนีย์ ยาสมาน (2519 : ง - จ) ได้ทำการวิจยเรื่อง การรับชมรายการโทรทัศน์ เพื่อการศึกษาของประชาชน ในกรุงเทพมหานคร เพื่อศึกษาว่า รายการโทรทัศน์มีส่วนในการให้การศึกษานอกระบบและประโยชน์แก่ประชาชนมากน้อยเพียงใด ผลการวิจัยพบว่า ช่วงเวลาที่ทางสถานีโทรทัศน์ออกอากาศรายการ เพื่อการศึกษามีประมาณ 20 - 30 นาที และบางสถานีไม่จัดรายการเพื่อการศึกษาเลย ประชาชนยังให้ความคิดเห็นอีกว่า รายการความรู้หรือสารคดียังมีคุณภาพและปริมาณปานกลาง ทั้งยังต้องการรายการที่มีเนื้อหาส่งเสริมความรู้ ศีลธรรม และความบันเทิง

ไพบูลย์ ลิ้มมณี (2519 : 63 - 66) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความต้องการรายการโทรทัศน์สำหรับการศึกษาประชาชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า รายการโทรทัศน์ที่ประชาชนต้องการมากที่สุด คือรายการสารคดี รองลงมาคือรายการข่าวและรายการบังเทิงตามลำดับ แต่รายการที่ต้องการดังกล่าว มีความเห็นว่าทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ยังออกอากาศน้อย ควรปรับปรุงเนื้อหาสาระของรายการและเวลาของรายการ

สุนันทา เสียงแจ้ง (2519 : 61 - 63) ได้ทำการวิจัย เรื่องความต้องการรายการโทรทัศน์สำหรับการศึกษาของประชาชนในภาคใต้ เพื่อศึกษาความต้องการความสนใจ และความคิดของประชาชนในภาคใต้ เกี่ยวกับการชมรายการโทรทัศน์ ผลการวิจัย ปรากฏว่า ประชาชนต้องการรายการโทรทัศน์ที่ให้ประโยชน์ต่อการศึกษามาก รายการที่สนใจ ได้แก่ รายการข่าวภายในประเทศ รายการความรู้ทางวิทยาศาสตร์ รายการข่าวต่างประเทศ รายการเพลงและดนตรี ตามลำดับ ประชาชนต้องการรายการที่แนะนำการทำอุตสาหกรรมในครัวเรือน และปัญหาในการรับชมรายการโทรทัศน์ คือ รายการที่สนใจจัดดึกมากเกินไปและไม่ตรงกับเวลาว่าง มีความสัมพันธ์กันน้อยมาก ในการจัดรายการของทางสถานีโทรทัศน์ กับความต้องการในการชมรายการวิทยุโทรทัศน์ของประชาชน

วิทยาธร ท่อแก้ว (2525 : จ) ได้ทำการวิจัย เรื่อง ความคิดเห็นของผู้ชมรายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษาของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ในด้านความสนใจ และความต้องการในการรับชมรายการวิทยุโทรทัศน์เพื่อการศึกษา โดยส่งแบบสอบถามไปยังผู้ชม ที่ไม่ได้เป็นนักศึกษา

ของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช จำนวน 6,675 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า ผู้ชมให้ความสนใจและต้องการรายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษาของประชาชนมาก ในด้านกฎหมาย วิทยาศาสตร์ สุขภาพ การปกครอง วิชาชีพ และวิชาการ ตามลำดับ รูปแบบรายการเป็นสารคดีและละครที่มีการสรุปประเด็นตอนท้าย โดยมีความยาวรายการละ 30 นาที วันและเวลาที่สะดวกในการรับชม คือ วันศุกร์ วันเสาร์ และวันอาทิตย์ ช่วงเวลา 19.00 - 21.00 น.

บุญชู ใจซื่อกุล (2526 : 45) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาปัจจุบันพยาบาลของนักเรียนนายสิบเหล่าแพทย์ทหารบก ที่เรียนจากการสาธิตด้วยเทปโทรทัศน์ โดยวิธีทบทวนแบบต่าง ๆ คือ แบบปกติ แบบช้า และแบบหยุดภาพ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มที่มีความสามารถทางการเรียนสูงที่เรียนจากการสาธิตด้วยเทปโทรทัศน์ โดยวิธีทบทวนแบบปกติ แบบช้า และแบบหยุดภาพ สูงกว่ากลุ่มผู้ที่มีความสามารถทางการเรียนต่ำ ในทุกกรณี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01

วีรยุทธ บุญยะไวโรจน์ (2528 : 61 - 66) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของบัณฑิตสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ที่มีต่อสื่อเสริมในระบบการศึกษาทางไกลของมหาวิทยาสุโขทัยธรรมาธิราช โดยใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้น เพื่อสำรวจความคิดเห็นของบัณฑิตสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ พบว่า บัณฑิต ไม่สามารถรับชมรายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษาได้ทุกครั้ง เพราะไม่มีเวลาว่างต้องทำงานหรือกิจกรรมอื่นมาก ถึงร้อยละ 72.87 รายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษาต่อหนึ่งชุดวิชา ควรมีมากกว่า 7 รายการ รูปแบบรายการควรเป็นการสาธิตประกอบการอธิบาย ข่าว และตอบปัญหา ละครมีสรุปตอนท้ายและหลาย ๆรูปแบบผสมกัน ความยาวของรายการควรมีความยาวประมาณ 30 นาที ช่วยเวลาที่ออกอากาศในวันจันทร์ถึงศุกร์ คือเวลวา 18.00 - 20.00 น. และในวันเสาร์อาทิตย์ คือ ช่วงเวลา 18.00 - 20.00 น. บัณฑิตได้นำประโยชน์จากรายการไปใช้ในชีวิตประจำวัน หรือประกอบอาชีพมากที่สุดร้อยละ 34.42

ฝ่ายจัดระบบและวิจัยเพื่อการศึกษา สำนักเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2531 : 4 - 6) ทำการวิจัยเรื่อง การสำรวจผลการรับชมรายการวิทยุโทรทัศน์เพื่อการศึกษา ภาคการศึกษาที่ 2/2530 ในด้านจำนวนและสัดส่วนของผู้รับชมรายการตลอดจนผลการรับชมรายการตลอดจนผลการรับชมโทรทัศน์เพื่อการศึกษาของนักศึกษา เป็นรายชุดวิชาโดยทำการส่งแบบสอบถามไปยังนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 2/2530 ได้ผลการวิจัยดังนี้ นักศึกษาที่ชมรายการส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รายการทุกรายการอยู่ในระดับดีและดีมากหรือมากที่สุดทั้งในด้านคุณภาพเสียง ความชัดเจนของภาพที่ออกอากาศ ประโยชน์ที่ได้รับ ความเข้าใจในเนื้อหาวิชา ความเหมาะสมของรายการกับเนื้อหาวิชา ความน่าสนใจและคุณภาพโดยส่วนรวม

และมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของรายการในระดับดีมีค่า 2.80 - 3.28, 2.83 - 3.25, อลั 2.90 - 3.15 สำหรับรายการที่ 1 ที่ 2 และที่ 3 ของแต่ละชุดวิชาตามลำดับ

อนันต์นพ นิรมล (2531 : 32) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนรู้กิจกรรมนาฏศิลป์ของนักเรียนที่เรียนจากเทปโทรทัศน์กับการสอนปกติ ผลการวิจัยพบว่า ผลการเรียนรู้กิจกรรมนาฏศิลป์ภาคปฏิบัติของนักเรียนจากเทปโทรทัศน์ สูงกว่าผลการเรียนรู้ของนักเรียนที่เรียนจากการสอนปกติ ส่วนผลการเรียนรู้ภาคความรู้ของนักเรียนทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน

จตุพร ทองอุ่น (2533 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ความน่าสนใจในการชมและการนำข่าวโทรทัศน์ไปใช้ในการสอนของครูระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร มีกลุ่มตัวอย่าง 300 คน ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย ซึ่งผลการวิจัยพบว่า

1. ครูมีระดับความสนใจในการชมข่าวอยู่ในระดับปานกลาง และชมข่าวในช่วง 19.30 - 21.00 น.

2. ครูแต่ละกลุ่มวิชา ส่วนใหญ่มีความสนใจในการชมข่าวโทรทัศน์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระดับ .05 ยกเว้นครูกลุ่มวิชาศิลปกรรมจะสนใจชมข่าวช่วงเช้ามากกว่าครูกลุ่มวิชาพลานามัย และ ครูกลุ่มวิชาสังคมศึกษาจะสนใจชมข่าวต่างประเทศมากกว่าครูกลุ่มวิชาพลานามัยอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

3. ครูนำข่าวโทรทัศน์ไปใช้ประกอบการเรียนการสอนนักเรียนนาน ๆ ครั้ง

4. ครูแต่ละกลุ่มวิชา นำข่าวโทรทัศน์ไปใช้ในการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยเฉพาะครูในกลุ่มวิชาสังคมศึกษานำข่าวโทรทัศน์เกือบทุกประเภท ตลอดจนรายการประกอบข่าวไปใช้ในการสอนมากกว่าครูในหลุ่มวิชาอื่น ๆ

5. ครูนำข่าวโทรทัศน์ไปใช้ในการสอน โดยการแนะนำให้นักเรียนชมข่าวโทรทัศน์เป็นความรู้รอบตัว นำข่าวที่ได้ชมมาคุยให้นักเรียนฟัง และนำข่าวเล่าเป็นเกล็ดความรู้ประกอบเนื้อหาวิชามากกว่าวิธีอื่น ๆ

มนตรี คุ้มเกตุ (2537 : 182 -183) ได้ทำการสำรวจความต้องการของครูวิทยาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เกี่ยวกับรายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษาการเรียนการสอน ที่ผลิตโดยกระทรวงศึกษาธิการ ผลการสำรวจพบว่า

1. ความต้องการด้านเนื้อหาของรายการโทรทัศน์

ครูวิทยาศาสตร์ทุกสาขามีความต้องการรายการโทรทัศน์ในแต่ละหัวข้อเนื้อหาค่อนข้างมาก โดยครูวิทยาศาสตร์สาขาชีววิทยาต้องการรายการโทรทัศน์ในเนื้อหาเรื่องหลักการเบื้องต้นในการเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อพืชเป็นอันดับแรก และเนื้อหาเรื่องความรู้พื้นฐานทางเทคโนโลยีชีวภาพเป็นอันดับรองลงมา ครูวิทยาศาสตร์สาขาเคมีต้องการรายการโทรทัศน์ในเนื้อหาเรื่องความก้าวหน้า

เทคโนโลยีอุตสาหกรรมเป็นอันดับแรกและเนื้อหาเรื่องปฏิกิริยานิวเคลียร์เป็นอันดับรองลงมา ครูวิทยาศาสตร์สาขาฟิสิกส์ ต้องการรายการโทรทัศน์ในเนื้อหาเรื่องไฟฟ้ากระแสสลับเป็นอันดับแรก และเนื้อหาเรื่องปรากฏการณ์คลื่นเป็นอันดับรองลงมา และครูวิทยาศาสตร์สาขากายภาพชีวภาพต้องการรายการโทรทัศน์ในเนื้อหาเรื่องแสงอาทิตย์และพลังงานเป็นอันดับแรก และเนื้อหาเรื่องสารสังเคราะห์เป็นอันดับรองลงมา ส่วนสาเหตุของความต้องการโทรทัศน์ของครูวิทยาศาสตร์ทุกสาขาส่วนใหญ่มาจากการขาดสื่อการสอน

2. ลักษณะของคู่มือครูและเอกสารประกอบการรับชมรายการโทรทัศน์

ครูวิทยาศาสตร์ทุกสาขาเห็นว่าคู่มือครูและเอกสารประกอบการรับชมรายการโทรทัศน์มีความจำเป็น โดยต้องการให้จัดทำเป็นรูปเล่มรวมรายการโทรทัศน์ทุกรายการอยู่เล่มเดียวกัน โดยมีรายละเอียดในเล่ม คือ วัตถุประสงค์ เนื้อหาโดยย่อ และแบบฝึกหัด

3. สภาพในการใช้โทรทัศน์และสิ่งอำนวยความสะดวกในการใช้โทรทัศน์ เพื่อการเรียนการสอน

ครูวิทยาศาสตร์ทุกสาขาส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการใช้โทรทัศน์เป็นสื่อการเรียนการสอน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อขยายความเข้าใจบางเรื่องต่อจากการสอนของตน โรงเรียนส่วนใหญ่มีเครื่องรับโทรทัศน์และเครื่องเล่นวีดีโอเทป แต่ไม่เพียงพอกับการใช้งาน ครูผู้สอนส่วนใหญ่ต้องเป็นผู้จัดเตรียมเครื่องรับโทรทัศน์และสิ่งอำนวยความสะดวกในการใช้โทรทัศน์ สถานที่ชมรายการโทรทัศน์ของโรงเรียนส่วนใหญ่อยู่ในสภาพที่เหมาะสม

สรุปผลการวิจัยส่วนใหญ่พบว่า โทรทัศน์มีคุณค่าในการเรียนการสอนเป็นอย่างมาก ผู้เรียนส่วนใหญ่ชอบการเรียนโดยใช้โทรทัศน์ และเมื่อเปรียบเทียบผลจากการเรียนแล้ว พบว่าการเรียนด้วยโทรทัศน์ให้ผลการเรียนสูงกว่าการเรียนด้วยครูสอนธรรมดาก็มีมาก และผลไม่แตกต่างกันก็มีพอสมควร และในบางเนื้อหาวิชา การเรียนด้วยโทรทัศน์จะให้ผลการเรียนที่ดีกว่า อย่างไรก็ตามโทรทัศน์ที่นำมาใช้ในการสอนมีคุณค่าแก่การนำไปใช้ในการศึกษาเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งควรที่จะหาวิธีการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพยิ่ง ๆ ขึ้นต่อไป

<u>สมมุติฐานการวิจัย</u>

1. ครูพลศึกษาชายกับครูพลศึกษาหญิง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับรายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์ที่มีผลต่อการสอนพลศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ครูพลศึกษาที่มีประสบการณ์การสอนไม่เกิน 15 ปี กับครูพลศึกษาที่มีประสบการณ์การสอนมากกว่า 15 ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับรายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์ ที่มีผลต่อการสอนพลศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 3
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นครูพลศึกษา ระดับมัธยมศึกษาของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 115 แห่ง รวม 1,131 คน (ชาย 667 คน และหญิง 464 คน)

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นครูพลศึกษา ระดับมัธยมศึกษาของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร โดยการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) ขั้นแรกใช้การแบ่งกลุ่มตามการบริหารทางวิชาการ ขั้นที่ 2 ใช้โรงเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม ขั้นที่ 3 ให้หมวดวิชาเป็นหน่วยการสุ่ม โดยใช้ตารางกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างสำหรับศึกษาสัดส่วนของประชากร (P) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% เมื่อยอมให้ความคลาดเคลื่อน (E) ของการประมาณค่าสัดส่วนเกิดขึ้นได้ในระดับ $\pm$ 5% จะได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างคือ 316 คน (ศิริชัย กาญจนวาสีและคณะ. 2537 : 105) ดังรายละเอียดต่อไปนี้คือ

1.เนื่องจากกรมสามัญศึกษาได้แบ่งกลุ่มโรงเรียนตามการบริหารทางวิชาการ (ส่วนกลาง) ไว้ 9 กลุ่ม แต่กลุ่มที่ 9 มีที่ตั้งนอกพื้นที่กรุงเทพมหานคร จึงใช้เพียง 8 กลุ่ม

2.สุ่มโรงเรียน จากกลุ่มโรงเรียน 8 กลุ่ม ๆ ละ 4 โรงเรียน โดยใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จะได้ทั้งหมด 32 โรงเรียน

3.สุ่มหมวดวิชา โดยวิธีสุ่มอย่างเจาะจง คือหมวดพลานามัย ของทุกโรงเรียนที่สุ่มมาแล้วจะได้จำนวนครูในหมวดพลานามัยรวม 350 คน (ชาย 219 คน และหญิง 131 คน)ดังตารางที่ 1 แสดงกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามกลุ่มโรงเรียนและโรงเรียน

ตาราง 1 แสดงกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามกลุ่มและโรงเรียน

กลุ่มที่	ลำดับที่	โรงเรียน	จำนวนครูพลศึกษา		
			ชาย	หญิง	รวม
1	1	สตรีวิทยา	5	10	15
	2	โยธินบูรณะ	8	4	12
	3	สวนกุหลาบวิทยาลัย	14	2	16
	4	เบญจมราชาลัย	2	6	8
2	5	วัดสุทธิวราราม	9	1	10
	6	เทพศิรินทร์	11	3	14
	7	สายปัญญา	5	5	10
	8	ยานนาเวศวิทยาคม	7	4	11
3	9	สารวิทยา	7	5	12
	10	สามเสนวิทยา	11	2	13
	11	สันติราษฎร์วิทยาลัย	7	5	12
	12	หอวัง	9	6	15
4	13	พระโขนงพิทยาลัย	6	6	12
	14	วชิรธรรมสาธิต	6	3	9
	15	ปทุมคงคา	9	3	12
	16	สายน้ำผึ้ง	6	6	12
5	17	เทพลีลา	4	2	6
	18	บางกะปิ	10	6	16
	19	ลาดปลาเค้าพิทยาคม	5	3	8
	20	สตรีวิทยา 2	4	6	10
6	21	สุวรรณารามวิทยาคม	6	5	11
	22	มัธยมวัดดุสิตาราม	5	5	10
	23	วิมุตยารามพิทยากร	6	3	9
	24	วัดบวรมงคล	3	6	9
7	25	ศึกษานารี	8	4	12
	26	วัดอินทราราม	5	4	9
	27	วัดราชโอรส	6	3	9
	28	บางปะกอกวิทยาคม	6	4	10
8	29	วัดประดู่ในทรงธรรม	8	1	9
	30	ทวีธาภิเศก	11	3	14
	31	ฤทธิณรงค์รอน	4	3	7
	32	วัดรางบัว	7	3	10
รวม			**219**	**131**	**350**

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของครูพลศึกษาเกี่ยวกับรายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์ ที่มีผลต่อการสอนพลศึกษา ระดับมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งออกเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวและลักษณะการรับชมรายการกีฬาและการออกกำลังกายของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะข้อคำถามเป็นแบบตรวจคำตอบ (Check List) และปลายเปิด (Open-Ended Questionnaires)

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับรายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์ที่มีผลต่อการสอนพลศึกษา มีลักษณะข้อคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) และปลายปิด (Cloes- Ended Questionnaires) โดยศึกษาปัจจัยเกี่ยวข้อง 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ทางพลศึกษาและกีฬา ด้านเทคนิคและทักษะทางการกีฬา ด้านความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับรายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์ที่มีผลต่อการสอนพลศึกษา มีลักษณะข้อคำถามเป็นแบบปลายเปิดเพื่อให้ผู้ตอบสามารถตอบได้อย่างอิสระ

สำหรับเกณฑ์กำหนดค่าคะแนนความคิดเห็นของครูพลศึกษาเกี่ยวกับรายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์ที่มีผลต่อการสอน (ตอนที่ 2) ตามวิธีของลิเคิร์ท (Likert) มีดังนี้

ระดับความคิดเห็น	ค่าคะแนน
เห็นด้วยมากที่สุด	4
เห็นด้วยมาก	3
เห็นด้วยน้อย	2
เห็นด้วยน้อยที่สุด	1

และแปลความหมายของค่าเฉลี่ยเป็นรายข้อ รายด้านโดยส่วนรวมดังนี้

ระดับความคิดเห็น	ค่าเฉลี่ย
เห็นด้วยมากที่สุด	3.50 - 4.00
เห็นด้วยมาก	2.50 - 3.49
เห็นด้วยน้อย	1.50 - 2.49
เห็นด้วยน้อยที่สุด	1.00 - 1.49

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นเครื่องมือ สำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้างานวิจัย วิทยานิพนธ์ เอกสาร บทความ และหนังสือพิมพ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับพลศึกษา การกีฬา และโทรทัศน์

2. รวบรวมปัญหาความรู้ ความคิด จากขั้นตอนข้างต้น มาสร้างแบบสอบถาม ที่จะครอบคลุมด้านต่าง ๆ เกี่ยวกับอิทธิพลรายการกีฬาทางโทรทัศน์ที่มีผลต่อการสอนพลศึกษา

3. นำไปปรึกษาประธานและกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ เพื่อขอคำแนะนำ

4. นำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญ 4 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา โดยหาค่าดัชนี ความสอดคล้อง ถ้าข้อคำถามใดมีค่าดัชนีมากกว่า 0.5 ถือว่าสามารถนำไปใช้ได้

5. นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไข โดยเลือกใช้ข้อที่มีค่าดัชนี ความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป คงเหลือแบบสอบถาม จำนวน 57 ข้อ

6. นำแบบสอบถามกลับไปให้ประธานและกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ตรวจสอบอีกครั้ง เพื่อพิจารณาความถูกต้องของแบบสอบถาม

7. นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะแล้วไปทดลองใช้กับครูพลศึกษา 35 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างเพื่อหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α-Coefficient) ของครอนบาด (Cronbach. 1970 :126) แบบสอบถามใดมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาน้อยกว่า .90 ให้นำไปปรับปรุงและทดลองใช้ใหม่ จนกว่าจะได้ค่าสัมประสิทธิ์อย่างน้อย .90

8. นำแบบสอบถามให้ประธาน กรรมการ และผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบอีกครั้ง แล้วนำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขจนกว่าจะเหมาะสม จึงนำแบบสอบถามไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ถึงผู้เชี่ยวชาญ และผู้อำนวยการโรงเรียนที่จะนำมาเป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. นำหนังสือขอความร่วมมือในการทำงานวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ไปติดต่อกับผู้เชี่ยวชาญและผู้อำนวยการโรงเรียนที่จะนำมาเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 32 โรง เพื่อขอความร่วมมือโดยกำหนดวัน เวลา ที่จะทำการเก็บรวบรวมข้อมูล ตั้งแต่ วันที่ 5 มกราคม พ.ศ. 2541

3. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยนำแบบสอบถามไปให้กลุ่มตัวอย่างของแต่ละโรงเรียน แล้วเก็บรวบรวมแบบสอบถามคืนทั้งหมด วันที่ 9 มีนาคม พ.ศ. 2541 รวมเวลาทั้งสิ้น 63 วัน

วิธีจัดกระทำกับข้อมูล

เมื่อได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาตรวจสอบความสมบูรณ์ถูกต้อง ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ 316 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 90.29 และข้อมูลที่ไม่สมบูรณ์ 34 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 9.71 แจกแจงตามลักษณะที่ต้องการศึกษา โดยนำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์ทางสถิติด้วยการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปการวิจัยทางสังคมศาสตร์ ($SPSS^x$ = Statistical Package for the Social Science Version^x) ตามลำดับขั้น ดังนี้

1. นำผลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 1 ที่ตรวจแล้ว มาวิเคราะห์โดยวิธีการแจกแจงความถี่ และเปลี่ยนเป็นค่าร้อยละ พร้อมทั้งนำเสนอในรูปตารางและความเรียง

2. นำข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 2 มาวิเคราะห์ แต่ละข้อในแต่ละด้าน แล้วหาค่าเฉลี่ยของแบบสอบถามและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบสอบถาม แล้วนำเสนอในรูปตารางและความเรียง

3. เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูพลศึกษาชาย และครูพลศึกษาหญิง โดยใช้สถิติที (t - test Independent) แล้วนำเสนอในรูปตารางและความเรียง

4. เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูพลศึกษาตามประสบการณ์การสอนระหว่างไม่เกิน 15 ปี และมากกว่า 15 ปี โดยใช้สถิติที (t - test Independent) แล้วนำเสนอในรูปตารางและความเรียง

5. นำข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 3 มาสรุปเป็นร้อยละแล้วนำเสนอในรูปของความเรียง

6. ทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 4
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลศึกษาค้นคว้า

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

$\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย

S.D. แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

t แทน ค่าสถิติที่ไว้พิจารณาความแตกต่าง (t-test Independen)

α แทน นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษา เรื่องความคิดเห็นของครูพลศึกษาเกี่ยวกับรายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์ที่มีผลต่อการสอนพลศึกษา ระดับมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร จากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นครูพลศึกษาในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 32 โรงเรียน โดยส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 350 ฉบับ เมื่อได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาแล้ว ได้คัดเลือกฉบับที่ไม่สมบูรณ์ออก

แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เหลือ จำนวน 316 ฉบับ หรือร้อยละ 90.29 ได้นำมาวิเคราะห์และนำเสนอในรูปตารางและตามเรียง ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว และลักษณะการรับชมรายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์ของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจคำตอบ นำเสนอในตาราง 2

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของครูพลศึกษา เกี่ยวกับรายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์ที่มีผลต่อการสอนพลศึกษา มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่านำเสนอในตาราง 3 ถึง 5

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ เกี่ยวกับรายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์ ที่มีผลต่อการสอนพลศึกษาลักษณะเป็นแบบปลายเปิดนำเสนอในรูปความเรียง

ผลการศึกษาค้นคว้า

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว และลักษณะการรับชม รายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตาราง 2 จำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลทั่วไปของครูพลศึกษา จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาที่ทำการสอน จำนวนครั้ง ในการชมรายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์ต่อสัปดาห์ สาเหตุการชม รายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์ ระยะเวลาในการชมรายการ

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	212	67.1
หญิง	104	32.9
รวม	316	100.0
อายุ		
ต่ำกว่า 30 ปี	29	9.2
31-37 ปี	57	18.0
38-45 ปี	150	47.5
มากกว่า 45 ปี	80	25.3
รวม	316	100.0
วุฒิการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	15	4.8
ปริญญาตรี	263	83.1
ปริญญาโท	37	11.8
ปริญญาเอก	1	0.3
อื่น ๆ	-	-
รวม	316	100.0

ตาราง 2 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ระยะเวลาที่สอนพลศึกษา		
ต่ำกว่า 10 ปี	56	17.2
10-15 ปี	69	22.0
15-20 ปี	97	30.9
มากกว่า 20 ปี	94	29.9
รวม	316	100.0
ลักษณะการชมรายการกีฬาและการออกกำลังกาย		
ทุกวัน	93	29.4
สัปดาห์ละ 5-6 ครั้ง	47	14.9
สัปดาห์ละ 3-4 ครั้ง	77	24.4
สัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง	80	25.3
อื่น ๆ	19	6.0
รวม	316	100.0
สาเหตุการชมรายการกีฬาและการออกกำลังกาย		
สนใจกีฬา	151	47.7
เพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ	60	19.0
มีเวลาว่าง	63	19.9
ประหยัดกว่าไปชมที่สนาม	10	3.2
อื่น ๆ	32	10.2
รวม	316	100.0
เวลาที่ใช้ในการชมรายการ		
น้อยกว่า 15 นาที	34	10.8
15-30 นาที	133	42.0
30-60 นาที	62	19.6
มากกว่า 60 นาที	19	6.1
จนจบรายการ	68	21.5
รวม	316	100.0

จากตาราง 2 แสดงว่า ครูพลศึกษาเป็นเพศชาย จำนวน 212 คน คิดเป็นร้อยละ 67.1 และเป็นเพศหญิง จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 32.9

ส่วนอายุนั้น พบว่า ครูพลศึกษาส่วนใหญ่มีอายุ 38-45 ปี จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 47.5 รองลงมาอายุ มากกว่า 45 ปี จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 25.3 ปี อายุ 31 - 37 ปี จำนวน 57 คนคิดเป็นร้อยละ 18.0 และอายุต่ำกว่า 30 ปี จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 9.2

วุฒิการศึกษา พบว่า ครูพลศึกษาส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 263 คน คิดเป็นร้อยละ 83.1 รองลงมาเป็นระดับปริญญาโท จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 11.8 ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 4.8 และระดับปริญญาเอก จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3

ระยะเวลาที่สอนพลศึกษา พบว่า ครูพลศึกษาทำหน้าที่สอนระหว่าง 15-20 ปี มากที่สุด จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 30.9 รองลงมาสอนมากกว่า 20 ปี จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 29.9 สอนระหว่าง 10-15 ปี จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 22.0 และสอนต่ำกว่า 10 ปี จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 17.2

จำนวนครั้งในการชมรายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์ต่อสัปดาห์ พบว่า ครูพลศึกษาส่วนใหญ่ ชมรายการทุกวัน จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 29.4 รองลงมาชมสัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 25.3 ชม สัปดาห์ละ 3-4.ครั้ง จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 24.4 ชมสัปดาห์ละ 5-6 ครั้ง จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 14.9 และอื่นๆ จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 6.0

สาเหตุที่ชมรายการกีฬาและการออกกำลังการทางโทรทัศน์ พบว่า ครูพลศึกษาชมเพราะสนใจกีฬามากที่สุด จำนวน 151 คน คิดเป็นร้อยละ 47.7 รองลงมาชมเพราะ มีเวลาว่าง จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 19.1 ชมเพราะเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 19.0 และชมรายการเพราะสาเหตุอื่นๆ จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 10.2

ระยะเวลาในชมรายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์ พบว่า ครูพลศึกษาส่วนใหญ่ใช้เวลาชมรายการ 15-30 นาที จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 42.0 รองลงมาใช้เวลาชมจนจบรายการ จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 21.5 ใช้เวลาน้อยกว่า 15 นาที จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 10.8 และใช้เวลามากกว่า 60 นาที จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 6.1

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นของครูพลศึกษาเกี่ยวกับรายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์ที่มีผลต่อการสอนพลศึกษาในด้านความรู้ทางพลศึกษา

ความเห็นในด้านความรู้ทางพละศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ประวัติของกีฬาชนิดนั้น ๆ	2.64	0.81	มาก
2. ความปลอดภัยในการเล่นกีฬา	2.93	0.77	มาก
3. คุณลักษณะการเป็นผู้เล่นที่ดี	3.08	0.73	มาก
4. คุณลักษณะการเป็นผู้ดูที่ดี.....	2.96	0.78	มาก
5. กฎกติกาในการเล่นกีฬาที่ปรับปรุงใหม่	3.26	2.60	มาก
6. ระเบียบวินัยในการเรียนวิชาพลศึกษาและการเล่นกีฬา	2.92	0.99	มาก
7. เพิ่มความรู้ด้านกีฬาและการออกกำลังกาย ...	3.17	0.72	มาก
8. ระเบียบวิธีจัดการแข่งขัน	2.64	0.89	มาก
9. การใช้ทักษะทางพลศึกษาและกีฬาให้เกิดประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน	2.96	0.77	มาก
10. สื่อและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เกี่ยวกับการสอนพลศึกษาและกีฬา	2.97	2.89	มาก
11. การเลือกใช้อุปกรณ์ช่วยในการบริหารร่างกาย	2.83	0.73	มาก
12. ชนิดกีฬาที่เกิดขึ้นมาใหม่	2.68	1.06	มาก
13. สถิติใหม่ของกีฬาแต่ละชนิด	2.79	0.91	มาก
14. การออกกำลังกายเพื่อให้เหมาะสมกับวัยและสภาพร่างกาย	2.97	0.73	มาก
15. ทักษะการบริหารร่างกายก่อนการเล่นกีฬาและหลังการเล่นกีฬา	2.84	0.79	มาก
16. วิธีการป้องกันการเกิดการบาดเจ็บทางกีฬา...	2.85	1.90	มาก
17. วิธีปฐมพยาบาลเมื่อเกิดการบาดเจ็บขณะเล่นกีฬา	2.63	0.84	มาก
18. ประวัตินักกีฬาที่น่าสนใจที่เป็นตัวอย่างแก่ผู้เรียน	2.80	0.74	มาก
19. เคยสั่งงานให้ผู้เรียนติดตามรายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์	2.51	0.80	มาก
รวม	2.86	0.58	มาก

จากตาราง 3 แสดงให้เห็นว่า ความคิดเห็นของครูพลศึกษาเกี่ยวกับรายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์ ที่มีผลต่อการสอนพลศึกษาในด้านความรู้ มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 2.86$) และความคิดเห็นด้านความรู้ที่มีมากเป็นอันดับแรก คือ กติกาในการเล่นกีฬาที่ปรับปรุงใหม่ ($\bar{X} = 3.26$) รองลงมาคือ เพิ่มความรู้ด้านกีฬาและการออกกำลังกาย ($\bar{X} = 3.17$) และความคิดเห็นด้านความรู้ ที่มีค่าเฉลี่ยระดับน้อยที่สุด คือ เคยสั่งงานให้ผู้เรียนติดตามรายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์ ($\bar{X} = 2.51$)

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตราฐาน ของคะแนนความคิดเห็น ของครูพลศึกษาเกี่ยวกับรายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์ ด้าน ให้แนวทางต่อการเพิ่มพูนเทคนิคและทักษะทางกีฬาและการออกกำลังกาย

ความเห็นด้านการเพิ่มพูนเทคนิคและทักษะ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ได้เห็นสภาพการแข่งขันกีฬาที่แท้จริงของกีฬาแต่ละชนิด	3.20	0.77	มาก
2. ได้เห็นขั้นตอนการเคลื่อนไหวของทักษะกีฬาอย่างชัดเจน	2.98	0.82	มาก
3. ทำให้เข้าใจเทคนิคและทักษะของกีฬาแต่ละชนิดดีขึ้น	3.14	3.14	มาก
4. ทำให้รู้จักเลือกทักษะทางกีฬาแต่ละชนิดมาใช้ในการสอน	2.89	0.77	มาก
5. ทำให้เห็นท่าทางของการเคลื่อนไหวในกีฬาแต่ละชนิด เพื่อนำมาปรับปรุงท่าทางในการเล่นกีฬาให้ดีขึ้น	2.96	0.72	มาก
6. ทำให้เห็นทักษะการเล่นกีฬาที่เกิดขึ้นมาใหม่..	2.87	0.80	มาก
7. เป็นแรงจูงใจที่จะศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมให้มากขึ้นจากแหล่งความรู้อื่น	2.95	0.71	มาก
8. ได้เห็นเทคนิคการออกกำลังเพื่อสุขภาพที่ถูกต้อง	3.00	0.73	มาก
9. ได้เห็นขั้นตอนการออกกำลังกายอย่างถูกต้อง	2.95	0.72	มาก
10 ได้เห็นวิธีการใช้อุปกรณ์เสริมเพื่อการบริหารร่างกาย.....	3.12	2.60	มาก
11 ได้เห็นวิธีป้องกันการบาดเจ็บจากการเล่นกีฬา	2.61	0.78	มาก
12 ได้เห็นวิธีปฐมพยาบาลเมื่อเกิดการบาดเจ็บจากการเล่นกีฬา	2.57	0.81	มาก
13 เกิดความพยายามฝึกทักษะเลียนแบบนักกีฬายอดนิยม.....	2.72	0.83	มาก
รวม	2.93	0.63	มาก

จากตาราง 4 แสดงให้เห็นว่า ครูพลศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับ รายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์ ด้านให้แนวทางต่อการเพิ่มพูนเทคนิค และทักษะทางกีฬาและการออกกำลังกายมีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.93$) และความคิดเห็นที่มีมากอันดับแรก คือ ได้เห็นสภาพการแข่งขันกีฬาที่แท้จริงของกีฬาแต่ละชนิด ($\bar{X} = 3.20$) รองลงมาคือ ทำให้เข้าใจเทคนิคและทักษะของกีฬาแต่ละชนิดดีขึ้น ($\bar{X} = 3.14$) และความคิดเห็นในด้านให้แนวทางต่อการเพิ่มพูนเทคนิคและทักษะทางกีฬาและการออกกำลังกาย ที่มีค่าเฉลี่ยระดับน้อยที่สุด คือ ได้เห็นวิธีปฐมพยาบาลเมื่อเกิดการบาดเจ็บจากการเล่นกีฬา ($\bar{X} = 2.57$)

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นของครูพลศึกษาเกี่ยวกับรายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์ด้านแสดงให้เห็นถึงความมีน้ำใจนักกีฬา

ความเห็นในด้านแสดงถึงความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ส่งเสริมให้เกิดความอดทน อดกลั้น	2.66	0.54	มาก
2. ส่งเสริมให้เกิดความเชื่อมั่น	3.06	0.66	มาก
3. ส่งเสริมให้เกิดความตรงต่อเวลา	2.95	0.74	มาก
4. ส่งเสริมให้เกิดความเป็นผู้นำที่ดี	3.03	0.76	มาก
5. ส่งเสริมให้เกิดความเป็นผู้ตามที่ดี	2.92	0.74	มาก
6. ส่งเสริมให้เกิดความรักสามัคคี	3.06	0.74	มาก
7. ส่งเสริมให้เกิดความรับผิดชอบต่อหน้าที่.....	3.15	0.72	มาก
8. ส่งเสริมให้เกิดความเสียสละเพื่อส่วนรวม	2.99	0.73	มาก
9. ส่งเสริมให้เกิดความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อผู้อื่น	2.94	0.73	มาก
10. ส่งเสริมให้เกิดความมีมารยาทในการชมกีฬา ..	3.05	0.80	มาก
11. ส่งเสริมให้เกิดความสามารถในการปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้ดี	2.96	0.77	มาก
12. ส่งเสริมให้รู้แพ้ รู้ชนะ	3.26	4.07	มาก
13 ส่งเสริมให้เล่นกีฬาตามกติกาของกีฬาต่าง ๆ ..	3.21	0.74	มาก
14. ส่งเสริมให้เป็นผู้ยอมรับในสภาพความเป็จริง	3.07	0.70	มาก
15. ส่งเสริมให้รู้จักการให้อภัยซึ่งกันและกัน	3.07	0.74	มาก
16. ส่งเสริมให้มีระเบียบวินัย	3.10	0.77	มาก
17. ส่งเสริมให้รักการเล่นกีฬาและออกกำลังกาย ..	3.26	0.70	มาก
รวม	2.93	0.50	มาก

จากตาราง 5 แสดงให้เห็นว่า ความคิดเห็นของครูพลศึกษาเกี่ยวกับรายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์ด้านแสดงให้เห็นถึงความมีน้ำใจนักกีฬา มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 2.93) และความคิดเห็นด้านแสดงถึงความมีน้ำใจนักกีฬา ที่มีมากอันดับแรก คือ ส่งเสริมให้รู้แพ้รู้ชนะ และส่งเสริมให้รักการเล่นกีฬาและการออกกำลังกาย ($\bar{X}$ = 3.26) รองลงมาคือ ส่งเสริมให้เกิดความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ($\bar{X}$ = 3.15) และความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยระดับน้อยที่สุดคือ ส่งเสริมให้เกิดความอดทน อดกลั้น ($\bar{X}$ = 2.66)

ตาราง 6 เปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับรายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์ ระหว่างครูพลศึกษาชายกับครูพลศึกษาหญิงในด้านความรู้

ความเห็นในด้านความรู้ทางพลศึกษา	ชาย		หญิง		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ประวัติของกีฬาชนิดนั้น ๆ	2.64	0.78	2.64	0.88	0.01
2. ความปลอดภัยในการเล่นกีฬา	2.99	0.73	2.81	0.83	1.88
3. คุณลักษณะการเป็นผู้เล่นที่ดี	3.15	0.70	2.92	0.78	2.58*
4. คุณลักษณะการเป็นผู้ดูที่ดี.....	3.05	0.73	2.78	0.85	2.82*
5. กฎกติกาในการเล่นกีฬาที่ปรับปรุงใหม่	3.39	3.32	2.99	0.87	1.27
6. ระเบียบวินัยในการเรียนวิชาพลศึกษาและการเล่นกีฬา	3.00	0.92	2.76	1.10	2.02*
7. เพิ่มความรู้ด้านกีฬาและการออกกำลังกาย	3.19	0.72	3.15	0.72	1.90
8. ระเบียบวิธีจัดการแข่งขัน	2.67	0.90	2.57	0.89	0.51
9. การใช้ทักษะทางพลศึกษาและกีฬาให้เกิดประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน	3.01	0.74	2.83	0.82.	0.87
10. สื่อและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เกี่ยวกับการสอนพลศึกษาและกีฬา	3.09	3.48	2.74	0.79	1.83
11. การเลือกใช้อุปกรณ์ช่วยในการบริหารร่างกาย..	2.87	0.74	2.76	0.73	1.25
12. ชนิดกีฬาที่เกิดขึ้นมาใหม่	2.71	1.16	2.64	0.83	0.53
13. สถิติใหม่ของกีฬาแต่ละชนิด	2.86	0.93	2.65	0.84	1.92
14. การออกกำลังกายเพื่อให้เหมาะสมกับวัยและสภาพร่างกาย	2.94	0.72	3.00	0.75	-0.65
15. ทักษะการบริหารร่างกายก่อนการเล่นกีฬาและหลังการเล่นกีฬา	2.87	0.78	2.77	0.81	1.03
16. วิธีการป้องกันการเกิดการบาดเจ็บทางกีฬา.....	2.94	2.23	2.64	0.90	1.23
17. วิธีปฐมพยาบาลเมื่อเกิดการบาดเจ็บขณะเล่นกีฬา	2.65	0.80	2.58	0.90	0.67
18. ประวัตินักกีฬาที่น่าสนใจที่เป็นตัวอย่างแก่ผู้เรียน	2.83	0.77	2.75	0.68	0.90
19. เคยสั่งงานให้ผู้เรียนติดตามรายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์	2.51	0.79	2.51	0.83	-0.05

* $\alpha = 0.05$ ($t = 1.96$)

จากตาราง 6 แสดงว่า ครูพลศึกษาชาย และครูพลศึกษาหญิง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับรายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์ ที่มีผลต่อการสอนพลศึกษาในด้านความรู้มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อที่ 3 คุณลักษณะการเป็นผู้เล่นที่ดี ข้อที่ 4 คุณลักษณะการเป็นผู้ดูที่ดี และ ข้อที่ 6 ระเบียบวินัยในการเรียนวิชาพลศึกษาและการเล่นกีฬา

ตาราง 7 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับรายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์ ระหว่างครูพลศึกษาชายกับครูพลศึกษาหญิง ด้านแนวทางในการเพิ่มพูนเทคนิคและทักษะทางกีฬาและการออกกำลังกาย

ความเห็นในการเพิ่มพูนเทคนิคและทักษะ	ชาย		หญิง		t
	$\bar{X}$	S.D..	$\bar{X}$	S.D.	
1. ได้เห็นสภาพการแข่งขันกีฬาที่แท้จริงของกีฬาแต่ละชนิด	3.24	0.77	3.14	0.78	1.07
2. ได้เห็นขั้นตอนการเคลื่อนไหวของทักษะกีฬาอย่างชัดเจน	3.02	0.79	2.89	0.86	1.29
3. ทำให้เข้าใจเทคนิคและทักษะของกีฬาแต่ละชนิดดีขึ้น	3.25	3.11	2.92	0.75	1.05
4. ทำให้รู้จักเลือกทักษะทางกีฬาแต่ละชนิดมาใช้ในการสอน	2.94	0.75	2.77	0.78	1.87
5. ทำให้เห็นท่าทางของการเคลื่อนไหวในกีฬาแต่ละชนิดเพื่อนำมาปรับปรุงท่าทางในการเล่นกีฬาให้ดีขึ้น	3.01	0.71	2.85	0.72	1.86
6. ทำให้เห็นทักษะการเล่นกีฬาที่เกิดขึ้นมาใหม่.....	2.92	0.84	2.78	0.70	1.55
7. เป็นแรงจูงใจที่จะศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมให้มากขึ้นจากแหล่งความรู้อื่น	3.01	0.72	2.83.	0.69	2.16*
8. ได้เห็นเทคนิคการออกกำลังเพื่อสุขภาพที่ถูกต้อง	3.05	0.72	2.89	0.74	1.78
9. ได้เห็นขั้นตอนการออกกำลังกายอย่างถูกต้อง.....	2.96	0.71	2.92	0.75	0.39
10 ได้เห็นวิธีการใช้อุปกรณ์เสริมเพื่อการบริหารร่างกาย.....	3.22	3.12	2.92	0.80	0.96
11 ได้เห็นวิธีป้องกันการบาดเจ็บจากการเล่นกีฬา.....	2.69	0.75	2.48	0.80	2.32*
12 ได้เห็นวิธีปฐมพยาบาลเมื่อเกิดการบาดเจ็บจากการเล่นกีฬา	2.61	0.80	2.50	0.83	1.18
13 เกิดความพยายามฝึกทักษะเลียนแบบนักกีฬายอดนิยม.....	2.83	0.85	2.52	0.74	3.07*

* $\alpha = .05$ ($t = 1.96$)

จากตาราง 7 แสดงว่า ครูพลศึกษาชายและครูพลศึกษาหญิง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับรายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์ ด้านแนวทางการเพิ่มพูนเทคนิคและทักษะทางกีฬาและการออกกำลังกายมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 ในข้อที่ 7 เป็นแรงจูงใจที่จะศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมให้มากขึ้น จากแหล่งความรู้อื่น ข้อที่ 11 ได้เห็นวิธีป้องกันการบาดเจ็บจากการเล่นกีฬา และข้อที่ 13 เกิดความพยายามฝึกทักษะเลียนแบบนักกีฬายอดนิยม

ตาราง 8 เปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับรายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์ ระหว่างครูพลศึกษาชายกับครูพลศึกษาหญิง ในด้านแสดงให้เห็นถึงความมีน้ำใจนักกีฬา

ความเห็นในด้านแสดงถึงความมีน้ำใจนักกีฬา	ชาย		หญิง		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ส่งเสริมให้เกิดความอดทน อดกลั้น	2.68	0.53	2.61	0.55	1.03
2. ส่งเสริมให้เกิดความเชื่อมั่น	3.11	0.61	2.95	0.73	2.01*
3. ส่งเสริมให้เกิดความตรงต่อเวลา	2.98	0.73	2.87	0.74	1.16
4. ส่งเสริมให้เกิดความเป็นผู้นำที่ดี	3.05	0.74	2.97	0.80	0.89
5. ส่งเสริมให้เกิดความเป็นผู้ตามที่ดี	2.97	0.71	2.83	0.78	1.60
6. ส่งเสริมให้เกิดความรักสามัคคี	3.08	0.74	3.04	0.75	0.47
7. ส่งเสริมให้เกิดความรับผิดชอบต่อหน้าที่	3.19	0.72	3.07	0.72	1.41
8. ส่งเสริมให้เกิดความเสียสละเพื่อส่วนรวม	3.00	0.74	2.97	0.72	0.28
9. ส่งเสริมให้เกิดความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อผู้อื่น	2.96	0.74	2.89	0.71	0.78
10. ส่งเสริมให้เกิดความมีมารยาทในการชมกีฬา	3.09	0.74	2.98	0.90	1.09
11. ส่งเสริมให้เกิดความสามารถในการปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้ดี	2.99	0.78	2.88	0.77	1.12
12. ส่งเสริมให้รู้แพ้ รู้ชนะ	3.39	4.94	3.01	0.79	0.77
13 ส่งเสริมให้เล่นกีฬาตามกติกาของกีฬาต่าง ๆ	3.29	0.72	3.07	0.75	2.49*
14. ส่งเสริมให้เป็นผู้ยอมรับในสภาพความเป็นจริง ..	3.11	0.71	3.00	0.67	1.25
15. ส่งเสริมให้รู้จักการให้อภัยซึ่งกันและกัน	3.13	0.74	2.95	0.73	1.99*
16. ส่งเสริมให้มีระเบียบวินัย	3.14	0.76	3.03	0.77	1.18
17. ส่งเสริมให้รักการเล่นกีฬาและออกกำลังกาย	3.33	0.68	3.12	0.72	2.59*

* $\alpha = .05$ ($t = 1.96$)

จากตาราง 8 แสดงว่าครูพลศึกษาชายและครูพลศึกษาหญิง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับรายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์ ในด้านแสดงให้เห็นถึงความมีน้ำใจนักกีฬา ในข้อที่ 2 ส่งเสริมให้เกิดความเชื่อมั่น ข้อที่ 13 ส่งเสริมให้เล่นกีฬาตามกติกาของกีฬาต่าง ๆ ข้อที่ 15 ส่งเสริมให้รู้จักการให้อภัยซึ่งกันและกัน และข้อที่ 17 ส่งเสริมให้รักการเล่นกีฬาและออกกำลังกาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 9 เปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนเฉลี่ย ของความคิดเห็นเกี่ยวกับรายการกีฬาและการออกกำลังการทางโทรทัศน์ ระหว่างครูพลศึกษา ที่มีประสบการณ์สอนไม่เกิน 15 ปี กับครูพลศึกษาที่มีประสบการณ์สอนมากกว่า 15 ปี ในด้านความรู้ทางพลศึกษา

ความเห็นในด้านความรู้ทางพลศึกษา	ไม่เกิน15ปี		มากกว่า15ปี		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ประวัติของกีฬาชนิดนั้น ๆ	2.61	0.82	2.67	0.80	-0.67
2. ความปลอดภัยในการเล่นกีฬา	2.89	0.71	2.96	0.79	-0.72
3. คุณลักษณะการเป็นผู้เล่นที่ดี	3.03	0.68	3.11	0.76	-0.95
4. คุณลักษณะการเป็นผู้ดูที่ดี.....	2.96	0.69	2.96	0.84	-0.04
5. กฎกติกาในการเล่นกีฬาที่ปรับปรุงใหม่	3.49	4.03	3.13	0.83	1.17
6. ระเบียบวินัยในการเรียนวิชาพลศึกษาและการเล่นกีฬา	2.91	0.80	2.93	1.10	-1.80
7. เพิ่มความรู้ด้านกีฬาและการออกกำลังกาย	3.14	0.75	3.20	0.69	-0.71
8. ระเบียบวิธีจัดการแข่งขัน	2.65	0.92	2.63	0.88	0.21
9. การใช้ทักษะทางพลศึกษาและกีฬาให้เกิดประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน	3.03	0.75	2.90	0.78	1.49
10. สื่อและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เกี่ยวกับการสอนพลศึกษาและกีฬา	3.25	4.52	2.79	0.83	1.30
11. การเลือกใช้อุปกรณ์ช่วยในการบริหารร่างกาย	2.84	0.77	2.83	0.72	0.14
12. ชนิดกีฬาที่เกิดขึ้นมาใหม่	2.68	1.27	2.68	0.90	0.01
13. สถิติใหม่ของกีฬาแต่ละชนิด	2.77	0.93	2.82	0.89	-0.47
14. การออกกำลังกายเพื่อให้เหมาะสมกับวัยและสภาพร่างกาย	2.91	0.66	3.01	0.78	-1.13
15. ทักษะการบริหารร่างกายก่อนการเล่นกีฬาและหลังการเล่นกีฬา	2.85	0.73	2.85	0.83	0.06
16. วิธีการป้องกันการเกิดการบาดเจ็บทางกีฬา....	2.78	0.81	2.90	2.37	-0.54
17. วิธีปฐมพยาบาลเมื่อเกิดการบาดเจ็บขณะเล่นกีฬา	2.66	0.81	2.62	0.85	0.43
18. ประวัตินักกีฬาที่น่าสนใจที่เป็นตัวอย่างแก่ผู้เรียน	2.91	0.77	2.74	0.72	2.03*
19. เคยสั่งงานให้ผู้เรียนติดตามรายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์	2.53	0.81	2.49	0.79	0.39

* α = .05 (t = 1.96)

จากตาราง 9 แสดงว่าครูพลศึกษาที่มีประสบการณ์สอนไม่เกิน 15 ปี และครูพลศึกษาที่มีประสบการณ์สอนมากกว่า 15 ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับรายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์ที่มีผลต่อการสอนพลศึกษาในด้านความรู้ทางพลศึกษา ในเรื่องประวัตินักกีฬาที่น่าสนใจที่เป็นตัวอย่างแก่ผู้เรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 10 เปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนเฉลี่ย ของความคิดเห็น เกี่ยวกับรายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์ ระหว่างครูพลศึกษา ที่มีประสบการณ์สอนไม่เกิน 15 ปี กับครูพลศึกษาที่มีประสบการณ์สอนมากกว่า 15 ปี ในด้านแนวทางการเพิ่มพูนเทคนิคและทักษะกีฬาและการออกกำลังกาย

ความเห็นในการเพิ่มพูนเทคนิคและทักษะ	ไม่เกิน15ปี		มากกว่า15ปี		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ได้เห็นสภาพการแข่งขันกีฬาที่แท้จริงของกีฬาแต่ละชนิด	3.20	0.75	3.20	0.79	0.02
2. ได้เห็นขั้นตอนการเคลื่อนไหวของทักษะกีฬาอย่างชัดเจน	2.94	0.81	3.00	0.83	-0.60
3. ทำให้เข้าใจเทคนิคและทักษะของกีฬาแต่ละชนิดดีขึ้น	3.02	0.74	3.21	3.29	-0.62
4. ทำให้รู้จักเลือกทักษะทางกีฬาแต่ละชนิดมาใช้ในการสอน	2.98	0.69	2.83	0.80	1.70
5. ทำให้เห็นท่าทางของการเคลื่อนไหวในกีฬาแต่ละชนิดเพื่อนำมาปรับปรุงท่าทางในการเล่นกีฬาให้ดีขึ้น	2.95	0.72	2.96	0.72	-0.14
6. ทำให้เห็นทักษะการเล่นกีฬาที่เกิดขึ้นมาใหม่.....	2.84	0.80	2.89	0.81	-0.62
7. เป็นแรงจูงใจที่จะศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมให้มากขึ้นจากแหล่งความรู้อื่น	2.98	0.70	2.93	0.72	0.63
8. ได้เห็นเทคนิคการออกกำลังเพื่อสุขภาพที่ถูกต้อง	2.98	0.68	3.01	0.76	-0.32
9. ได้เห็นขั้นตอนการออกกำลังกายอย่างถูกต้อง.....	2.97	0.68	2.94	0.75	0.37
10 ได้เห็นวิธีการใช้อุปกรณ์เสริมเพื่อการบริหารร่างกาย.....	3.41	4.04	2.94	0.78	1.56
11 ได้เห็นวิธีป้องกันการบาดเจ็บจากการเล่นกีฬา.....	2.67	0.74	2.59	0.79	0.97
12 ได้เห็นวิธีปฐมพยาบาลเมื่อเกิดการบาดเจ็บจากการเล่นกีฬา	2.63	0.77	2.53	0.83	0.97
13 เกิดความพยายามฝึกทักษะเลียนแบบนักกีฬายอดนิยม.....	2.79	0.89	2.69	0.78	1.01

* $\alpha = .05$ ($t = 1.96$)

จากตาราง 10 แสดงว่า ครูพลศึกษาที่มีประสบการณ์สอนไม่เกิน 15 ปี และครูพลศึกษาที่มีประสบการณ์สอนมากกว่า 15 ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับรายการกีฬา และการออกกำลังการทางโทรทัศน์ให้แนวทางการเพิ่มพูนเทคนิคและทักษะทางกีฬาและการออกกำลังกาย ไม่แตกต่างกันในทุกข้อ

ตาราง 11 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับรายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์ ระหว่างครูพลศึกษาที่มีประสบการณ์สอนไม่เกิน 15 ปี กับครูพลศึกษาที่มีประสบการณ์สอนมากกว่า 15 ปี ในด้านแสดงให้เห็นถึงความมีน้ำใจนักกีฬา

ความเห็นด้านแสดงถึงความมีน้ำใจนักกีฬา	ไม่เกิน15ปี		มากกว่า15ปี		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ส่งเสริมให้เกิดความอดทน อดกลั้น	2.66	0.53	2.66	0.54	-0.02
2. ส่งเสริมให้เกิดความเชื่อมั่น	3.08	0.70	3.05	0.63	0.37
3. ส่งเสริมให้เกิดความตรงต่อเวลา	2.98	0.71	2.92	0.75	0.74
4. ส่งเสริมให้เกิดความเป็นผู้นำที่ดี	3.04	0.73	3.03	0.78	0.16
5. ส่งเสริมให้เกิดความเป็นผู้ตามที่ดี	2.94	0.75	2.92	0.73	0.27
6. ส่งเสริมให้เกิดความรักสามัคคี	3.17	0.72	3.00	0.75	2.00*
7. ส่งเสริมให้เกิดความรับผิดชอบต่อหน้าที่	3.23	0.72	3.11	0.72	1.46
8. ส่งเสริมให้เกิดความเสียสละเพื่อส่วนรวม	2.97	0.73	3.01	0.73	-0.44
9. ส่งเสริมให้เกิดความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อผู้อื่น	3.00	0.74	2.91	0.73	1.01
10. ส่งเสริมให้เกิดความมีมารยาทในการชมกีฬา ..	3.05	0.74	3.06	0.83	-0.11
11. ส่งเสริมให้เกิดความสามารถในการปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้ดี	3.01	0.81	2.92	0.75	0.99
12. ส่งเสริมให้รู้แพ้ รู้ชนะ	3.74	6.42	2.97	0.78	1.63
13 ส่งเสริมให้เล่นกีฬาตามกติกาของกีฬาต่าง ๆ ..	3.30	0.67	3.15	0.78	1.78
14. ส่งเสริมให้เป็นผู้ยอมรับในสภาพความ เป็นจริง	3.16	0.64	3.01	0.73	1.94
15. ส่งเสริมให้รู้จักการให้อภัยซึ่งกันและกัน	3.16	0.66	3.02	0.78	1.72
16. ส่งเสริมให้มีระเบียบวินัย	3.15	0.77	3.06	0.77	1.02
17. ส่งเสริมให้รักการเล่นกีฬาและออกกำลังกาย ..	3.33	0.67	3.22	0.71	1.26

* $\alpha = 0.05$ ($t = 1.96$)

จากตาราง 11 แสดงว่าครูพลศึกษาที่มีประสบการณ์สอนไม่เกิน 15 ปี และครูพลศึกษาที่มีประสบการณ์สอนมากกว่า 15 ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับรายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์แสดงให้เห็นถึงความมีน้ำใจนักกีฬา แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 เพียงข้อเดียวคือ เพื่อส่งเสริมให้เกิดความสามัคคี

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ เกี่ยวกับรายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์ ที่มีผลต่อการสอนพลศึกษา ของผู้ตอบแบบสอบถามมีทั้งหมด 164 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 51.9 ส่วนใหญ่สำหรับสถานีโทรทัศน์และผู้ผลิตรายการ สรุปได้ดังนี้

ความคิดเห็น

1. เวลาที่ออกอากาศ ไม่เหมาะสมและน้อยเกินไป
2. ขาดการประชาสัมพันธ์รายการ และกำหนดเวลาออกอากาศที่ไม่แน่นอน
3. มีรายการน้อย และไม่หลากหลาย เน้นแต่กีฬาอาชีพเพียง 2-3 ชนิด
4. มีการแทรกโฆษณาคั่นรายการมากเกินไป ทำให้เบื่อหน่ายต่อการชม
5. ผู้บรรยายกีฬา ขาดความรู้ ใช้ภาษาไม่เหมาะสมและผิดพลาด พูดมากเกินไป ชอบนำความรู้สึกและอารมณ์ส่วนตัวมาบรรยาย
6. รายการออกกำลังกายมีน้อย เน้นแต่ขายเครื่องอุปกรณ์ออกกำลังกายเท่านั้น
7. ไม่ควรนำภาพรายการทะเลาะวิวาทในการเล่นกีฬามาออกอากาศ

ข้อเสนอแนะ

1. เพิ่มรายการสาธิตการเล่น การฝึกทักษะพื้นฐาน และเทคนิคต่างๆ เกี่ยวกับกีฬาและการออกกำลังกายอย่างถูกหลักวิทยาศาสตร์การกีฬา และเน้นความประหยัด
2. ควรจัดรายการกีฬาและการออกกำลังกายให้มากขึ้น และหลากหลาย เช่น กีฬาและการออกกำลังกายสำหรับเด็กและเยาวชน คนพิการ รวมทั้งกีฬาที่มีการสอนในโรงเรียน เช่น ตะกร้อ วอลเล่ย์บอล ยิมนาสติก เป็นต้น โดยให้เน้นถึงความประหยัด
3. สอดแทรกความมีน้ำใจนักกีฬา ตลอดจน การป้องกันและการปฐมพยาบาลการบาดเจ็บจากการเล่นกีฬา
4. ผู้บรรยาย ต้องมีความรอบรู้ในกีฬาที่บรรยาย จะได้แทรกกฎกติกา มารยาทในการเล่น รวมทั้งวิธีเล่นหรือฝึกที่ถูกต้อง

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

บทย่อ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูพลศึกษาเกี่ยวกับรายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์ ที่มีผลต่อการสอนพลศึกษา ระดับมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในกรุงเทพมหานคร

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

กลุ่มตัวอย่างเป็นครูพลศึกษา ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในกรุงเทพมหานคร เป็นครูพลศึกษาชาย 219 คน และครูพลศึกษาหญิง 131 คน รวมทั้งสิ้น 350 คน จาก 32 โรงเรียน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมาเอง แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว และลักษณะการรับชมรายการกีฬา และการออกกำลังกายทางโทรทัศน์ของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจคำตอบ และปลายเปิด

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูพลศึกษา เกี่ยวกับรายการกีฬา และการออกกำลังกายทางโทรทัศน์ที่มีผลต่อการสอนพลศึกษามีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า และปลายปิด

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับรายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์ที่มีผลต่อการสอนพลศึกษาของครูพลศึกษา ระดับมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร มีลักษณะเป็นแบบปลายเปิด

ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แบบสอบถามคืนมา 350 ชุด เป็นฉบับสมบูรณ์ 316 ชุด คิดเป็นร้อยละ 90.29

วิธีจัดกระทำข้อมูล

ข้อมูลที่รวบรวมได้นำมาดำเนินการวิเคราะห์และจัดกระทำ ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวและลักษณะการับชมรายการกีฬาและการออกกำลังกายของกลุ่มตัวอย่าง นำมาวิเคราะห์ โดยวิธีการแจกแจงความถี่และเปลี่ยนเป็นค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ความคิดเห็นของครูพลศึกษาทั้ง 3 ด้าน โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของครูพลศึกษาตามตัวแปรเพศและประสบการณ์สอน โดยใช้ค่าสถิติที่ (t-test Independent) และความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 รวบรวมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับรายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์ที่มีผลต่อการสออนพลศึกษาเสนอเป็นความเรียง

ในการวิจัยครั้งนี้ได้แบบสอบถามกลับคืนมา 350 ชุด เหลือฉบับสมบูรณ์ 316 ชุด คิดเป็นร้อยละ 90.29

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวและลักษณะรับชมรายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์ ของครูพลศึกษา

1. ครูพลศึกษาที่ตอบแบบสอนถามเป็นเพศชายร้อยละ 67.1 เพศหญิงร้อยละ 32.9 และครูพลศึกษาส่วนใหญ่ อายุระหว่าง 38-45 ปี ร้อยละ 47.5 รองลงมาอายุ มากกว่า 45 ปี ร้อยละ 25.3

2. ครูพลศึกษาส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 83.1 รองลงมาจบการศึกษาระดับปริญญาโท ร้อยละ 11.8 มีประสบการณ์สอนวิชาพลศึกษาต่ำกว่า 15 ปี ร้อยละ 39.2 และมีประสบการณ์สอนมากกว่า 15 ปี ร้อยละ 60.8

3. ครูพลศึกษาส่วนใหญ่ รับชมรายการกีฬาและการออกกำลังกายทุกวัน ร้อยละ 29.4 รองลงมารับชมสัปดาห์ 1 - 2 ครั้ง ร้อยละ 25.3 ใช้เวลาชมรายการนาน 15-30 นาที ร้อยละ 42.0 รองลงมาชมรายการจนจบรายการ ร้อยละ 21.5

4. ครูพลศึกษาชมรายการกีฬาและการออกกำลังเพราะสนใจกีฬา ร้อยละ 47.7 รองลงมาชมรายการกีฬาและการออกกำลังกายเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการร้อยละ 19.0

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของครูพลศึกษาเกี่ยวกับรายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์ที่มีผลต่อการสอนพลศึกษา

1. ด้านความรู้ทางพลศึกษาครูพลศึกษามีความคิดเห็นว่ารายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์มีผลต่อการสอนพลศึกษาในด้านความรู้ทางพลศึกษาเฉลี่ยอยู่ในระดับมากตามลำดับ คือ กฎกติกาในการเล่นกีฬาที่ปรับปรุงใหม่ เพิ่มความรู้ด้านกีฬาและการออกกำลังกาย คุณลักษณะการเป็นผู้เล่นที่ดี สื่อและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เกี่ยวกับการสอนพลศึกษาและกีฬา การออกกำลังกายเพื่อให้เหมาะสมกับวัยและสภาพร่างกาย คุณลักษณะการเป็นผู้ดูที่ดี การใช้ทักษะทางพลศึกษาและกีฬาให้เกิดประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน ความปลอดภัยในการเล่นกีฬา ระเบียบวินัยในการเรียนวิชาพลศึกษาและการเล่นกีฬา วิธีป้องกันการบาดเจ็บทางกีฬา ทักษะการบริหารร่างการก่อนการเล่นกีฬาและหลังการเล่นกีฬา การเลือกใช้อุปกรณ์ช่วยในการบริหารร่างกาย ประวัตินักกีฬาที่น่าสนใจที่เป็นตัวอย่างแก่ผู้เรียน สถิติใหม่ของกีฬาแต่ละชนิด ชนิดกีฬาที่เกิดขึ้นมาใหม่ ระเบียบวิธีจัดการแข่งขัน ประวัติของกีฬาชนิดนั้น ๆ วิธีปฐมพยาบาลเมื่อเกิดการบาดเจ็บขณะเล่นกีฬา และเคยสั่งงานให้ผู้เรียนคิดตามรายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์

การศึกษาจำแนกตามเพศและประสบการณ์การสอน พบว่า ครูพลศึกษาชายและครูพลศึกษาหญิง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับรายการกีฬาและการออกกำลังกายทางทางโทรทัศน์ที่มีผลต่อการสอนพลศึกษาด้านความรู้ทางพลศึกษา ส่วนใหญ่ไม่แตกต่างกัน นอกจากข้อคุณลักษณะการเป็นผู้เล่นและผู้ดูที่ดี ระเบียบวิธีในการเรียนวิชาพลศึกษาและการเล่นกีฬา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

สำหรับครูพลศึกษาที่มีประสบการณ์การสอนไม่เกิน 15 ปี และครูพลศึกษาที่มีประสบการณ์การสอนมากกว่า 15 ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับรายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์ที่มีผลต่อการสอนพลศึกษาในด้านความรู้ทางพลศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ในเรื่องประวัตินักกีฬาที่น่าสนใจที่เป็นตัวอย่างแก่ผู้เรียน

2. ด้านแนวทางในการเพิ่มพูนเทคนิคและเทคนิคและทักษะทางกีฬาและพลศึกษา ครูพลศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับรายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์ที่มีผลต่อการสอน

พลศึกษาด้านแนวทางในการเพิ่มพูนเทคนิคและทักษะกีฬา และการออกกำลังกายเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เช่น ได้เห็นสภาพการแข่งขันกีฬาที่จริงของกีฬาแต่ละชนิด ทำให้เข้าใจเทคนิคและทักษะของกีฬาแต่ละชนิดดีขึ้น เป็นต้น

การศึกษาจำแนกตามเพศและประสบการณ์การสอน พบว่า ครูพลศึกษาชายและครูพลศึกษาหญิง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับรายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์ที่มีผลต่อการสอนพลศึกษาด้านแนวทางในการเพิ่มพูนเทคนิคและทักษะกีฬาและการออกกำลังกายส่วนใหญ่ไม่แตกต่างกัน ยกเว้นในเรื่อง เป็นแรงจูงใจที่จะศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมให้มากขึ้นจากแหล่งความรู้อื่น ได้เห็นวิธีป้องกันการบาดเจ็บจากการเล่นกีฬา และเกิดความพยายามฝึกทักษะเลียนแบบนักกีฬายอดนิยม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตามที่ตั้งสมมุติฐานไว้

สำหรับครูพลศึกษาที่มีประสบการณ์การสอนไม่เกิน 15 ปี และครูพลศึกษาที่มีประสบการณ์การสอนมากกว่า 15 ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับรายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์ที่มีผลต่อการสอนพลศึกษาด้านแนวทางในการเพิ่มพูนเทคนิคและทักษะกีฬาและการออกกำลังกายไม่แตกต่างกัน

3. ด้านแสดงให้เห็นถึงความมีน้ำใจนักกีฬา ครูพลศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับรายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์ที่มีผลต่อการสอนพลศึกษาด้านแสดงให้เห็นถึงความมีน้ำใจนักกีฬาเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เช่น ส่งเสริมให้รู้แพ้รู้ชนะ ส่งเสริมให้เล่นกีฬาตามกติกาของกีฬาต่าง ๆ ส่งเสริมให้รักการเล่นกีฬาและการออกกำลังกาย เป็นต้น

การศึกษาจำแนกตามเพศและประสบการณ์การสอน พบว่า ครูพลศึกษาชายและครูพลศึกษาหญิง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับรายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์ที่มีผลต่อการสอนพลศึกษา ด้านแสดงให้เห็นถึงความมีน้ำใจนักกีฬาส่วนใหญ่ไม่แตกต่างกัน นอกจาก ในเรื่องส่งเสริมให้เกิดความเชื่อมั่น ส่งเสริมให้เล่นกีฬาตามกติกาของกีฬาต่าง ๆ ส่งเสริมให้รู้จักการให้อภัยซึ่งกันและกัน และส่งเสริมให้รักการเล่นกีฬาและออกกำลังกาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 ตามที่ตั้งสมมุติฐานไว้

สำหรับครูพลศึกษาที่มีประสบการณ์การสอนไม่เกิน 15 ปี และครูพลศึกษาที่มีประสบการณ์การสอนมากกว่า 15 ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับรายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์ที่มีผลต่อการสอนพลศึกษาด้านแสดงให้เห็นถึงความมีน้ำใจนักกีฬา ส่วนใหญ่ไม่แตกต่างกัน ยกเว้น เรื่องส่งเสริมให้เกิดความรักสามัคคี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ตามที่ตั้งสมมุติฐานไว้

<u>อภิปรายผล</u>

จากการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูพลศึกษาในเรื่องรายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์ที่มีผลต่อการสอนพลศึกษาสารมารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. ข้อมูลส่วนตัวและลักษณะการรับชมรายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนใหญ่เป็นครูพลศึกษาชาย อายุระหว่าง 38-45 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาตรี มีประสบการณ์การสอนอยู่ระหว่าง 15-20 ปี รับชมรายการกีฬาและการออกกำลังกายเพราะมีความสนใจและมีเวลาว่าง ทุกวัน ๆ ละ 15-30 นาที พบว่าครูพลศึกษาส่วนใหญ่ใช้โทรทัศน์เป็นแหล่งความรู้ชนิดหนึ่งในการชมรายการกีฬาและการออกกำลังกาย เพื่อติดตามการเคลื่อนไหวหรือการเปลี่ยนแปลงของการกีฬาและการออกกำลังกายทุกวัน ซึ่งสอดคล้องกับประพัฒน์ ลักษณะพิสุทธ์ (2523 : 62-63) พบว่าการประชาสัมพันธ์หรือเผยแพร่ข่าวสารด้านกีฬาและการออกกำลังกายที่ได้ผลดีที่สุด ควรเน้นการใช้โทรทัศน์เป็นสื่อกลางสำคัญ เพราะโทรทัศน์จัดเป็นสื่อมวลชนที่มีอิทธิพลต่อประชาชนมากกว่าสื่อชนิดอื่น และเข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันของผู้ชมอย่างมาก (ลดาวัลย์ ยมจินดา. 2530 : 187) และปรีชา กลิ่นรัตน์ (2536 : 230) กล่าวไว้ว่านักพลศึกษาจำต้องศึกษาและทำความเข้าใจเรื่องการสื่อสารมวลชนให้มากยิ่งขึ้นเพื่อใช้ศาสตร์เหล่านี้สำหรับพัฒนาการพลศึกษาและกีฬา อีกทั้งแนวโน้มด้านนโยบายการใช้ สื่อมวลชนในการจัดการศึกษาโฉมใหม่ ซึ่งกล่าวถึงความเปลี่ยนแปลงของข่าวสารข้อมูลอย่างรวดเร็วและตลอดเวลา บุคคลในสังคมจึงมีความจำเป็นต้องขนขวายหาความรู้ ทักษะวิธี และข่าวสารที่ทันสมัยทันต่อเหตุการณ์ เพื่อนำมาปรับปรุงหรือทดแทนความรู้ ทักษะเก่า เพื่อที่จะสามารถดำรงค์ตนอยู่ในสังคมได้ อย่างมีความสุข
(ศึกษาธิการ, กระทรวง. 2533 : 310)

2. ความคิดเห็นของครูพลศึกษาเกี่ยวกับรายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์ที่มีผลต่อการสอนพลศึกษาในด้านต่าง ๆ ดังนี้ คือ

2.1 ด้านความรู้ทางพลศึกษา ครูพลศึกษามีความคิดเห็นด้วยในระดับมาก ว่ารายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์ ให้ประโยชน์ต่อการสอนพลศึกษาในด้านความรู้ทางพลศึกษา และจากการศึกษาจำแนกตามเพศและประสบการณ์การสอน พบว่า ครูพลศึกษาชายมีความคิดเห็นด้วยมากกว่าครูพลศึกษาหญิงในเรื่องคุณลักษณะการเป็นผู้เล่นที่ดี คุณลักษณะการเป็นผู้ดูที่ดี และระเบียบวินัยในการเรียนวิชาพลศึกษาและการเล่นกีฬา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนครูพลศึกษาที่มีประสบการณ์การสอนไม่เกิน 15 ปี มีความคิดเห็นด้วยมากกว่าครูพลศึกษาที่มีประสบการณ์การสอนมากกว่า 15 ปี ในเรื่องประวัตินักกีฬาที่น่าสนใจที่เป็น

ตัวอย่างแก่ผู้เรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากครูพลศึกษาแต่ละคนมีภูมิหลัง ประสบการณ์ และทัศนคติต่อกีฬาแต่ละชนิดไม่เหมือนกัน สำหรับความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน ครูพลศึกษาชายกับครูพลศึกษาหญิง และครูพลศึกษาที่มีประสบการณ์ การสอนไม่เกิน 15 ปี กับครูพลศึกษาที่มีประสบการณ์สอนมากกว่า 15 ปี เห็นว่ารายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์มีผลต่อการสอนพลศึกษา ในด้านความรู้อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับ จุมพล สวัสดิยากร (2525 : คำนำ) ที่กล่าวไว้ว่า โทรทัศน์เป็นสื่อมวลชนที่สำคัญยิ่งในปัจจุบัน สามารถอำนวยประโยชน์ด้านการให้ข่าวสารความรู้ การศึกษา จนมีผู้ให้สมญานามแก่สื่อมวลชนโดยเฉพาะโทรทัศน์ว่าเป็นโรงเรียนข้างเคียง เพราะมีการเรียนรู้อย่างอิสระอยู่ที่บ้าน (ก่อ สวัสดิพาณิชย์. 2534 : 5)

2.2 ด้านให้แนวทางการเพิ่มพูนเทคนิคและทักษะกีฬาและการออกกำลังกาย ครูพลศึกษามีความคิดเห็นด้วยในระดับมาก ว่ารายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์ ช่วยให้แนวทางในการเพิ่มพูนเทคนิคและทักษะกีฬาและการออกกำลังกาย และจากการศึกษาจำแนกตามเพศ และประสบการณ์การสอน พบว่าครูพลศึกษาชายมีความคิดเห็นด้วยมากกว่าครูพลศึกษาหญิง ในเรื่องเป็นแรงจูงใจที่จะศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมให้มากขึ้นจากแหล่งความรู้อื่น ได้เห็นวิธีป้องกันการบาดเจ็บจากการเล่นกีฬา และเกิดความพยายามฝึกทักษะเลียนแบบนักกีฬายอดนิยม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เพราะครูพลศึกษาแต่ละคนมีความถนัด ความชอบและความสนใจไม่เหมือนกัน อีกทั้งทางสถานีโทรทัศน์ในอดีตมักจะออกอากาศหรือถ่ายทอดแต่กีฬาอาชีพยอดนิยมไม่กี่ชนิด ไม่ได้เน้นกีฬาเพื่อการออกกำลังกายหรือพัฒนาสุขภาพอย่างจริงจัง ในส่วนความเห็นที่ไม่แตกต่างกันครูพลศึกษาชายกับครูพลศึกษาหญิง เห็นว่า รายการกีฬาและการออกกำลังกายจากโทรทัศน์มีผลต่อการสอนพลศึกษาในด้านให้แนวทางการเพิ่มพูนเทคนิค และทักษะกีฬาและการออกกำลังกาย อยู่ในระดับมาก เพราะโทรทัศน์สามารถใช้ในการสาธิตได้อย่างชัดเจนในบทเรียนที่มีการแสดง และเป็นตัวอย่างทางวิชาการที่มีการปฏิบัติจริง เช่น การสอนทักษะกีฬา (วสันต์ อติศัพท์. 2533 : 14 ; กิดานันท์ มลิทอง. 2531 : 131 ; สุโขทัยธรรมาธิราช. 2531 ; 569 ; นิพนธ์ ศุขปรีดี. 2538 : 189 ; ชม ภูมิภาค. 2524 : 238) สำหรับครูพลศึกษาที่มีประสบการณ์การสอนไม่เกิน 15 ปี กับที่มีประสบการณ์สอนมากกว่า 15 ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับรายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์ที่มีผลต่อการสอนพลศึกษาในด้านให้แนวทางการเพิ่มพูนเทคนิค และทักษะกีฬาและการออกกำลังกายไม่แตกต่างกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการได้เห็นสภาพการแข่งขันกีฬาที่แท้จริงของกีฬาแต่ละชนิด เมื่อมีการถ่ายทอดสดรายการแข่งขันกีฬาของทางสถานีโทรทัศน์ โดยไม่ต้องเดินทางไปชมยังสถานที่แข่งขันจริง ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ

ฉลองชัย สุรวัฒนบูรณ์ (2528 : 301) ที่ว่าโทรทัศน์ช่วยขยายภาพให้ชัดเจนและใหญ่ได้ สามารถถ่ายทอดสด ทำให้ได้เห็นเหตุการณ์ทันที

2.3 ด้านแสดงให้เห็นถึงความมีน้ำใจนักกีฬา ครูพลศึกษามีความคิดเห็นในระดับมากว่ารายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์ สามารถที่จะแสดงให้เห็นถึงความมีน้ำใจนักกีฬาได้ และจากการศึกษาจำแนกตามเพศ และประสบการณ์การสอน พบว่า ครูพลศึกษาชายมีความเห็นด้วย มากกว่าครูพลศึกษาหญิง ในเรื่องส่งเสริมให้เกิดความเชื่อมั่น ส่งเสริมให้เล่นกีฬาตามกติกาของกีฬาต่าง ๆ ส่งเสริมให้รู้จักการให้อภัยซึ่งกันและกัน และส่งเสริมให้รักการเล่นกีฬาและการออกกำลังกาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนครูพลศึกษาที่มีประสบการณ์การสอนไม่เกิน 15 ปี มีความคิดเห็นด้วยมากกว่าครูพลศึกษาที่มีประสบการณ์การสอนมากกว่า 15 ปี ในเรื่องส่งเสริมให้เกิดความรักสามัคคี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากผู้บรรยายกีฬามักจะเน้นแต่การแข่งขัน ไม่ได้บรรยายแทรกคุณธรรมด้านความมีน้ำใจนักกีฬา และทางสถานีก็จะตัดเหตุการณ์ที่ไม่ใช่เกมการแข่งขันโดยตรงออก แล้วโฆษณาแทน สำหรับครูพลศึกษาชายกับครูพลศึกษาหญิงและครูพลศึกษาที่มีประสบการณ์การสอนไม่เกิน 15 ปี กับครูพลศึกษาที่มีประสบการณ์การสอนมากกว่า 15 ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับรายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์ที่มีผลต่อการสอนพลศึกษา ในด้านแสดงให้เห็นถึงความมีน้ำใจนักกีฬา ไม่แตกต่างกัน เนื่องจากโทรทัศน์สามารถปลูกฝังความเชื่อ ทัศนคติและค่านิยมต่าง ๆ แก่ผู้ชมอย่างช้า ๆ แต่คงทน (เกื้อกูล คุปรัตน์ และ คณะ. 2525 : 81)

การที่ครูพลศึกษาเห็นคุณค่าของรายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์ว่ามีประโยชน์ต่อการสอนพลศึกษาให้บรรลุจุดมุ่งหมายการสอน ทั้ง 3 ด้าน คือ ความรู้ แนวทางการเพิ่มพูนเทคนิคและทักษะ และการแสดงให้เห็นถึงความมีน้ำใจนักกีฬา ซึ่งสอดคล้องกับ ถิรนันท์ อนวัชศิริวงศ์ (2534 : 89)โทรทัศน์สามารถนำมาเป็นสื่อประกอบการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะมีเนื้อหาสาระครอบคลุมจุดมุ่งหมายการสอน 3 ประการ คือ มุ่งให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาในด้านพุทธิพิสัย เพื่อถ่ายทอดความรู้ ด้านเจตพิสัย เพื่อส่งเสริมความคิด และด้านทักษะพิสัยเพื่อเปลี่ยนแปลงทัศนคติของผู้เรียน ในบางรายการสามารถบันทึกเทปนำมาใช้เป็นสื่อการสอนที่ดี เพราะจุดมุ่งหมายสำคัญที่ถือว่าเป็นหัวใจของการสอนพลศึกษา คือทักษะการเคลื่อนไหวทางร่างกาย การที่จะทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ และมีพฤติกรรมตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้นั้น วิธีสอนนับว่าเป็นสิ่งสำคัญ ซึ่งวิธีสอนที่จะทำให้ผู้เรียนได้เห็นลักษณะการเคลื่อนไหว หรือวิธีการที่ถูกต้องอย่างแท้จริง คือการสอนแบบสาธิต (วรศักดิ์ เพียรชอบ. 2523 : 101 - 102) ในการสาธิตทางพลศึกษานั้น มักจะสาธิตโดยครูผู้สอน ซึ่งเป็นการสาธิตที่เคลื่อนไหวรวดเร็ว จนอาจทำให้ผู้เรียนสังเกตไม่ทันในบางทักษะ ดังนั้น ควรจะมีการนำสื่อการสอนมาใช้ประกอบการสาธิต ชม ภูมิภาค (2524

: 85) ได้กล่าวไว้ว่า สื่อการสอนที่จะเป็นแบบอย่างของการสอนทักษะทางกลไกได้ดีอย่างหนึ่ง ได้แก่ เทปโทรทัศน์ เพราะเป็นตัวอย่างทำให้เกิดพุทธพิสัย ตลอดจนเป็นเครื่องมือช่วยให้รู้ผลการกระทำอันมีความจำเป็นสำหรับการพัฒนาทักษะทางกลไกในชั้นต้น ๆ และยังสามารถใช้เทปบันทึกรายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน หรือเสริมการสอน หรือสอนซ่อมเสริม รวมทั้งใช้แทนการสอนของครูเมื่อขาดแคลนครูในบางครั้ง ดังนั้น ครูพลศึกษาจึงควรจะนำรายการดังกล่าวไม่ว่าจะเป็นรายการบันทึกเทป หรือถ่ายทอดสด และข่าว มาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงที่สุด เพราะเป็นสื่อการสอนที่จัดหาได้ง่ายและใช้งบประมาณไม่มาก แต่ให้ประสบการณ์การเรียนรู้อย่างมาก นอกจากนั้นยังเป็นการพัฒนาตนเองให้เป็นคนทันสมัย ตามทันสถานการณ์ของโลกยุคแห่งเทคโนโลยีสารสนเทศ

<u>ข้อเสนอแนะ</u>

1. สถานีโทรทัศน์

1.1 ควรเพิ่มรายการสาธิต การฝึกทักษะพื้นฐานและเทคนิคต่าง ๆ เกี่ยวกับกีฬาและการออกกำลังที่ถูกหลักวิทยาศาสตร์การกีฬา โดยเน้นความประหยัด

1.2 ควรเพิ่มรายการกีฬาและการออกกำลังกายให้มากขึ้น และมีความหลากหลาย

1.3 สอดแทรกความมีน้ำใจนักกีฬา รวมทั้งวิธีป้องกันและการปฐมพยาบาลการบาดเจ็บจากการเล่นกีฬา

2. ครูพลศึกษาควรจะศึกษาสื่อมวลชนประเภทอื่น ร่วมด้วยเพื่อเพิ่มพูนความรอบรู้เกี่ยวกับกีฬาและการออกกำลังกาย

3. หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบเกี่ยวกับกีฬาและการออกกำลังกายควรจะบันทึกรายการดี ๆ ที่ออกอากาศทางโทรทัศน์ แจกตามโรงเรียนหรือจำหน่ายในราคาถูกให้แก่โรงเรียน

<u>ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป</u>

1. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนในระดับชั้นต่าง ๆ เกี่ยวกับรายการกีฬาทางโทรทัศน์ที่มีผลต่อการเรียนพลศึกษา

2. ควรสำรวจและศึกษาลักษณะการจัดรายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์ที่เป็นที่สนใจและสอดคล้องกับการเรียนการสอนพลศึกษา

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

ก่อ สวัสดิพาณิชย์. "การใช้สื่อมวลชนเพื่อการศึกษา," จันทรเกษม. (216) : 3 - 13 ; มกราคม - มีนาคม 2534.

เกื้อกูล คุปรัตน์ และคณะ. โสตทัศน์ศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ประชาชน, 2525.

การศึกษานอกโรงเรียน, กรม. นโยบายการจัดการศึกษาทางไกลโดยใช้โทรทัศน์เพื่อการศึกษา. กองแผนงาน, 2536. อัดสำเนา

_____. มิติใหม่ในการจัดการศึกษานอกโรงเรียน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เลี่ยงเชียง, 2536.

กิดานันท์ มลิทอง. " การศึกษาทางไหลผ่นดาวเทียม," วารสารครุศาสตร์. 18 (4) : 80 - 96 , มกราคม - มิถุนายน 2534.

จงจิตร ศรีพรรณ. การสื่อสารมวลชน. พิมพ์ครั้งที่ 2. เชียงใหม่ : โครงการตำรามหาวิทยาลัย ศูนย์หนังสือเชียงใหม่, 2524.

จตุพร ทองอุ่น. ความสนใจในการชมและการนำข่าวโทรทัศน์ไปใช้ในการสอนของครูระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533. อัดสำเนา.

จุมพล สวัสดิยากร. รายงานผลการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนในการรับชมโทรทัศน์. กรุงเทพฯ : สำนักงานสารนิเทศก์ กองบัญชาการทหารสูงสุด ร่วมกับ สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ, 2525.

ฉลองชัย สุรวัฒนบูรณ์. การเลือกและการใช้สื่อการสอน. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตศาสตร 2528. อัดสำเนา.

ชม ภูมิภาค. เทคโนโลยีการสอนและการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ประสานมิตร, 2524.

ชำนาญ รอดเหตุภัย. สัมมนาการใช้ภาษาไทยปัจจุบัน. กรุงเทพฯ : กรุงสยามการพิมพ์, 2522.

ถิรนันท์ อนวัชรศิริวงศ์. การสื่อสารในกลุ่ม. พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพฯ : ฌ ฌาน, 2534.

ทัศนีย์ ยาสมาน. การชมรายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษา ของประชาชนในกรุงเทพฯ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519. อัดสำเนา.

นิพนธ์ ศุขปรีดี. การใช้เครื่องมือเทคโนโลยีทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2523.

บุญชู ใจซื่อกุล. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาปัจจุบันพยาบาลของนักเรียนนายสิบเหล่าแพทย์ทหารบกที่เรียนจากการสาธิตด้วยเทปโทรทัศน์ โดยวิธีการทบทวนแบบต่างๆ. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526. อัดสำเนา

ประพัฒน์ ลักษณพิสุทธิ์. การใช้เวลาว่างและกิจกรรมสันทนาการของประชากรกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยสภาวะแวดล้อมจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.

ประศักดิ์ หอมสนิท. "การผลิตรายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษาในปัจจุบัน" วิทยบริการ. 8 (2) : 63 - 65 ; ตุลาคม 2529.

ปรีชา กลิ่นรัตน์. การบริหารพลศึกษาและการจัดการธุรกิจกีฬา. ขอนแก่น : หจก. ขอนแก่นการพิมพ์, 2536.

ปิ่น มาลากุล. การศึกษาปริทรรศ, ม.ป.ท., 2518.

เปรม ติณสูลานนท์. "คำขวัญในพิธีเปิดการแข่งขันกีฬาเขตครั้งที่ 16 ," สูจิบัตรในการจัดการแข่งขันกีฬาเขตครั้งที่ 16. ภูเก็ต : โรงเรียนภูเก็ตวิทยาลัย, 2525.

พลศึกษา, กรม. รายงานการศึกษาวิจัยเรื่องความสัมฤทธิผลทางการศึกษาและสุขภาพ. กรุงเทพฯ : งานแผนงานและติดตามผล สำนักงานเลขานุการกรมพลศึกษา, 2525.

ไพบูลย์ ลิ้มมณี. ความต้องการรายการโทรทัศน์สำหรับการศึกษาของประชาชน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519. อัดสำเนา.

ภาวิดา สัมมาสติ. "การวิจัยสื่อมวลชนเพื่อการศึกษา," จันทรเกษม. 117 : 36 - 46 ; มีนาคม - เมษายน 2527.

มนตรี คุ้มเกตุ. การประเมินความต้องการของครูวิทยาศาสตร์ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเกี่ยวกับโทรทัศน์เพื่อการเรียนการสอนของกระทรวงศึกษาธิการ. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อัดสำเนา.

ลดาวัลย์ ยมจินดา. การใช้เครื่องมือสื่อสารเพื่อการประชาสัมพันธ์. พิมพ์ครั้งที่ 5 กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2530.

ลัดดา ศุขปรีดี. เทคโนโลยีการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2523.

วรศักดิ์ เพียรชอบ. หลักและวิธีสอนพลศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2523.

_____. กฎบัตรระหว่างชาติเกี่ยวกับพลศึกษาและกีฬา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531. อัดสำเนา.

วสันต์ อดิศัพท์. การผลิตรายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษาและฝึกอบรม. กรุงเทพฯ : โอ.เอส. พริ้นติ้งเฮ้าส์. 2523.

วารินทร์ รัศมีพรหม. สื่อการสอนเทคโนโลยีการศึกษาและการสอนร่วมสมัย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์, 2531.

วาสนา ชาวหา. เทคโนโลยีทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำหนักพิมพ์กราฟิคอาร์ค, 2525.

วิชาการ, กรม. หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533). พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ศูนย์พัฒนาหนังสือ, 2535.

_____. หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533). พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ศูนย์พัฒนาหนังสือ, 2535.

วิจิตร ภักดีรัตน์. " การเลือกเนื้อหาและการเขียนบทโทรทัศน์," จันทร์เกษม. (204) : 3 - 36 ; กันยายน - ตุลาคม 2531.

วิทยาธร ท่อแก้ว. ความคิดเห็นของผู้ชมรายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษาของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525, อัดสำเนา.

วิรุฬห์ ลีลาพฤทธิ์. " สบทบาทของโทรทัศร์การศึกษา," การศึกษานอกโรงเรียน. 24 (138) ; มิถุนายน - ตุลาคม 2529.

วีรยุทธ บุณยะไวโรจน์. ความคิดแห็นของบัณฑิตสาขาวิชาศึกษาที่มีต่อสื่อเสริมในระบบการศึกษาทางไกลของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528, อัดสำเนา.

ศิริชัย กาญจนวาสี, ทวีวัฒน์ ปิตยานนท์ และ ดิเรก ศรีสุโข. การเลือกใช้สถิติที่เหมาะสมสำหรับการวิจัย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.

ศิริรัตน์ เจริญศักดิ์. ความสนใจรายการโทรทัศน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ ค.บ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2513. อัดสำเนา.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. "การศึกษาไทยในทศวรรษหน้า," ใน 98 ปี กระทรวงศึกษาธิการ. หน้า 307 - 310 กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว, 2533.

ส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย, องค์การ. กิจกรรมประจำปีของสมาคมกีฬาสมัครเล่น. 2 ตุลาคม 2520. อัดสำเนา.

สามัญศึกษา, กรม. คู่มือการพัฒนาการเรียนการสอนตามหลักสูตร. กรุงเทพฯ : มิตรภาพการพิมพ์และสติวดิโอ, 2535.

สุโขทัยธรรมาธิราช, มหาวิทยาลัย. การผลิตรายการวิทยาลัยและโทรทัศน์. หน่วยที่ 3 นนทบุรี : สำนักเทคโนโลยีทางการศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2528.

สุโขทัยธรรมาธิราช, มหาวิทยาลัย. เอกสารการสอนชุดวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา. หน่วยที่ 6 - 10. นนทบุรี : สำนักเทคโนโลยีทางการศึกษา มหาวิทยาลัยสุขทัยธรรมาธิราช, 2523.

_____. การสำรวจผลการรับชมรายการวิทยุโทรทัศน์เพื่อการศึกษา. กรุงเทพฯ : ฝ่ายจัดระบบและวิจัยสื่อการศึษาศ, 2531.

สุนันทา เสียงแจ้ง. ความต้องการรายการโทรทัศน์สำหรับการศึกษาของประชาชนในภาคใต้. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519. อัดสำเนา.

สุพัฒน์ ธีรเวชเจริญชัย. "งานสุขศึกษากับการพัฒนากำลังคน," วารสารสุขศึกษา พลศึกษา สันทนาการ. 4 กรกฎาคม 2521.

สุรชัย สิกขาบัณฑิต. การผลิตรายการวิทยุโทรทัศน์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า พระนครเหนือ, 2528.

_____. ความรู้เบื้องต้นวิทยุและโทรทัศน์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, 2527.

_____. "บทบาทวีดิโอเทปในโรงเรียน," รวมบทความเทคโนโลยีทางการศึกษา. หน้า 2 - 3. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2526.

เสาวณีย์ สิกขาบัณฑิต. การสื่อสารความหมายเพื่อการเรียนรู้. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2532.

อนันต์นพ นิรมล. การศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนรู้กิจกรรมนาฏศิลป์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จากเทปโทรทัศน์การสอนปกติ. ปริญญานิพนธ์ กศ. ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531.

Bailey, Judith Green, "Development of a Cometency - Based Instructional Module for Vocational Leadership Personnel : Manage Selected Interpersonal Conflict," Dissertation Abstracts International. 44 (7) : 2124 - 4 ; January, 1975.

Buke, Richard C. Intructional Television. Bloomington : Indiana University Press, 1971.

Cronbach, Lee Joseph. Essential of Psychological Testing. 3 re.ed., New York: Haper and Row, 1970.

Dale, Edgar. Audio - Visual Methods in Teaching. Henry Holt and Compance, 1959.

Gustavsson, Normen. Constructing Achievement Test. 3rd ed. New York ; Prentice - Hall Inc., 1957.

Holmes, Pressley D. Jr. A. V. Communication Review. 8 : 54 ; July - August, 1960.

Klapper, Joseph T. The Effects of Mas Communication. New York : The Free Press., 1958.

Klein, George and Jeffey, Hockley. Television Teaching Techniques. Brisbane : Watson Ferguson Co. , 1972.

Lemler, Ford L. and Robert Leestma. Supplementary Course Materials in Audio Visual Education. Slater's Bookstore, 1961.

Lerner , D. The Passing of the Treditional Socety. New York : The Free Press, 1960.

Rogers, Everett M. Diffusion of Innovations. 2 nd ed. New York : The Free Press, 19833.

Schwarzwalder, John C. " An Investingation of the Relative Effectiveness of Certain Specifie TV Techniques on Learning," Audio - Visual Communication Review. 9 : 1 - 29 ; 1961.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ประวัติและรายนามผู้เชี่ยวชาญ
ค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ

ประวัติและรายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. ชื่อ นายชนินทร์ ยุกตะนันทน์
   การศึกษา ครุศาสตร์มหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาพลศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
   ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ ระดับ 9 หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมพลศึกษา

2. ชื่อ นางศศิภา เอี่ยวเจริญ
   การศึกษา การศึกษามหาบัณฑิต (กศ. ม.) สาขาวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
   ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ ระดับ 7 หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมพลศึกษา

3. ชื่อ นายประโยชน์ เทียนศาสตร์
   การศึกษา นิเทศก์ศาสตร์มหาบัณฑิต (นศ. ม.) สาขาสื่อสารมวลชน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
   ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่บริหารงานประชาสัมพันธ์ ระดับ 7 หัวหน้าฝ่ายประชาสัมพันธ์ กรมพลศึกษา

4. ชื่อ นายสุทธิ พานิชเจริญนาม
   ตำแหน่ง อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ

ความคิดเห็นเกี่ยวกับรายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์	ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC
ด้านความรู้ทางพลศึกษา	
1. ประวัติของกีฬาชนิดนั้น	1.00
2. ความปลอดภัยในการเล่นกีฬา	0.75
3. คุณลักษณะการเป็นผู้เล่นที่ดี	1.00
4. คุณลักษณะการเป็นผู้ดูที่ดี	1.00
5. กฎกติกาในการเล่นกีฬาที่ปรับปรุงใหม่	1.00
6. ระเบียบวินัยในการเรียนวิชาพลศึกษาและการเล่นกีฬา	0.75
7. เพิ่มความรู้ด้านกีฬาและการออกกำลังกาย	1.00
8. ระเบียบวิธีจัดการแข่งขัน	1.00
9. การใช้ทักษะทางพลศึกษาและกีฬาให้เกิดประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน	1.00
10. สื่อและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เกี่ยวกับการสอนพลศึกษา	0.75
11. การเลือกใช้อุปกรณ์ช่วยในการบริหารร่างกาย	1.00
12. ชนิดกีฬาที่เกิดขึ้นมาใหม่	1.00
13. สถิติใหม่ของกีฬาแต่ละชนิด	1.00
14. การออกกำลังกาย เพื่อให้เหมาะสมกับวัย และสภาพร่างกาย	1.00
15. ทักษะการบริหารร่างกายก่อนการเล่นกีฬาและหลังการเล่นกีฬา	0.75
16. วิธีการป้องกันการเกิดการบาดเจ็บทางกีฬา	0.75
17. วิธีปฐมพยาบาลเมื่อเกิดการบาดเจ็บขณะเล่นกีฬา	0.75
18. ประวัตินักกีฬาที่น่าสนใจที่เป็นตัวอย่างแก่ผู้เรียน	1.00
19. เคยสั่งงานให้ผู้เรียนติดตามรายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์	1.00

ความคิดเห็นเกี่ยวกับรายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์	ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC
ด้านแนวทางการเพิ่มพูนเทคนิคและทักษะกีฬาและการออกกำลังกาย	
1. ได้เห็นสภาพการแข่งขันกีฬาที่แท้จริงของกีฬาแต่ละชนิด.....	0.75
2. ได้เห็นขั้นตอนการเคลื่อนไหวของทักษะกีฬาอย่างชัดเจน	1.00
3. ทำให้เข้าใจเทคนิคและทักษะของกีฬาแต่ละชนิดดีขึ้น	1.00
4. ทำให้รู้จักเลือกทักษะทางกีฬาแต่ละชนิดมาใช้ในการสอน	1.00
5. ทำให้เห็นท่าทางของการเคลื่อนไหวในกีฬาแต่ละชนิด เพื่อนำมา ปรับปรุงท่าทางในการเล่นกีฬาให้ดีขึ้น	1.00
6. ทำให้เห็นทักษะการเล่นกีฬาที่เกิดขึ้นมาใหม่.....	1.00
7. เป็นแรงจูงใจที่จะศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมให้มากขึ้นจากแหล่งความรู้อื่น	0.75
8. ได้เห็นเทคนิคการออกกำลังเพื่อสุขภาพที่ถูกต้อง	1.00
9. ได้เห็นขั้นตอนการออกกำลังกายอย่างถูกต้อง.....	1.00
10 ได้เห็นวิธีการใช้อุปกรณ์เสริมเพื่อการบริหารร่างกาย.....	1.00
11 ได้เห็นวิธีป้องกันการบาดเจ็บจากการเล่นกีฬา.....	0.75
12 ได้เห็นวิธีปฐมพยาบาลเมื่อเกิดการบาดเจ็บจากการเล่นกีฬา	0.75
13 เกิดความพยายามฝึกทักษะเลียนแบบนักกีฬายอดนิยม.....	1.00

ความคิดเห็นเกี่ยวกับรายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์	ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC
ด้านแสดงให้เห็นความมีน้ำใจนักกีฬา	
1. ส่งเสริมให้เกิดความอดทน อดกลั้น	0.75
2. ส่งเสริมให้เกิดความเชื่อมั่น	0.50
3. ส่งเสริมให้เกิดความตรงต่อเวลา	0.75
4. ส่งเสริมให้เกิดความเป็นผู้นำที่ดี	1.00
5. ส่งเสริมให้เกิดความเป็นผู้ตามที่ดี	1.00
6. ส่งเสริมให้เกิดความรักสามัคคี	0.75
7. ส่งเสริมให้เกิดความรับผิดชอบต่อหน้าที่	0.75
8. ส่งเสริมให้เกิดความเสียสละเพื่อส่วนรวม	0.75
9. ส่งเสริมให้เกิดความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อผู้อื่น	0.75
10. ส่งเสริมให้เกิดความมีมารยาทในการชมกีฬา	0.75
11. ส่งเสริมให้เกิดความสามารถในการปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้ดี	0.75
12. ส่งเสริมให้รู้แพ้ รู้ชนะ	0.75
13. ส่งเสริมให้เล่นกีฬาตามกติกาของกีฬาต่าง ๆ	1.00
14. ส่งเสริมให้เป็นผู้ยอมรับในสภาพความเป็นจริง	0.75
15. ส่งเสริมให้รู้จักการให้อภัยซึ่งกันและกัน	0.75
16. ส่งเสริมให้มีระเบียบวินัย	1.00
17. ส่งเสริมให้รักการเล่นกีฬาและออกกำลังกาย	0.50

ภาคผนวก ข

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง

ความคิดเห็นของครูพลศึกษาเกี่ยวกับรายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์ที่มีผลต่อการสอนพลศึกษา ระดับมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร

คำอธิบาย

1. แบบสอบถามนี้ได้จัดทำขึ้น เพื่อสำรวจความคิดเห็นของครูพลศึกษาเกี่ยวกับรายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์ที่มีผลต่อการสอนพลศึกษา ระดับมัธยมศึกษาในกรุงเทพ
มหนคร แบ่งออกเป็น 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวและลักษณะการรับชมรายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์ของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะข้อคำถามเป็นแบบตรวจคำตอบ (Check List) และแบบปลายเปิด (Open - Ended Quessionnaires)

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของครูพลศึกษาเกี่ยวกับรายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์ที่มีผลต่อการสอนพลศึกษา มีลักษณะข้อคำถามเป็นแบบปลายปิด (Close-Ended Questionnaires) และแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales)

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับรายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์ที่มีผลต่อการสอนพลศึกษาของครูพลศึกษา ในกรุงเทพมหานคร มีลักษณะข้อคำถามเป็นแบบปลายเปิด

2. กรุณาตอบแบบสอบถามตามคำชี้แจงของแต่ละตอนให้ตรงตามสภาพที่เป็นจริงทุกข้อ คำตอบของท่านผู้วิจัยจะนำมาวิเคราะห์ในทางสถิติและเสนอผลการวิเคราะห์เป็นส่วนรวม เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการประกอบการสอนพลศึกษาในโรงเรียนให้ได้ผลดียิ่งขึ้น และเป็นประโยชน์แก่นักเรียนอย่างแท้จริงต่อไป

<u>ตอนที่ 1</u> ข้อมูลส่วนตัวและลักษณะการรับชมรายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

<u>คำชี้แจง</u> โปรดตอบตามสภาพที่เป็นจริงของท่าน โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน ( ) และเขียนข้อความในช่องที่เว้นไว้ให้

1. เพศ -อายุ

( ) ชาย อายุ .....ปี ( ) หญิง อายุ .....ปี

2. วุฒิการศึกษา (พลศึกษา)

( ) ต่ำกว่าปริญญาตรี ( ) ปริญญาตรี

( ) ปริญญาโท ( ) ปริญญาเอก

( ) อื่น ๆ .....

3. ระยะเวลาที่ทำการสอนพลศึกษา

( ) ต่ำกว่า 10 ปี ( ) 10-15 ปี

( ) 15 - 20 ปี ( ) มากกว่า 20 ปี

4. ชมรายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์

( ) ทุกวัน ( ) สัปดาห์ละ 5 - 6 ครั้ง

( ) สัปดาห์ละ 3-4 ครั้ง ( ) สัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง

( ) อื่น ๆ โปรดระบุ.....

5. ชมรายการกีฬาและการออกกำลังกายเพราะ

( ) สนใจกีฬา ( ) เพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ

( ) มีเวลาว่าง ( ) ประหยัดกว่าไปชมที่สนาม

( ) อื่น ๆ โปรดระบุ .....

6. เวลาที่ใช้ชมรายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์แต่ละครั้ง

( ) น้อยกว่า 15 นาที ( ) 15-30 นาที

( ) 30 - 60 นาที ( ) มากกว่า 60 นาที

( ) จนจบรายการ

<u>ตอนที่ 2</u> ความคิดเห็นเกี่ยวกับรายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์ที่มีผลต่อการสอนพลศึกษา

<u>คำชี้แจง</u> โปรดอ่านและพิจารณาข้อความต่อไปนี้และทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องหมายเลขที่ท่านเห็นด้วยมากที่สุด โดยใช้เกณฑ์พิจารณาดังนี้

1. ข้อความใดที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน **<u>มากที่สุด</u>** โปรดขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องหมายเลข 4
2. ข้อความใดที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน **<u>มาก</u>** โปรดขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องหมายเลข 3
3. ข้อความใดที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน **<u>น้อย</u>** โปรดขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องหมายเลข 2
4. ข้อความใดที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน **<u>น้อยที่สุด</u>** โปรดขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องหมายเลข 1

ตัวอย่างแบบสอบถาม

รายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์มีผลต่อการสอนพลศึกษาในด้านความรู้

ข้อความ	มากที่สุด 4	มาก 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
0. รู้ประวัติของกติกาของกีฬาที่ชม	✓			

คำอธิบาย จากตัวอย่างข้อที่ 0 หมายความว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นด้วยว่ารายการกีฬาของโทรทัศน์ให้ความรู้เกี่ยวกับประวัติของกีฬาที่ชมในระดับ **<u>มากที่สุด</u>**

ตารางที่ 1 รายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์มีผลต่อการสอนพลศึกษาในด้านความรู้

ข้อความ	มากที่สุด 4	มาก 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
1. ประวัติของกีฬาชนิดนั้น ๆ	.....	.....	.....	.....
2. ความปลอดภัยในการเล่นกีฬา	.....	.....	.....	.....
3. คุณลักษณะการเป็นผู้เล่นที่ดี	.....	.....	.....	.....
4. คุณลักษณะการเป็นผู้ดูที่ดี.....	.....	.....	.....	.....
5. กฎกติกาในการเล่นกีฬาที่ปรับปรุงใหม่	.....	.....	.....	.....
6. ระเบียบวินัยในการเรียนวิชาพลศึกษาและการเล่นกีฬา	.....	.....	.....	.....
7. เพิ่มความรู้ด้านกีฬาและการออกกำลังกาย ...	.....	.....	.....	.....
8. ระเบียบวิธีจัดการแข่งขัน	.....	.....	.....	.....
9. การใช้ทักษะทางพลศึกษาและกีฬาให้เกิดประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน	.....	.....	.....	.....
10. สื่อและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เกี่ยวกับการสอนพลศึกษาและกีฬา	.....	.....	.....	.....
11. การเลือกใช้อุปกรณ์ช่วยในการบริหารร่างกาย	.....	.....	.....	.....
12. ชนิดกีฬาที่เกิดขึ้นมาใหม่	.....	.....	.....	.....
13. สถิติใหม่ของกีฬาแต่ละชนิด	.....	.....	.....	.....
14. การออกกำลังกายเพื่อให้เหมาะสมกับวัยและสภาพร่างกาย	.....	.....	.....	.....
15. ทักษะการบริหารร่างกายก่อนการเล่นกีฬาและหลังการเล่นกีฬา	.....	.....	.....	.....
16. วิธีการป้องกันการเกิดการบาดเจ็บทางกีฬา	.....	.....	.....	.....
17. วิธีปฐมพยาบาลเมื่อเกิดการบาดเจ็บขณะเล่นกีฬา	.....	.....	.....	.....
18. ประวัตินักกีฬาที่น่าสนใจที่เป็นตัวอย่างแก่ผู้เรียน	.....	.....	.....	.....
19. เคยสั่งงานให้ผู้เรียนติดตามรายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์	.....	.....	.....	.....

ตารางที่ 2 รายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์ให้แนวทางต่อการเพิ่มพูนเทคนิคและทักษะทางกีฬา

ข้อความ	มากที่สุด 4	มาก 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
1. ได้เห็นสภาพการแข่งขันกีฬาที่แท้จริงของกีฬาแต่ละชนิด	.....	.....	.....	.....
2. ได้เห็นขั้นตอนการเคลื่อนไหวของทักษะกีฬาอย่างชัดเจน	.....	.....	.....	.....
3. ทำให้เข้าใจเทคนิคและทักษะของกีฬาแต่ละชนิดดีขึ้น	.....	.....	.....	.....
4. ทำให้รู้จักเลือกทักษะทางกีฬาแต่ละชนิดมาใช้ในการสอน	.....	.....	.....	.....
5. ทำให้เห็นท่าทางของการเคลื่อนไหวในกีฬาแต่ละชนิด เพื่อนำมาปรับปรุงท่าทางในการเล่นกีฬาให้ดีขึ้น	.....	.....	.....	.....
6. ทำให้รู้เห็นทักษะกีฬาชนิดใหม่ๆ ที่ทันสมัย....	.....	.....	.....	.....
7. เป็นแรงจูงใจที่จะศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมให้มากขึ้นจากแหล่งความรู้อื่น	.....	.....	.....	.....
8. ได้เห็นเทคนิคการออกกำลังเพื่อสุขภาพที่ถูกต้อง	.....	.....	.....	.....
9. ได้เห็นขั้นตอนการออกกำลังกายอย่างถูกต้อง	.....	.....	.....	.....
10 ได้เห็นวิธีป้องกันการบาดเจ็บจากการเล่นกีฬา.....	.....	.....	.....	.....
11 ได้เห็นวิธีปฐมพยาบาลเมื่อเกิดการบาดเจ็บจากการเล่นกีฬา	.....	.....	.....	.....

ตารางที่ 3 รายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์แสดงให้เห็นถึงความมีน้ำใจนักกีฬา

ข้อความ	มากที่สุด 4	มาก 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
1. ส่งเสริมให้เกิดความอดทน อดกลั้น	.....	.....	.....	.....
2. ส่งเสริมให้เกิดความเชื่อมั่น	.....	.....	.....	.....
3. ส่งเสริมให้เกิดความตรงต่อเวลา	.....	.....	.....	.....
4. ส่งเสริมให้เกิดความเป็นผู้นำที่ดี	.....	.....	.....	.....
5. ส่งเสริมให้เกิดความเป็นผู้ตามที่ดี	.....	.....	.....	.....
6. ส่งเสริมให้เกิดความรักสามัคคี	.....	.....	.....	.....
7. ส่งเสริมให้เกิดความรับผิดชอบต่อหน้าที่	.....	.....	.....	.....
8. ส่งเสริมให้เกิดความเสียสละเพื่อส่วนรวม	.....	.....	.....	.....
9. ส่งเสริมให้เกิดความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อผู้อื่น	.....	.....	.....	.....
10. ส่งเสริมให้เกิดความมีมารยาทในการชมกีฬา ..	.....	.....	.....	.....
11. ส่งเสริมให้เกิดความสามารถในการปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้ดี	.....	.....	.....	.....
12. ส่งเสริมให้รู้แพ้ รู้ชนะ	.....	.....	.....	.....
13 ส่งเสริมให้เล่นกีฬาตามกติกาของกีฬาต่าง ๆ ..	.....	.....	.....	.....
14. ส่งเสริมให้เป็นผู้ยอมรับในสภาพความเป็นจริง	.....	.....	.....	.....
15. ส่งเสริมให้รู้จักการให้อภัยซึ่งกันและกัน	.....	.....	.....	.....
16. ส่งเสริมให้มีระเบียบวินัย	.....	.....	.....	.....
17. ส่งเสริมให้รักการเล่นกีฬาและออกกำลังกาย ..	.....	.....	.....	.....

<u>ตอนที่ 3</u> **ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับรายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์ที่มีผลต่อการสอนพลศึกษาของครูพลศึกษาในกรุงเทพมหานคร**

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ - นามสกุล	นางสาวนิภา ยอดธงชัย
วัน เดือน ปีเกิด	วันที่ 30 มีนาคม 2500
สถานที่เกิด	แขวงบางคอแหลม กรุงเทพมหานคร
ที่อยู่ปัจจุบัน	986 ถนนบ้านทะมัง ต.ตลาด อ.พระประแดง จ.สมุทรปราการ 10130
ตำแหน่งปัจจุบัน	อาจารย์ 2 ระดับ 7
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนวัดราชบพิธ 3 ถนนสนามไชย แขวงพระบรมมหาราชวัง เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร 10200
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2518	สอบเทียบ ม.ศ. 5
พ.ศ. 2522	วิทยาศาสตร์บัณฑิต (พลศึกษา) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2529	รัฐศาสตร์บัณฑิต (บริหารรัฐกิจ) มหาวิทยาลัยรามคำแหง หัวหมาก กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2541	การศึกษามหาบัณฑิต กศ.ม. สาขาพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กรุงเทพมหานคร

ความคิดเห็นของครูพลศึกษา เกี่ยวกับรายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์ที่มีผลต่อการสอนพลศึกษา ระดับมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ

ของ

นิภา ยอดธงชัย

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา
พฤษภาคม 2541

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูพลศึกษาเกี่ยวกับรายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์ ที่มีผลต่อการสอนพลศึกษา ระดับมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร ด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ด้านความรู้ทางพลศึกษา

2. ด้านแนวทางเพิ่มพูนเทคนิคและทักษะกีฬาและการออกกำลังกาย

3. ด้านแสดงให้เห็นความมีน้ำใจนักกีฬา

ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นเอง เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน นำแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างจำนวน 350 คน ได้รับแบบสอบถามคืนมา 316 ชุด เป็นครูพลศึกษาชาย 212 คน ครูพลศึกษาหญิง 104 คน รวมคิดเป็นร้อยละ 90.29 จากนั้นนำข้อมูลที่ได้ มาวิเคราะห์ตามวิธีทางสถิติ โดยการหาค่าร้อยละ มัชฌิมเลขคณิตส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและเปรียบเทียบความแตกต่างโดยค่า ที (t = test)

ผลการวิจัยพบว่า

ครูพลศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับรายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์ ที่มีผลต่อการสอนพลศึกษาในด้านต่างๆ ดังนี้

1. ด้านความรู้ มีความคิดเห็นด้วยในระดับมาก

2. ด้านแนวทางเพิ่มพูนเทคนิคและทักษะ มีความคิดเห็นด้วยในระดับมาก

3. ด้านแสดงให้เห็นถึงความมีน้ำใจนักกีฬา มีความคิดเห็นด้วยในระดับมาก

ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูพลศึกษา เกี่ยวกับรายการกีฬาและการออกกำลังกายทางโทรทัศน์ที่มีผลต่อการสอนพลศึกษา พบว่า

1. ครูพลศึกษาชายและครูพลศึกษาหญิง มีความคิดเห็นด้านความรู้ทางพลศึกษาในเรื่องคุณลักษณะการเป็นผู้เล่นและผู้ดูที่ดี และระเบียบวินัยในการเรียนวิชาพลศึกษาและการเล่นกีฬา ด้านแนวทางเพิ่มพูนเทคนิคและทักษะกีฬาและการออกกำลังกายในเรื่องเป็นแรงจูงใจที่จะศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมให้มากขึ้นจากแหล่งความรู้อื่น ได้เห็นวิธีป้องกันการบาดเจ็บจากการเล่นกีฬา และวิธีปฐมพยาบาลเมื่อเกิดการบาดเจ็บจากการเล่นกีฬา ด้านแสดงให้เห็นถึงความมีน้ำใจนักกีฬา ในเรื่องส่งเสริมให้เกิดมีความเชื่อมั่น เล่นกีฬาตามกติกาของกีฬาต่าง ๆ รู้จักการให้อภัยซึ่งกันและกัน และรักษาการเล่นกีฬาและออกกำลังกาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ครูพลศึกษาที่มีประสบการณ์สอนต่ำกว่า 15 ปี และครูพลศึษาที่มีประสบการณ์สอนมากกว่า 15 ปี มีความเห็นด้านความรู้ทางพลศึษา ในเรื่องประวัตินักกีฬาที่น่าสนใจที่เป็นตัวอย่างแก่ผู้เรียน และด้านแสดงให้เห็นถึงความมีน้ำใจนักกีฬา ในเรื่องส่งเสริมให้เกิดความรักสามัคคี

แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านแนวทางการเพิ่มพูนเทคนิคและทักษะกีฬาไม่แตกต่างกัน

OPINIONS OF PHYSICAL EDUCATION TEACHERS ON THE EXERCISE AND SPORT TELEVISION PROGRAMS AFFECTING PHYSICAL EDUCATION INSTRUCTION AT THE SECONDARY EDUCATION LEVEL IN BANGKOK

AN ABSTRACT

BY

NIPA YODTHONGCHAI

Presented in partial fulfillment of the requirements for the

Master of Education degree in Physical Education

at Srinakharinwirot University

May 1998

The purpose of this research is to study the opinions of physical education teachers on the exercise and sport television programs effecting physical education instruction of the secondary educaiton level in Bangkok according to the following perspectives.

1. Knowledge
2. Technique and skill
3. Sport Merit

The researcher has established questionaires for 350 persons and 316 have been fed back of which 212 are male physical education teachers and 104 are female physical education teachers or in percentage 90.21. Hence, the reseacher has brough those collected data for statistic analysis and the following results are found:

1. Knowledge : to be accepted with the high level
2. Technique and skill : to be accepted with the high level
3. Sport Merit : to be accepted with the high level

Opinions Comparison

1. Both male and female physical education teachers are of the following opinions :
   - the qualifications of being good players and good watchers
   - discipline on being physical education students and sport players
   - motivation to learn from other sources
   - avoid physical hurt from playing
   - first aid for physical hurt from playing
   - building up self-confidence
   - forgiveness
   - fond of sport playing and exercises

The comparison of the opinions mentioned above are statistically different on the level 0.5.

2. The physical education teachers who have experiences below or above 15 years have different opinions about knowledge i.e. biography of the outstanding sport persons and on sport merit i.e. to be united. There are statiscal differences on level 0.05 concernding technique and skill.